

“เราทุกคนคือธรรมทูต”

คู่มือการฝึกอบรมจิตตารมณ์ธรรมทูต

สมณองค์กรสนับสนุนงานแพร่ธรรม ประเทศไทย

สารบัญ

คำนำ

ภาคที่ 1 พระเยซูเจ้าทรงเรียกเราทุกคนให้เป็นธรรมทูต

บทที่ 1 พระเยซูเจ้าทรงเรียกให้เป็นชาวประมงหามนุษย์ (คำสอนธรรมทูต)

บทที่ 2 ฉันตัดสินใจติดตามพระเยซูเจ้า (ธรรมทูตรับใช้)

บทที่ 3 เณริณฉลองของชีวิต เณริณฉลองด้านคารวะกิจ (ชีวิตจิตธรรมทูต)

ภาคที่ 2 พระเจ้าพระบิดา แหล่งกำเนิดงานธรรมทูต

บทที่ 1 พระเจ้าพระบิดา : ความรักและพันธกิจของพระองค์ที่ทรงมีต่อมนุษยชาติ (คำสอนธรรมทูต)

บทที่ 2 วิธีการส่วนตัวของฉันในการประกาศความรักของพระเจ้า (ธรรมทูตรับใช้)

บทที่ 3 ภาวนาเพื่อเด็กที่ขัดสนในโลก (ชีวิตจิตธรรมทูต)

ภาคที่ 3 พระเยซูคริสต์เจ้าทรงถูกส่งมาในโลก

บทที่ 1 พระเยซูเจ้า : ธรรมทูตของพระบิดา (คำสอนธรรมทูต)

บทที่ 2 ติดตามพระเยซูเจ้าในความมอบน้อมด้วยความรักในฐานะธรรมทูตของพระบิดา (ธรรมทูตรับใช้)

บทที่ 3 ในฐานะธรรมทูตแห่งการภาวนา : ประกาศพระคริสต์เจ้า (ชีวิตจิตธรรมทูต)

ภาคที่ 4 พระคริสตเจ้าทรงส่งพระจิตเจ้าลงมาจากพระบิดา

บทที่ 1 พระจิตแห่งความจริง พระผู้ช่วยเหลือ (คำสอนธรรมทูต)

บทที่ 2 เป็นพยานถึงพระจิตแห่งความจริง พระผู้ช่วยเหลือ (ธรรมทูตรับใช้)

บทที่ 3 ได้รับการเจิมโดยพระจิตเจ้า (ชีวิตจิตธรรมทูต)

ภาคที่ 5 การตั้งพระศาสนจักร และการมอบให้เผยแผ่ความเชื่อและงานช่วยให้รอดพ้นของพระคริสตเจ้า

บทที่ 1 พระศาสนจักรเป็นเครื่องหมาย และศีลศักดิ์สิทธิ์แห่งอำนาจของการช่วยให้รอดพ้นของพระคริสตเจ้า (คำสอนธรรมทูต)

บทที่ 2 ความรับผิดชอบของฉันในพระศาสนจักร บ้านที่สองของฉันแห่งอำนาจของการช่วยให้รอดพ้นของพระคริสตเจ้า (ธรรมทูตรับใช้)

บทที่ 3 ความรับผิดชอบของฉันในพระศาสนจักร บ้านที่สองของฉันแห่งอำนาจของการช่วยให้รอดพ้นของพระคริสตเจ้า (ชีวิตจิต)

ภาคที่ 6 การภาวนา ส่วนประกอบที่สำคัญที่สุดฝ่ายจิตของธรรมทูตแท้

ตอนที่ 1 ประสบการณ์ชีวิต “เราสวดภาวนา”

ตอนที่ 2 “ข้าแต่พระอาจารย์ โปรดสอนเราอธิษฐานภาวนา”

ตอนที่ 3 “คำวอนขอของท่าน”

ตอนที่ 4 “คำวอนขอของเรา”

ภาคที่ 7 ทวีปเอเชีย พันธกิจที่ได้รับของพระศาสนจักร

บทที่ 1 พระเยซูเจ้าธรรมทูตผู้ยิ่งใหญ่ (คำสอนธรรมทูต)

บทที่ 2 ตอบรับการเรียกให้เป็นธรรมทูตในความเชื่อและความหวัง (ธรรมทูตรับใช้)

บทที่ 3 เณริณฉลองด้วยความกตัญญู และตอบรับการเรียกให้เป็นธรรมทูต (ชีวิตจิตธรรมทูต)

คำนำ

กฤษฎีกาสัมชัญชาใหญ่ของพระศาสนจักรคาทอลิกในประเทศไทย คริสตศักราช 2015 ข้อ 21 เน้นถึงความสำคัญของเยาวชนในฐานะ “ศิษย์พระคริสต์ ดำเนินชีวิต ประกาศข่าวดีใหม่” ด้วยถ้อยคำที่ทำทนายดังนี้ “นับจากนี้ไปเยาวชนคือผู้เปิดขอบฟ้าใหม่เพื่อออกไปประกาศข่าวดี”

ดังนั้นเพื่อสนองตอบคำประกาศที่ส่งางามนี้ คู่มือฝึกอบรมจิตตารมณ์ธรรมทูต จึงเป็นเสมือนเครื่องมือเล็กๆ ชิ้นหนึ่งเพื่อช่วยเสริมสร้างเด็กและเยาวชนของเราให้มีความรู้ ชีวิตจิต และทักษะ วิธีการในการประกาศข่าวดีใหม่ ด้วยคำขวัญที่ว่า “เพื่อนช่วยเพื่อน”

คู่มือนี้มีทั้งหมด 7 ภาค (22 บทเรียน) ในแต่ละบทเรียนประกอบด้วย ส่วนที่เป็นคำสอนธรรมทูต ชีวิตจิตธรรมทูต และธรรมทูตรับใช้ และจากการเข้าร่วมกิจกรรม สมาชิกจะเกิดความเป็นหนึ่งเดียวกันในงานธรรมทูต

ต้องขอขอบคุณ พระสังฆราช โฆเซเรติส ซี เมซิโอนา, MSP., ผู้อำนวยการ สมณองค์การสนับสนุนงานแพร่ธรรม (PMS) ประเทศฟิลิปปินส์ ที่ได้มอบคู่มือฉบับนี้ให้เป็นของขวัญในโอกาสที่พวกเขาได้ไปศึกษาดูงานเมื่อสองปีที่แล้ว ขอขอบคุณคุณครูประภา วีระศิลป์ ที่อุทิศตนแปลเป็นภาษาไทย

หวังว่าคู่มือฉบับนี้จะสามารถช่วยให้ผู้ให้การอบรมเด็กและเยาวชนของเราได้มีแนวทางในการฝึกอบรมเด็กและเยาวชนของเราให้กลับกลายเป็นธรรมทูตที่เข้มแข็งต่อไป

ขอพระเจ้าประทานพระพร

วันที่ 29 มิถุนายน 2017/2560
สมโภช นักบุญเปโตรและเปาโล

คุณพ่อเปโตรวัชศิลป์ กฤษเจริญ
ผู้อำนวยการสมณองค์การสนับสนุนงานแพร่ธรรม ประเทศไทย

ภาคที่ 1

พระเยซูเจ้าทรงเรียกเราทุกคนให้เป็นธรรมทูต

เป้าหมายของภาคที่ 1

การเสริมสร้างผู้รับการอบรมให้เกิดความตระหนัก ความเข้าใจ และการอุทิศตนในกระแสเรียก การเป็นธรรมทูตได้ลึกซึ้งมากขึ้น ในฐานะคริสตชนผู้ได้รับศีลล้างบาปแล้ว

จุดประสงค์

เมื่อจบบทเรียนแล้ว ผู้รับการอบรมจะสามารถ

1. มีจิตสำนึกของคริสตชนถึงการเรียกของพระเยซูเจ้า ให้เป็นธรรมทูตของพระบิดา(คำสอนธรรมทูต)
2. รู้วิธีที่จะดำเนินชีวิตตามพันธกิจสามประการของพระคริสตเจ้าที่ได้รับทางศีลล้างบาป คือการเป็นสงฆ์ ประภาศก และกษัตริย์ (ธรรมทูตรับใช้)
3. เฉลิมฉลองชีวิตงานธรรมทูต และเฉลิมฉลองการถวายคารวะกิจในการรื้อฟื้นคำสัญญาศีลล้างบาป(ชีวิตจิตธรรมทูต)

การพัฒนาที่ควรเกิดขึ้น

มีความตระหนักและความเข้าใจมากขึ้นถึงการเรียกให้เป็นธรรมทูต

อุปกรณ์

บทที่ 1

- กระดาษ ดินสอ สีแท่งหรือสีเทียน เพื่อทำต้นไม้ครอบครัว
- เพลง “เธอกับฉัน”
- เรื่องเล่า “อาหารเช้าที่แมกโดแนล” ทำ power point เพื่อช่วยในการอธิบายเรื่องราว
- พระคัมภีร์
- เพลง “ตามเสียงพระองค์ไป”

บทที่ 2

- เพลงประกอบทำทาง “ฉันเลือกเดินตามพระองค์”
- เตรียมกระดาษ ดินสอ สีแท่งหรือสีเทียน เทปกาวยใส กรรไกร เพื่อทำโปสเตอร์ พันธกิจสามประการของพระเยซูเจ้า สงฆ์ ประภาศก และกษัตริย์
- ชีวิตของเปาโลนักบุญ ผู้ก่อตั้งสมณองค์กรเผยแผ่ความเชื่อ
- แผนภูมิ ครอบครัว โรงเรียน วัด และชุมชน

บทที่ 3

- เพลง ขอรบใช้
- ทำกรอบภาพ กระดาษแข็ง ไม้บรรทัด คัตเตอร์ ดินสอ กาว สีแท่งหรือสีเทียน เทียน
- คู่มือในการภาวนา
- เพลง มาร์ชยุวธรรมทูต

บทบาทผู้นำ ผู้อำนวยความสะดวก ผู้ดำเนินรายการ เลขานุการ ผู้รายงาน

กิจกรรมธรรมทูต สมุดบันทึก ดินสอ สีเทียน

เวลา 40-60 นาที/บทเรียน

บทที่ 1

พระเยซูเจ้าทรงเรียกเราทุกคนให้เป็นชาวประมงตามนุษย์ (คำสอนธรรมทูต)

ส่วนที่ 1: ประสพการณ์

1. ผู้นำให้การต้อนรับสมาชิกด้วยความยินดี ให้ทุกคนรู้สึกผ่อนคลายเป็นกันเอง

ผู้นำกล่าวต้อนรับ: ครุขอต้อนรับพวกเราทุกคนด้วยความยินดี วันนี้เราได้มีโอกาสมาพบปะกันเพื่อเรียนรู้เรื่องที่สำคัญต่อชีวิตของเราทุกคน พวกเรารู้ไหมว่าพระเจ้าทรงรักเรามาก พระองค์ทรงสร้างเรามาประทานสิ่งที่ดี ๆ มากมายให้เรา ไม่ว่าจะมองไปทางใด (ต้นไม้ ใบหญ้า อากาศ อาหาร...) เราสัมผัสกับความรักของพระองค์ ดังนั้น พระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าผู้ที่มีพระคุณต่อชีวิตของมากมาย ครูเองและพวกเราด้วย เมื่อมีใครดีต่อเรา หรือให้ของสิ่งหนึ่งสิ่งใดแก่เรา เราจะรู้สึกอย่างไร (หยุดให้เด็กตอบ...) แน่นอนเราต้องขอบคุณและรู้สึกว่าคุณที่ดีต่อเราหรือให้สิ่งของเรานั้นเป็นคนที่บุญคุณต่อเรา เราคงจะอยู่เฉย ๆ ไม่ได้ เราคงต้องคิดหาทางตอบแทนบุญคุณ หรือแสดงความกตัญญูรู้คุณต่อบุคคลนั้น และนี่แหละที่เราจะต้องกระทำต่อพระเจ้า วันนี้เราจะเรียนรู้ว่าพระเจ้าทรงต้องการให้เราทำอะไร ทรงเรียกให้เราทำอะไร ในโรงเรียนนี้ วัดแห่งนี้ ชุมชนแห่งนี้ เราจะเริ่มต้นการพบปะของเราด้วยการภาวนาร่วมกัน ดังนี้ ขอให้พวกเธอตอบรับคำภาวนาที่ครูจะนำ โดยตอบรับพร้อมกันว่า ***"ข้าแต่พระเจ้า พระองค์ทรงเปี่ยมด้วยความน่านิสงฆ์และงดงาม โปรดทรงรับหัวใจที่รู้คุณของลูกด้วยเถิด"*** (ขอมให้เด็ก ๆ ภาวนาตามพร้อม ๆ กัน)

2. ภาวนาเปิด ภาวนาด้วยความกตัญญูรู้คุณ

ผู้นำ นำภาวนาด้วยความกตัญญูรู้คุณ และให้เด็ก ๆ ตอบรับพร้อมกันว่า

"ข้าแต่พระเจ้า พระองค์ทรงเปี่ยมด้วยความน่านิสงฆ์และงดงาม โปรดทรงรับหัวใจที่รู้คุณของลูกด้วยเถิด"

- ลูกขอขอบพระคุณที่พระองค์ทรงเอาใจใส่ลูกทุกคน พระองค์ทรงประทานครอบครัวให้ลูก ทรงทำให้ลูกได้สัมผัสถึงความรักของพระองค์ที่ทรงมีต่อลูก ให้เราภาวนา (รับ)
- ลูกดีใจใจที่พระองค์ทรงเอาใจใส่ต่อลูก ให้ลูกเข้าอยู่ในพระศาสนจักรคาทอลิก ครอบครัวของพระองค์ ให้เราภาวนา (รับ)
- ข้าแต่พระเจ้า พระองค์ทรงสร้างลูกมาในภาพลักษณ์หรือความคล้ายพระองค์ และทรงเรียกลูกว่าเป็นบุตรของพระองค์ ให้เราภาวนา (รับ)
- พระองค์ทรงเรียกลูกให้มารับใช้พระองค์ ทรงมอบหมายความรับผิดชอบอันยอดเยี่ยม ให้ลูกสานต่อพันธกิจของพระองค์ในการประกาศข่าวดี ให้เราภาวนา (รับ)
- พระสิริรุ่งโรจน์แต่พระบิดา พระบุตร และพระจิต ให้เราภาวนา (รับ)

3. กิจกรรมเพื่อเชื่อมโยงประสบการณ์กับคำสอน

3.1 “สร้างต้นไม้ครอบครัว”

คำแนะนำ บอกให้เด็กวาดภาพต้นไม้ ให้มีผลตามจำนวนสมาชิกในครอบครัวของตนรวมทั้งตัวเด็กเองด้วย (เตรียมอุปกรณ์ให้พร้อม) หลังจากนั้นให้ทำตามดังนี้

- ในผลไม้แต่ละผล เขียนชื่อสมาชิกในครอบครัวของตน รวมทั้งชื่อของเด็กเองด้วย
- แบ่งกลุ่มเด็ก กลุ่มละ 5 คน (หรือตามความเหมาะสม) ให้แบ่งปันคำตอบจากคำถามต่อไปนี้
 - เมื่อมองภาพต้นไม้ครอบครัวอย่างตั้งใจ แล้วรู้สึกอย่างไร? ทำไมจึงรู้สึกเช่นนั้น?
 - การจำชื่อสมาชิกของครอบครัวแล้วให้เขียนลงในผลไม้แต่ละผลนั้นง่ายหรือยาก? เพราะอะไร?
 - สมาชิกในครอบครัวทุกคนของเธอมาอยู่รวมพร้อมกันเมื่อใด? ในโอกาสใดบ้าง?
 - สมาชิกในครอบครัวแสดงความรักและความเป็นหนึ่งเดียวกันอย่างไร?
- หลังจากแบ่งปันในกลุ่มย่อยแล้ว ให้ทุกคนมารวมในกลุ่มใหญ่

ผู้นำสรุป: ครอบครัวเป็นกลุ่มคนที่มีความสัมพันธ์กันทางสายเลือดและมีความรักซึ่งกันและกัน เราคริสตชนคาทอลิกไม่ได้อยู่ในครอบครัวที่มีความสัมพันธ์กันทางสายเลือดเท่านั้น แต่เราก็อยู่ในครอบครัวที่ใหญ่กว่านั้นอีก นั่นคือ “พระศาสนจักร” (ครูอาจเขียนคำนี้ลงในกระดาน) โดยผ่านทางศีลล้างบาป (ครูอาจจะพูดคุยกับเด็กๆถึงศีลล้างบาป เช่น รั้วที่วัดไหน น้กบุญอะไร ใครเป็นพ่อแม่ทูนหัว....)

วัดของเราไม่ได้มีครอบครัวของเราเพียงครอบครัวเดียวแต่มีหลายครอบครัว หลาย ๆ ครอบครัวรวมกันเป็นวัดของเรา วัดจึงเป็นครอบครัวใหญ่ของเรา และแต่ละวัดรวมกันเป็นสังฆมณฑล สังฆมณฑลจึงเป็นครอบครัวที่ใหญ่ขึ้นของเรา จากนั้นเป็นระดับประเทศและระดับโลก พวกเราที่เป็นคริสตชนจึงเป็นสมาชิกในครอบครัวใหญ่คือพระศาสนจักรนั่นเอง

3.2 เพลงประกอบท่าทาง “เธอกับฉัน”

“เธอกับฉัน เธอกับฉัน เรายรักกันและเป็นเพื่อนกัน ด้วยวงแขนอบอุ่น
อยากโอบกอดตัวเธอเอาไว้ เพราะดวงใจของฉันรักเธอ”

3.3 เชื่อมโยงสถานการณ์ชีวิตมนุษย์กับการประกาศข่าวดี

การต้อนรับสมาชิกในครอบครัวใหญ่ของพระศาสนจักรมีหลายวิธี ตามบริบทของแต่ละท้องถิ่น ท่านต้อนรับอย่างไร? เรื่องราวต่อไปนี้สร้างแรงบันดาลใจได้แบบหนึ่ง (ครูเล่าเรื่องให้เด็กๆฟัง)

อาหารเช้าที่แมคโดนัลด์

ดิฉันมีบุตรสามคน (อายุ 14, 12 และ 3 ปี) ดิฉันเพิ่งจะจบปริญญาเมื่อไม่นานมานี้ วิชาสุดท้ายที่เรียนคือวิชาสังคมวิทยา ครูที่สอนให้แรงบันดาลใจที่มีคุณภาพที่ดิฉันปรารถนาให้ผู้ที่เป็นมนุษย์ทุกคน

ได้รับเกียรตินี้ด้วย โครงการสุดท้ายที่เธอให้ทำในภาคเรียนนี้ชื่อว่า “ยิ้ม” ทุกคนในชั้นเรียนถูกขอให้ออกไปและยิ้มให้กับใครก็ได้สามคน และให้ทำเอกสารถึงปฏิกิริยาของเขา ดิฉันเป็นผู้ที่มีลักษณะเป็นมิตร ยิ้มให้กับทุกคน และทักทายไปทุกแห่ง ดังนั้น จึงคิดว่านี่เป็นสิ่งที่ง่ายเหมือนปอกกล้วยเข้าปาก หลังจากได้รับมอบหมายโครงการนี้ ดิฉัน สามีและบุตรชายคนเล็กได้ไปที่ร้านแมคโดนัลด์ ตอนเช้าของวันที่แจ่มใส ในเดือนมีนาคม ระหว่างที่กำลังเข้าแถวรออาหารที่สั่ง ทันใดนั้น ทุกคนที่อยู่รอบๆ นั้นถอยห่างออกไป แม้แต่สามีของดิฉันด้วย ตัวดิฉันเองไม่ได้ขยับแม้แต่ก้าวเดียว ความรู้สึกหวาดกลัวท่วมทับพุ่งขึ้นในตัว ดิฉันขณะที่หันกลับไปมองว่าทำไมทุกคนจึงถอยหนี ขณะที่มองไปรอบๆ ก็ได้กลิ่นเหม็นสาบอย่างแรงของ “ร่างกายที่สกปรก” และที่ยืนอยู่ข้างหลังดิฉันคือชายเร่ร่อนที่อยากจนสองคน ขณะที่ดิฉันมองไปยังชายคนที่ดูดีกว่าที่ยืนอยู่ใกล้ดิฉัน เขากำลังยิ้ม ดวงตาที่เป็นประกายของเขาเปี่ยมไปด้วยแสงของพระเจ้าใน ขณะที่เขามองหาการยอมรับ เขากล่าวว่า “ขอให้ทุกคนมีความสุข” ขณะเดียวกันก็นับจำนวนเหรียญที่กำลังอยู่ในมือ ชายอีกคนยืนอยู่ข้างหลังเพื่อนของเขาใช้มือของเขาถูกัน ดิฉันตระหนักว่าชายคนที่สองถูกทำทนายจิตใจ และดวงตาที่เป็นประกายของเพื่อนนั้นเป็นทางรอดของเขา น้ำตาของดิฉันเริ่มคลอเบาในขณะที่ยืนอยู่กับพวกเขา สุภาพสตรีคนหนึ่งที่อยู่ตรงเคาน์เตอร์ถามว่าเธอต้องการอะไร เธอตอบว่า “กาแฟอย่าง เดียวครับ” เพราะเป็นสิ่งที่เดียวที่เงินที่เรามีสามารถซื้อได้ (หากคุณต้องการหาที่นั่งในร้านเพื่อให้ร่างกาย ได้รับความอบอุ่น จำเป็นต้องซื้ออะไรบางอย่างในร้าน) ดิฉันรู้สึกถูกกดดันอย่างมาก เกือบจะเอื้อมมือไป กอดชายคนที่ดูดีกว่า แต่เมื่อรู้สึกถึงสายตาของผู้คนที่อยู่ที่นั่น ที่กำลังตัดสินการกระทำของฉัน ฉันจึงได้ แต่ยิ้ม และบอกหญิงสาวที่อยู่หลังเคาน์เตอร์ว่าขอสิ่งอาหารเข้าเพิ่มอีกสองชุด และขอให้แยกถาด

หลังจากนั้น ดิฉันจึงเดินไปยังมุมของร้านที่ชายสองคนนั้นนั่งอยู่ และวางถาดอาหารเข้าลง จับมือ อันเย็นเฉียบของชายที่ดวงตาเป็นประกาย เขามองฉันด้วยดวงตาที่เต็มไปด้วยน้ำตา และพูดว่า “ขอบคุณ ครับ” ฉันโน้มตัวลงและลูบมือของเขาและบอกกับเขาว่า “ฉันไม่ได้ทำสิ่งนี้เพื่อพวกคุณ พระเจ้าทรงประทับ อยู่ที่นี่ พระองค์ทรงทำงานโดยผ่านทางตัวฉัน เพื่อให้ความหวังกับพวกคุณ” ฉันเดินร้องไห้ระหว่างที่เดิน กลับมายังโต๊ะที่สามีและลูกรออยู่ เมื่อนั่งลง สามีของดิฉันยิ้มและพูดว่า “ที่รัก นี่คือเหตุผลว่าทำไมพระเจ้า จึงทรงประทานเธอให้กับฉัน คือให้ความหวังกับฉันไง” เราทั้งสองจับมือกันอยู่ครู่หนึ่ง และในขณะ นั้นเองเรารู้ว่าเพราะพระพรชทานของพระเจ้าเท่านั้นที่ทำให้เรามี เพื่อเราจะได้สามารถให้ผู้อื่นได้ วัน นั้นเอง เป็นวันที่แสดงให้เห็นแสงสว่างอันบริสุทธิ์ของความรักของพระเจ้า ดิฉันกลับไปยังวิทยาลัย ใน ตอนเย็นของชั้นเรียนพร้อมกับเรื่องนี้ในมือ ฉันกลับมาที่ “โครงการของฉัน” และอาจารย์ที่สอนได้อ่าน เมื่ออ่านแล้วอาจารย์มองฉันและพูดว่า “ขอแบ่งปันเรื่องนี้ได้ไหม?” ดิฉันพยักหน้าช้าๆ ในขณะที่อาจารย์ให้ ทุกคนในชั้นเรียนหันมาสนใจ อาจารย์เริ่มอ่าน และนั่นเป็นสิ่งที่ดิฉันทราบว่าเป็นฐานะที่เป็นมนุษย์ และเป็นส่วนหนึ่งของพระเจ้าที่แบ่งปันให้กับผู้ซัดสนเป็นการเยียวยารักษาในขณะเดียวกันเราก็ได้รับการ เยียวยาด้วยเช่นกัน โดยส่วนตัวนั้น ดิฉันได้สัมผัสผู้คนที่ร้านแมคโดนัลด์ สามี บุตรชาย อาจารย์ และทุกๆ คนที่แบ่งปันในห้องเรียนในคืนสุดท้ายที่ดิฉันเป็นนักศึกษาในวิทยาลัย ฉันจบการศึกษาด้วยบทเรียนที่ ยิ่งใหญ่เท่าที่เคยได้รับมา การยอมรับแบบไม่มีเงื่อนไข

คำถามเพื่อการไตร่ตรอง พยายามให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการแบ่งปัน

1. คุณक्रमอบหมายงานอะไรให้นักเรียนทำโครงการอะไรในภาคเรียน ?
2. อธิบายถึงสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในร้านแมคโดนัลด์ ?
3. บทเรียนที่เราได้รับจากเรื่องเล่านี้คืออะไร ?

ผู้นำสรุป: ผู้เป็นมารดาในเรื่องนี้ ตอบสนองความมุ่งมั่นในการเป็นธรรมชาติของเธอเมื่อเธอกลายเป็นครู สอนความเชื่อ ความหวัง และความรักเมตตาให้กับผู้ยากจน ให้กับครอบครัวของเธอ และให้กับคนอื่น ๆ “รอยยิ้ม” ที่เรียบง่ายเป็นที่สังเกตเห็นของคนรอบข้าง เป็นเพียงแบบอย่างเล็กๆน้อยๆของวิธีการมากมาย ที่จะแสดงถึงการต้อนรับผู้คนในชีวิตของเรา

ส่วนที่ 2 พระวาจาพระเจ้า

ก) ไตร่ตรองพระวาจา มก.1:16-20

ผู้นำเกริ่นนำก่อนอ่านพระวาจา:

พระวาจาของพระเจ้าที่เราจะรับฟังนี้ เราจะได้รู้จักศิษย์รุ่นแรกของพระเยซูเจ้า เราจะได้รู้เรื่องของพี่น้องสองคน ที่พระเยซูเจ้าทรงเรียกมาเป็นศิษย์สี่คนแรกของพระองค์ นี่เป็นรูปแบบของการตอบรับการเรียกของพระเยซูเจ้า ข้อความในพระวรสารของนักบุญมาระโกมีจุดประสงค์เพื่อสอนเราเรื่องการเป็นศิษย์ ธรรมดาแล้วศิษย์เลือกอาจารย์ แต่ที่นี่พระเยซูเจ้าทรงเลือกศิษย์ พระองค์ทรงเรียกพวกเขาไม่ใช่เพื่อเป็นแต่เพียงศิษย์และเรียนรู้จากพระองค์เท่านั้น แต่เพื่อให้เราร่วมงานกับพระองค์ด้วย

ความหมายของพระวาจาพระเจ้าตามข้อความในพระคัมภีร์

(ให้ผู้นำอ่านพระคัมภีร์พร้อมกับการตั้งคำถามและคำอธิบาย โดยให้เด็กๆได้มีส่วนร่วม ควรให้เด็กมีพระคัมภีร์คนละเล่ม)

พระเยซูเจ้าทรงเรียกศิษย์กลุ่มแรก

(16) ขณะที่ทรงพระดำเนินไปตามชายฝั่งทะเลสาบกาลิลี พระองค์ทอดพระเนตรเห็นซีโมนกับอันดรูว์ น้องชายกำลังทอดแห เขาเป็นชาวประมง

พระเยซูเจ้าทรงพระดำเนินไปที่ไหน?

พระองค์ทรงพระดำเนินไปตามชายฝั่งทะเลสาบกาลิลี

“ทะเลสาบกาลิลี” เล็กมากแต่ลึก มีลักษณะเหมือนลูกแพร์ มีน้ำใส มีปลามากมาย และล้อมรอบด้วยภูเขา และเนินเขามากมาย พระเยซูเจ้าทรงพบกับศิษย์กลุ่มแรกของพระองค์ในที่ที่พวกเขาทำงานคือบนชายฝั่งทะเลสาบกาลิลี

ศิษย์กลุ่มแรกที่พระเยซูเจ้าทรงเรียกคือใคร?

คือซีโมนกับอันดรูว์น้องชาย ศิษย์คนแรกที่พระเยซูเจ้าทรงเรียกมีชื่อเรียกหลายชื่อ “ซีโมนและเปโตร”

คำว่า “เปโตร” หมายถึงอะไร?

เปโตรหมายถึง “ศิลา”

ในภาษาอาราเมอิกที่พระเยซูเจ้าและบรรดาศิษย์ของพระองค์พูดนั้นคำว่า “เปโตร” แปลว่า “หิน” พระเยซูเจ้าทรงกล่าวไว้ล่วงหน้าว่า “เราบอกท่านว่า ท่านคือศิลา และบนศิลานี้ เราจะตั้งพระศาสนจักรของเรา” (มธ. 16:18)

พวกเขามีอาชีพอะไร?

พวกเขาเป็นชาวประมง

ถึงแม้ซีโมนและแอนดรูว์เคยเป็นเพื่อนร่วมเดินทางของพระเยซูเจ้าอย่างน้อยก็ครั้งหนึ่ง พวกเขายังไม่เข้าใจว่าการบริการของเขาจะต้องให้ทุกเวลาของพวกเขา การจับปลาไม่ใช่การค้าที่รุ่งเรืองนักที่ทะเลสาบกาลิลี ศิษย์กลุ่มแรกกำลังทำงานจับปลา การทำมาหากินของพวกเขาคือการจับปลา

(17) พระเยซูเจ้าตรัสสั่งว่า “จงตามเรามาเถิดเราจะทำให้ท่านเป็นชาวประมงหามนุษย์”

พระเยซูเจ้าทรงเชื่อเชิญอะไรกับพวกเขา?

“จงตามเรามาเถิด เราจะทำให้ท่านเป็นชาวประมงหามนุษย์”

จงตามเรามาเถิด เป็นการเชิญให้ติดตามพระคริสตเจ้าเพื่อว่า จากพระองค์พวกเขาจะได้รับคำแนะนำจากการรับฟังและเห็นการทำงานของพระองค์

คำว่า “เป็นชาวประมงหามนุษย์” หมายความว่าอะไร?

พวกเขาจะนำเพื่อนมนุษย์ให้มีส่วนร่วมในเมืองสวรรค์แห่งพระอาณาจักรพระเจ้า

การทำงานในทันทีที่ได้รับเรียกให้เป็นชาวประมงหามนุษย์ คือการติดตามพระเยซูเจ้าไปเพื่อประกาศว่าพระอาณาจักรอยู่ใกล้แล้ว และจำเป็นที่มนุษย์จะต้องหันเข้าหาพระเจ้าด้วนการเป็นทุกข์ถึงบาปอย่างแท้จริง

(18) ซีโมนกับอันดรูว์ก็ทิ้งแหไว้ แล้วตามพระองค์ไปทันที

พวกเขาตอบรับการเชิญของพระเยซูเจ้าอย่างไร?

พวกเขาทิ้งแหไว้ แล้วตามพระองค์ไปทันที

(19) เมื่อทรงพระดำเนินไปอีกเล็กน้อย พระองค์ทอดพระเนตรเห็นยากอบบุตรของเศเบดี และยอห์นน้องชายกำลังซ่อมแหอยู่ในเรือ

ชาวประมงอีกคู่หนึ่งที่พระเยซูเจ้าทรงทอดพระเนตรเห็นคือใคร?

ยากอบบุตรของเศเบดี และยอห์นน้องชาย

เปโตรพร้อมกับ บุตรของเศเบดีได้เกิดเป็นกลุ่มวงในของบรรดาอัครสาวกสิบสองคน เมื่อพระเยซูเจ้าทรงพบเปโตรและบุตรของเศเบดีนั้นพวกเขากำลังทำงานอยู่ พระเจ้าทรงเรียกผู้ที่ยังอยู่กับธุรกิจของเขา ในบรรดาพี่น้องสองคู่นี้ ยากอบเป็นศิษย์คนแรกที่เป็นมรณสักขี และยอห์นเป็นคนที่เหลืออยู่คนสุดท้ายในจำนวนสิบสองคน

(20) พระองค์ทรงเรียกเขา ทั้งสองคนก็ละทิ้งเศเบดีบิดาของตนไว้ในเรือกับลูกจ้าง แล้วตามพระองค์ไปทันที

พระเยซูเจ้าทรงกระทำอะไรกับพวกเขา? พวกเขาตอบรับอย่างไร?

ทรงเรียกเขา พวกเขาก็ตัดทิ้งเศเบดีบิดาของตนไว้ในเรือกับลูกจ้าง แล้วตามพระองค์ไปทันที

การตอบรับของพวกเขาหมายความว่าอย่างไร?

การตอบรับของพวกเขาด้วยการ "ติดตามพระองค์" เป็นศัพท์เทคนิคที่มีความหมายว่า "การเป็นศิษย์"

ตามพระคัมภีร์ ศิษย์คือผู้ที่เปิดหูรับฟังอยู่เสมอ และปรารถนาที่จะเรียนรู้จากปรีชาญาณของผู้เป็นอาจารย์ เมื่อพระเยซูเจ้าทรงเรียกศิษย์กลุ่มแรก พระองค์ทรงหวังว่าพวกเขาจะอยู่กับพระองค์ และเรียนรู้จากพระองค์ก่อนที่จะทรงส่งพวกเขาออกไปเทศน์สอน พร้อมกับอำนาจในการขับไลปีศาจ เข้าร่วมในพันธกิจของการช่วยให้รอดพ้นของพระองค์ ดังนั้น พวกเขาจึงถูกคาดหวังให้ละทิ้งครอบครัว และการเงินที่เป็นความมั่นคงของชีวิต นี่คือนิยามของการเป็นศิษย์

ผู้ร่วมมือทั้งสิ้นคนนี้ (ยากอบและยอห์น เปโตรและอันดรูว์) เป็นความจริงที่แสดงให้เห็นว่าพระศาสนจักรของพระคริสตเจ้าจะได้วิญญูญาณมากขึ้นถ้าทุกคนในพระศาสนจักรร่วมมือกัน การเป็นศิษย์เตรียมพวกเขาด้วยการเรียกให้เป็นธรรมชาติซึ่งเป็นสิ่งที่ตามมา และพวกเขาจำเป็นต้องเป็นเพื่อนร่วมงานกับพระองค์อย่างซื่อสัตย์

ข) ร้องเพลง: ตามเสียงพระองค์ไป

1. พระเยซูทรงดำเนินไปตามชายทะเล เจอผู้คนมากมาย กับเรือใหญ่น้อย ทรงรอคอยใครสักคน
2. พระเยซูทรงมองไปพบชาวประมงหาปลา ตามเรามา เกิดท่านทั้งหลาย
เราจะให้ท่านจับคนแทนจับปลา
3. มาวันนี้ พระองค์เรียกเธอ แต่เธอจะตามพระองค์ไหม ทั้งทุกสิ่งแล้วตามพระองค์ไป
เป็นชาวประมงจับมนุษย์
4. พระเยซูทรงดำเนิน นำทางฉันไป จะก้าวตาม ด้วยความมั่นใจเป็นศิษย์ติดตามพระองค์
(ซ้ำข้อ 3,4)

ส่วนที่ 3 การปฏิบัติ

- ก) ให้ทบทวนบทเรียน โดยให้เด็กๆ ได้เล่าเรื่องจากพระวาจาของพระเจ้าที่ได้รับฟัง
- ข) ให้มีการถวายเงินเล็กน้อย เพื่อช่วยเหลือเด็กๆ ที่มีความยากลำบากกว่า (ให้เหรียญกษาปณ์ประจำกลุ่มทำบัญชีแล้วนำเงินไปมอบให้ครูเพื่อเก็บรักษาไว้)
- ค) ให้ผู้นำมอบหมายงานให้เด็กๆ ได้กระทำเพื่อเป็นกิจกรรมต่าทั้งฝ่ายกายและจิตใจ และนำมาแบ่งปันในการประชุมครั้งต่อไป
- ง) นัดหมายการพบปะครั้งต่อไป
- จ) ให้เลขานุการที่ทำการพบปะ เพื่อนำไปอ่านในการพบปะครั้งต่อไป

บทที่ 2

ฉันตัดสินใจติดตามพระเยซูเจ้า (ธรรมทูตรับใช้)

ส่วนที่ 1: ประสบการณ์

- กิจกรรมที่ 1 ร้องเพลง ฉันเลือกเดินตามพระองค์
 - *ในโลกกว้างที่แสนไกล มีสิ่งต่าง ๆ ให้เรียนรู้มากมาย
 - ให้ค้นหาคำตอบเลือกทางเดินก้าวไปมุ่งสู่ความฝันเพื่อมีวันที่สดใส
 - หนึ่งคือพระเยซู ชีวิตที่น่าเรียนรู้และสำคัญ
 - สอนให้ฉันได้รักและแบ่งปัน จึงทำให้ฉันเลือกเดินตามพระองค์
 - *.* จะเปิดดวงใจให้พระองค์เข้ามาครอบครอง
 - จะชวนพี่น้องเพื่อน ๆ ทั้งหลายให้มาด้วยกัน
 - จับมือกันเดินก้าวไป ติดตามพระคริสต์ผู้ยิ่งใหญ่
 - ให้พระองค์นำทางในชีวิต.....ตลอดไป (*.*)

ผู้นำสรุป: ขณะที่เราร้องเพลง “ฉันเลือกเดินตามพระองค์” พระเจ้าทรงรอคำตอบจากเรา
ในการเชื่อเชิญจากพระองค์ให้เราเป็นศิษย์ของพระองค์ในยุคสมัยของเราในปัจจุบัน

- ผู้นำเชิญเลขาอ่านรายงานการพบปะครั้งที่ผ่านมา
- เชิญเหรียญกรายงานเรื่องการเงิน
- เชิญแต่ละคนได้แบ่งปันงานที่ได้รับมอบหมายให้กระทำ (เลขาจดบันทึกไว้)

ส่วนที่ 2 คำสอนของพระศาสนจักรที่ความท้าทายเรา

- เจาะลึกในส่วนที่สำคัญ ผู้นำให้เนื้อหาตามลำดับ โดยเน้นคำที่สำคัญ 3 คำ คือ สงฆ์ ประกาศก และ กษัตริย์
 - การเรียกให้เป็นศิษย์ของพระเยซูเจ้า คือ การเข้าร่วมพันธกิจสามประการของพระคริสตเจ้า :**
พระศาสนจักร พระเจ้าทรงเป็นบุคคลแรกที่เริ่มความสัมพันธ์กับมนุษย์ พระองค์ทรงเป็นบุคคลแรกที่ทรงเรียกมนุษย์ พระองค์ทรงเรียกเรา และเราตอบรับด้วยการติดตามพระเยซูเจ้า เหมือนกับซีโมนศิษย์คนแรก ที่ต่อมาได้เปลี่ยนชื่อว่าเปโตร หลังจากนั้นท่านได้เป็นผู้นำของพระศาสนจักร ท่านก็ได้รับการเรียกให้เป็นธรรมทูต พระศาสนจักรที่กำลังเดินทางมีธรรมชาติเป็นธรรมทูต (AG2) สมาชิกของพระศาสนจักรมีความชื่นชมยินดีในการสานต่อกิจกรรมงานธรรมทูตด้วยเหตุผลว่าพวกเขารักพระเจ้า และความรักนี้ผลักดันพวกเขาให้ออกไปแบ่งปันให้กับผู้อื่นในสิ่งฝ่ายจิต ทั้งเพื่อชีวิตนี้และชีวิตในภายหน้า

- 1.2 **คริสตชนในฐานะสมาชิกของพระศาสนจักร** เมื่อเรารับศีลล้างบาป เรากลายเป็นสมาชิกของพระศาสนจักร และได้รับการเรียกจากพระเยซูเจ้าให้เป็นธรรมทูต “ในคุณธรรมของศีลล้างบาป เราได้รับกระแสเรียกเป็นธรรมทูตโดยธรรมชาติ”(สมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ที่ 16) ในขณะที่เรารับศีลล้างบาป เราได้รับพันธกิจสามประการของพระเยซูเจ้าด้วย คือการเป็น **สงฆ์ ประกาศก และกษัตริย์** ดังนั้นเราจึงได้รับความรับผิดชอบพันธกิจที่เกี่ยวข้องกับสมาชิกทุกคนของการเป็นศิษย์ของพระคริสตเจ้า
- 1.3 **พันธกิจสามประการของพระเยซูเจ้า** พระเยซูเจ้าทรงกระทำให้ความหวังของชาวอิราเอลเกี่ยวกับพระเมสสิยาห์ในทั้งสามบทบาทของสมณะ ประกาศก และกษัตริย์สำเร็จเป็นจริง (CCC 436) ทุกคนที่รับศีลล้างบาปแล้ว อาศัยการบังเกิดใหม่และการเจิมของพระจิตเจ้า ล้วนได้รับมอบถวายให้เป็นพระวิหารของพระจิตเจ้าและเป็นสมณภาพศักดิ์สิทธิ์ (CCC 784) ซึ่งหมายความว่าผู้ได้รับศีลล้างบาปได้รับการเจิมให้มีชีวิตในการสวดภาวนา และศีลศักดิ์สิทธิ์ต่างๆอย่างสมบูรณ์ ซึ่งก็คือ ประชากรศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้ามีส่วนในหน้าที่ประกาศกของพระคริสตเจ้า... และเป็นพยานถึงพระคริสตเจ้าในโลก (CCC 785) ซึ่งหมายความว่าผู้ที่ได้รับศีลล้างบาปได้รับเจิมให้เป็นพยานถึงสารของพระเยซูเจ้าในชีวิตประจำวัน ประการสุดท้าย ประชากรของพระเจ้ามีส่วนในหน้าที่กษัตริย์ของพระคริสตเจ้า ผู้ทรงเป็นกษัตริย์และเจ้านายแห่งสากลโลก ทรงยอมเป็นผู้รับใช้ของทุกคน (CCC 786) พันธกิจการเป็นกษัตริย์ของพระเยซูเจ้าทำให้ผู้ได้รับศีลล้างบาปได้รับการเจิมให้มีชีวิตเพื่อรับใช้พระเจ้า และผู้คนที่ทนทุกข์ทรมาน

2. กิจกรรมที่ 2 ไตร่ตรองคำสอนโดยการทำสัญลักษณ์

- 2.1 แบ่งเด็กออกเป็นสามกลุ่ม แต่ละกลุ่มนำเสนอพันธกิจสามประการของพระเยซูเจ้า โดยให้เด็กใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการนำเสนอเป็น “สัญลักษณ์” แต่ละกลุ่มแสดงความคิดสร้างสรรค์ในหัวข้อของตน เพื่อดูว่าเด็กๆ ดำเนินการในพันธกิจสามประการของพระเยซูเจ้าในบริบทของเขาได้อย่างไร (กิจกรรมนี้เพื่อให้ผู้นำใช้สำรวจการสะท้อนภาพการเป็นธรรมทูตคริสตชนของเด็กๆ ว่าเป็นอย่างไร)
- กลุ่มที่ 1 “ธรรมทูตคริสตชนในฐานะสงฆ์ในการทำงานธรรมทูต”(ทำให้ตนเองและคนอื่นศักดิ์สิทธิ์ได้อย่างไร)
 - กลุ่มที่ 2 “ธรรมทูตคริสตชนในฐานะประกาศกในการทำงานธรรมทูต” (การสอน การประกาศข่าวดี การเป็นตัวอย่างที่ดีได้อย่างไร ในเรื่องอะไร)
 - กลุ่มที่ 3 “ธรรมทูตคริสตชนในฐานะกษัตริย์ในการทำงานธรรมทูต” (จะรับใช้ ผู้อื่นอย่างไร)
- 2.2 ให้เด็กๆ แบ่งปันและรวบรวมความคิดของพวกเขา โดยให้สมาชิกในกลุ่มแบ่งหน้าที่กันเป็นเลขานุการ เป็นผู้รายงาน และเป็นผู้อำนวยความสะดวก

(หมายเหตุ) โดยปรกติ สำหรับเด็กแล้ว ภาพลักษณ์การเป็นธรรมทูตคือผู้ที่ออกไปทำงานธรรมทูต “โนต่างแดน” แต่ในขณะที่เดียวกันพวกเขาต้องเข้าใจด้วยว่า การเป็นธรรมทูตในปัจจุบันคือ การทำงานธรรมทูต “ในที่ที่ตนอยู่” เพราะปรากฏการณ์ของผู้อพยพย้ายถิ่น การอยู่เคียงข้างกับผู้คนต่างวัฒนธรรมและต่างความเชื่อ สิ่งเหล่านี้ต้องทำให้เด็กเข้าใจอย่างชัดเจนถึงความหมายของคำว่า “ธรรมทูต”

3. เจาะลึกถึงความตระหนักว่าธรรมทูตคริสตชนคืออะไร

3.1 **การสังเคราะห์** การเป็นธรรมทูตนั้น เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าที่ทรงมอบหมายให้เรา ด้วยการเป็นศิษย์ และติดตามพระคริสตเจ้า พระเยซูเจ้าทรงสั่งคริสตชนทุกคนให้แบ่งปันข่าวดี เป็นธรรมทูตของข่าวดี เมื่อเราได้รับศีลล้างบาป เรามีใช้เป็นแค่บุตรของพระเจ้าเท่านั้น แต่เรายังได้รับพระพรพิเศษ พระพรแห่งความเชื่อซึ่งมอบความรับผิดชอบและพันธกิจให้ ดังนั้นคำว่า **“ธรรมทูต”** ต้องไปไกลกว่าความเข้าใจว่า ธรรมทูตคือผู้ที่ประกาศข่าวดีให้กับผู้ที่ยังไม่เคยได้ยินและเตรียมพวกเขาเพื่อรับศีลล้างบาป คำว่า ธรรมทูต ยังรวมถึงชายหญิงจำนวนมหาศาล นักบวช พระสงฆ์ ภราดา ครูคำสอน มรวาส และเด็ก ๆ ผู้ซึ่งเป็นพยานยืนยันด้วยชีวิต จนถึง การเป็นมรณสักขี ผู้ที่รำพึงภาวนา ผู้เทศน์สอนข่าวดี ผู้ส่งเสริมชีวิตมนุษย์ และบรรดาผู้ที่สวดภาวนาและทำพิธีกรรมเพื่อส่งเสริมการเติบโตของพระศาสนจักรด้วย

การเป็นคริสตชนคือการเป็น “ธรรมทูต” ซึ่งหมายถึงการแบ่งปันความเชื่อที่เรามีในองค์พระเยซูคริสตเจ้า ด้วยทุกวิถีการที่เราสามารถ และทุกเมื่อที่เป็นไปได้ (ตามบริบท) คำว่า “ความเชื่อ” มีใช้เพียงแต่ความหมายธรรมดาว่าเราเชื่อว่ามีพระเจ้า แต่ยังคงเป็นคำที่สามารถทำให้เกิดความแตกต่างในชีวิตของเรา ซึ่งหมายถึงความเชื่อว่าเป็นสถานที่ที่เราได้รับเรียกมาให้สร้างพระอาณาจักรของพระองค์ และบอกว่าพระองค์ทรงดำรงอยู่ และจะต้องมีความรักต่อมนุษย์ทุกคน ด้วยเหตุนี้ เราจึงต้องรักพี่น้องชาย-หญิงทุกคน และเราอยากที่จะแบ่งปันกับพวกเขาในสิ่งที่เราถือว่าเป็นขุมทรัพย์ที่มีค่าที่สุดในชีวิตของเรา คือ พระเยซูเจ้า และข่าวดีของพระองค์ สมาชิกทุกคนมีบางอย่างที่สามารถแบ่งปันได้ ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างของการเป็นธรรมทูตคริสตชน

3.2 นำเสนอเรื่องราวของเปาลีน จารีโค ผู้ก่อตั้ง สมณองค์กรเผยแผ่ความเชื่อ

เปาลีนเกิดในครอบครัวคริสตชน เป็นบุตรของนายอันตนและนางเจนนี่ จารีโค เธอมาจากครอบครัวร่ำรวยและมีชื่อเสียง บิดามารดาของเธอมีโรงงานผลิตผ้าไหม เธอเป็นวัยรุ่นที่มีเงินทองมากมาย มีความภาคภูมิใจในความสวยของเธอ เธอมีเครื่องเพชรและเสื้อผ้าราคาแพงมากมาย มีความสุขกับการออกงานสังสรรค์ เมื่ออายุ 17 ปี เธอมีความประทับใจอย่างมากในการเทศน์คุณพ่อเจ้าอาวาส ผลที่ตามมาคือ เธอกลายเป็นเด็กใจบุญ ใช้ชีวิตแบบพรตนิยม เธอสนิทกับพี่เลออาสพี่ชายมาก ทั้งสองเติบโตมาด้วยกันและแบ่งปันเรื่องราวที่น่าสนใจในโรงงานธรรมทูต วันหนึ่งพี่เลออาสบอกว่าเขาจะไปเป็นธรรมทูตและจะไปประเทศจีน เปาลีนกระตือ

รื้อวันที่จะไปกับเขาด้วย แต่พี่เลอาสเสนอแผนการอย่างอื่นให้ว่า “น้องรัก เธอไปไม่ได้ แต่เธอต้องหากอบมาอันหนึ่ง เสาะหาทองและใส่ลังส่งมาให้พี่” ในวันที่ 25 ธันวาคม 1816 เธอได้ปฏิญาณส่วนตัวถือพรหมจรรย์ เธอได้จัดตั้งกลุ่มสตรีที่เคร่งศาสนาเพื่อภาวนาสำหรับผู้ทำบาปผิดต่อดวงพระอาทิตย์ของพระเยซูเจ้า เรียกว่า “สมาคมผู้ชดเชยดวงพระอาทิตย์ของพระเยซูเจ้า”

ในปี 1818 เธอเริ่มตั้งกลุ่มขึ้นอีก ซึ่งต่อมาเราเรียกว่า “สมณองค์กรเผยแพร่ความเชื่อ” เมื่อเธอขอร้องให้สตรีจำนวน 200 คนในโรงงานผ้าไหมบริจาคเงินสัปดาห์ละ 1 เพนนี จากค่าจ้างอันน้อยนิดของพวกเธอ เพื่อช่วยเหลือเด็ก ๆ ในประเทศจีนที่ถูกทอดทิ้ง กลุ่มนี้ขยายเพิ่มมากขึ้นและมีความเห็นว่ามัน่าจะมีมิติของการสวดภาวนา และความกระตือรือร้นในงานธรรมทูตไปพร้อมกับการบริจาคเงินรายสัปดาห์ “เพื่อร่วมมือกันในการเผยแพร่ข่าวดี” เธอเริ่มตั้งกลุ่มด้วยการขอให้เพื่อนของเธอแต่ละคนหาเพื่ออีกสิบคนเพื่อบริจาคเงินสัปดาห์ละ 1 เซ็นต์ เพื่อช่วยเหลืองานธรรมทูต วันที่ 20 ตุลาคม 1820 มีสมาชิกมากกว่า 500 คนที่ลงทะเบียนอยู่ในกลุ่ม ซึ่งตั้งอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 3 พฤษภาคม 1822 เงินบริจาคครั้งแรกที่องค์กรเผยแพร่ความเชื่อได้ให้ความช่วยเหลือเมื่อปี 1822 คือที่ล้งมณฑลหุยส์เซียน่า ซึ่งขยายจากฟลอริดาสู่แคนาดา ตลอดงานธรรมทูตในแคนดักกี และประเทศจีน

ในปี 1840 สมเด็จพระสันตะปาปา เกรกอรีที่ 16 ได้ให้องค์กรนี้เป็นสถาบันคาทอลิกสากล และวันที่ 25 มีนาคม 1940 ปีแรกแห่งสันตสมัยของสมเด็จพระสันตะปาปาปิอุสที่ 10 ได้ทรงแนะนำองค์กรนี้ให้กับองค์กรการกุศลของสัตบุรุษและวัดต่างๆ เพื่อยืนยันถึงจิตตารมณ์ธรรมทูตและการรับใช้พระศาสนจักรสากล วันที่ 3 พฤษภาคม 1922 สมเด็จพระสันตะปาปาปิอุสที่ 11 ได้ทรงประกาศให้องค์กรเผยแพร่ความเชื่อเป็น “สมณองค์กร” สมณองค์กรเผยแพร่ความเชื่อยังคงสานต่อการแสวงหาการสวดภาวนา และการทำพิธีกรรมเพื่องานธรรมทูตในโลก ให้ความช่วยเหลือโครงการต่างๆ ในงานอภิบาลและงานการประกาศข่าวดี ช่วยครูคำสอนและงานการสอนคำสอน การสร้างวัด และงานของคณะนักบวชต่างๆ ที่ให้ความช่วยเหลือด้านสุขภาพอนามัยและการศึกษา ด้านสื่อสารมวลชนและยานพาหนะ

ในปัจจุบัน เงินกองทุนสากลของสมณองค์กรเผยแพร่ความเชื่อ มาจากคริสตชนทั่วโลก โดยพื้นฐานคือเพื่อช่วยเหลืองานธรรมทูตของพระศาสนจักรทั่วโลก ให้ความช่วยเหลือบรรดาพระสังฆราชในแคว้นมิสซังเพื่อขยายและเปิดล้งมณฑลใหม่เพิ่มมากขึ้น ตลอดงานให้ความช่วยเหลือโครงการพิเศษต่างๆ

3.3 การแบ่งปันใน “วันอาทิตย์แพร่ธรรมสากล”

ในปี 1962 สมเด็จพระสันตะปาปาปิอุสที่ 11 ได้จัดตั้งให้มีวันเก็บเงินประจำปีเพื่องานธรรมทูตของพระศาสนจักรทั่วโลก ซึ่งเรียกว่า “วันอาทิตย์แพร่ธรรมสากล” เรื่องนี้ตรงกับวิสัยทัศน์ของเปาโลนคือเพื่อช่วยงานธรรมทูตสากลเป็นตัวเป็นตนขึ้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งในวันอาทิตย์แพร่ธรรมสากล ซึ่งสมณองค์กรเผยแพร่ความเชื่อได้จัดทำให้เป็นระบบ เป็นวันที่จัดตั้ง

ไว้เพื่อให้คริสตชนทั่วโลกได้อุทิศตนเองเพื่อกิจกรรมต่าง ๆ ในงานธรรมทูตของพระศาสนจักร โดยทางการสวดภาวนาและการทำพิธีกรรม การฉลองประจำปีของ “วันอาทิตย์แพร่ธรรมสากล” เป็นวันอาทิตย์ก่อนวันอาทิตย์อีสเตอร์สุดท้ายของเดือนตุลาคม นักบุญสมเด็จพระสันตะปาปาจอห์น ปอลที่ 2 ตรัสถึงวันอาทิตย์แพร่ธรรมสากลว่า “เป็นวันสำคัญในชีวิตของพระศาสนจักร เพราะเป็นการสอนว่าควรจะให้อย่างไร คือการให้ในฐานะที่เป็นของถวายแด่พระเจ้า ในพิธีบูชาขอบพระคุณ และเพื่องานธรรมทูตทั่วโลก” (RM 81) พระองค์ทรงเรียกเงินกองทุนนี้ว่า “กองทุนกลางของความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน”

การมอบถวายของคริสตชนในวันอาทิตย์แพร่ธรรมสากลและตลอดทั้งปีนั้น จะนำมารวมกันกับเงินถวายของสมณองค์การเผยแผ่ความเชื่อจากทั่วโลก งานธรรมทูตของสังฆมณฑล จะได้รับความช่วยเหลือจากกองทุนที่เก็บรวบรวม นอกจากนี้ สังฆมณฑลในแดนมิสซังยังสามารถส่งคำขอมายังสมณกระทรวงการประกาศพระวรสารสู่ปวงชน เพื่อช่วยในความจำเป็นด้านต่างๆ เช่น โครงการเกี่ยวกับงานคำสอน โรงเรียนที่สอนเกี่ยวกับศาสนา งานของหมู่คณะ นักบวช ความต้องการด้านการสื่อสารและยานพาหนะ การสร้างวัด เด็กกำพร้าและโรงเรียน บรรดาผู้อำนวยการของทุกประเทศจะมาประชุมกันเพื่อออกเสียงลงคะแนนต่อคำขอเหล่านี้ เงินกองทุนนี้จะได้รับการจัดสรรทั้งหมดเพื่อสังฆมณฑลในแดนมิสซังทั่วโลก นี่จึงเป็นเหตุผลว่าทำไมคริสตชนทั่วโลกจึงต้องมีส่วนร่วมและเป็นข้อผูกพัน ก็เพื่อตอบสนองความต้องการอย่างเร่งด่วนเหล่านี้

4. การไตร่ตรอง ด้วยคำถาม เชิญชวนเด็กให้มีส่วนร่วมในการตอบคำถาม

- ก) ใครเป็นผู้ก่อตั้งสมณองค์การเผยแผ่ความเชื่อ?
- ข) สมณองค์การเผยแผ่ความเชื่อเริ่มอย่างไร?
- ค) สมณองค์การเผยแผ่ความเชื่อให้ความช่วยเหลืองานธรรมทูตทั่วโลกอย่างไร?
- ง) วันอาทิตย์แพร่ธรรมสากลคืออะไร? เริ่มตั้งแต่เมื่อใด? เราฉลองวันอาทิตย์แพร่ธรรมสากลเมื่อไหร่?
- จ) ทำไมการฉลองวันอาทิตย์แพร่ธรรมสากลจึงมีความสำคัญในการมีส่วนร่วมและเกี่ยวข้องกับคริสตชนทั่วโลก?

ส่วนที่ 3 การปฏิบัติ

กิจกรรมที่ 3 การตอบรับความเชื่อ

1. การวางแผนเพื่อการทำหน้าที่ธรรมทูต

- แบ่งเด็กออกเป็นกลุ่มตามต้องการ เพื่อตอบคำถามที่ให้ไว้ แจกกระดาษชาร์ตให้เด็กเขียนครอบครัว โรงเรียน วัด ชุมชน หลังจากกลุ่มระดมความคิดแล้ว ให้แต่ละกลุ่มส่งผู้แทนมาจับฉลากเพื่อตอบคำถามตามที่กลุ่มเขียนตอบไว้ในกระดาษชาร์ต

- คำถาม : ในฐานะคริสตชนที่ได้รับศีลล้างบาป กิจกรรมธรรมทูตใดที่เธอสามารถกระทำเพื่อสนองตอบพระเยซูเจ้าในการเรียกให้เธอเป็นธรรมทูตในครอบครัว โรงเรียน วัด และ ชุมชน
2. เสรีจแล้วให้ตัวแทนออกมาแบ่งปันต่อกลุ่มใหญ่
 3. ให้มีการถวายเงินเล็ก ๆ น้อย ๆ เพื่อช่วยเหลือเด็ก ๆ ที่มีความยากลำบากกว่า (ให้เหรียญกษาปณ์ประจำกลุ่มทำบัญชีแล้วนำเงินไปมอบให้ครูเพื่อเก็บรักษาไว้)
 4. ให้ผู้นำกระตุ้นให้เด็ก ๆ นำแผนงานที่ได้วางไว้ในข้อ 1 ไปปฏิบัติจริง แล้วนำมาแบ่งปันในการประชุมครั้งต่อไป
 5. นัดหมายการพบปะครั้งต่อไป
 6. ให้เลขาบันทึกการพบปะ เพื่อนำไปอ่านในการพบปะครั้งต่อไป
 7. จบด้วยการภาวนาตามพระประสงค์ของพระสันตะปาปาเพื่องานแพร่ธรรม

บทที่ 3

เฉลิมฉลองของชีวิต เฉลิมฉลองด้านकारวะกิจ (ชีวิตจิตธรรมทูต)

หมายเหตุ การเฉลิมฉลองแบ่งออกเป็นสองส่วน การเฉลิมฉลองของชีวิตและการเฉลิมฉลองด้านकारวะกิจ (งานธรรมทูตและการภาวนา)

ส่วนที่ 1: การเฉลิมฉลอง

1. ผู้นำให้การต้อนรับสมาชิกด้วยความยินดี
2. ผู้นำเกรร่นำจุดประสงค์ของการพบปะในวันนี้ “วันนี้พวกเราจะได้มีโอกาสในการทำกิจกรรมหลายอย่าง ทั้งกิจกรรมเพื่อการสนับสนุนงานแพร่ธรรมด้วยทำสิ่งของที่ระลึกและการรื้อฟื้นคำมั่นสัญญาแห่งศีลล้างบาป นอกจากนี้เรายังมีการวางแผนเพื่อการเป็นธรรมทูตในรูปแบบต่าง ๆ จึงขอให้เราได้ร่วมมือกันภาวนาขอพระพรจากพระบิดาเจ้า เพื่อทรงช่วยเหลือเราให้กิจกรรมต่าง ๆ สำเร็จไปตามพระประสงค์ขอพระองค์ ให้เราสวดภาวนาตามที่พระเยซูเจ้าทรงสอน “ข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย.....”
3. เชิญเลขาอ่านรายงานครั้งที่แล้ว
4. เชิญเหรียญกรายงานเรื่องการเงิน
5. เชิญสมาชิกแต่ละคนได้แบ่งปันงานธรรมทูตที่ได้รับมอบหมายให้ (เลขาจดบันทึกไว้)
6. ผู้นำเชิญสมาชิกร่วมกันร้องเพลง **“ขอรับใช้”**

* ขอรับใช้ ชีวิตข้าขอรับใช้ ชีวิตข้าขอมอบใช้ โองคำเป็นของพระองค์ ของพระองค์

- 1) ข้ายินดีเมื่ออยู่ที่สำหรับพระองค์ สำหรับพระองค์ ข้าไม่ลืมนิยาม ไม่ลืมนิยาม

พระเยซูยอมตายเพื่อข้าได้ชีวิตใหม่ ในพระองค์ ในพระองค์ (ข้า *)

- 2) โลกิตพระคริสต์ชำระข้าจากความบาป จิตข้ากระหายอยากใกล้ พระองค์ ใกล้พระองค์

เพราะข้าล้าเคียดจิตและกายข้า ขอมอบให้ องค์พระคริสต์ องค์พระคริสต์ (*)

ผู้นำสรุป: พระเยซูเจ้าทรงแสดงให้เราเห็นว่าพันธกิจของเราคืออะไร คือการรับใช้ผู้อื่น ดังที่เนื้อเพลงได้บอกเรา พระเยซูเจ้าทรงทุ่มเทชีวิตเพื่อรับใช้มนุษยชาติ นักบุญสมเด็จพระสันตะปาปาจอห์น ปอล ที่ 2 ทรงทำทนายบรรดาเยาวชนให้กระทำพันธกิจของพระเยซูเจ้าว่า “การเป็นคริสตชน ...ประกาศพระคริสต์เจ้า” ก่อนที่เราจะประกาศพระคริสต์เจ้า เราต้องได้รับพระพรแห่งความเชื่อ เราไม่สามารถให้สิ่งที่เราไม่มีแก่ผู้อื่น ความเชื่อเป็นพระพร และ “ความเชื่อจะเข้มแข็งมากขึ้นเมื่อเราแบ่งปันออกไปให้ผู้อื่น” (RM 2) คริสตชนต้องไม่เป็นอย่าง “นักฝัน” แต่ต้องเป็น “นักทำ” ด้วย เราไม่ใช่เป็นเพียงแค่ความฝัน ความหวัง และการภาวนา ความฝันนี้อาจจะเป็นจริงได้ แต่พันธกิจของเราคือการมอบตัวเราเพื่อรับใช้พระเจ้า เมื่อเราได้รับศีลล้างบาป เราอ้าแขนรับกระแสเรียกการเป็นธรรมทูตเข้ามาด้วย คือ การเผยแผ่พระวาจาของพระเจ้าด้วยคำพูด การเป็นแบบอย่าง และการรับใช้ ในฐานะสมาชิกยูวธรรมทูต สิ่งหนึ่งที่เราสามารถทำ

ได้คือการช่วยงานแพร่ธรรมสากลของพระศาสนจักร คือสนับสนุน **“วันอาทิตย์แพร่ธรรมสากล”** ตามกำลังและความสามารถของเราในการให้ แน่ใจว่าการให้ “เพียงเล็กน้อย” ก็จะกลายเป็นผลงานที่ยิ่งใหญ่เพื่องานธรรมทูต ทุกครั้งที่เรากิจกรรมธรรมทูต เราเฉลิมฉลองพระพรแห่ง “ชีวิต” เพราะ **“ชีวิตคือการรับใช้”**

7. กิจกรรม 2 เฉลิมฉลองชีวิต (ธรรมทูตรับใช้) ให้เด็กทำ “กรอบรูป”

คำแนะนำ แนะนำเด็กให้ทำ “กรอบรูป” โดยใช้ความคิดสร้างสรรค์ของเขาเอง แล้วให้พวกเขานำไปขายให้กับสมาชิกในครอบครัว หรือคนอื่นๆ รวบรวมเงินที่ได้และนำไปมอบให้กับงานธรรมทูต โดยผ่านทาง **“วันอาทิตย์แพร่ธรรมสากล”**

8. ให้เด็กทำกิจกรรม 3: เฉลิมฉลองคารวะกิจ (ชีวิตจิตธรรมทูต)

บทนำ ทำไมเราจึงสวดภาวนา? เราสวดภาวนาเพื่อมีชีวิต การสวดภาวนาเป็นการทำให้ความรับผิดชอบและพันธกิจของการเป็นคริสตชนบรรลุผล เราสวดภาวนามีใช้เพียงเพื่อตัวของเราเองเท่านั้น แต่เพื่อผู้อื่นด้วย เราพูดกับพระเจ้าเมื่อเราสวดภาวนา สิ่งหนึ่งที่เราสามารถกระทำเพื่อมีส่วนร่วมกับการธรรมทูตของพระศาสนจักรคือการสวดภาวนา การภาวนาเป็นสิ่งสำคัญอย่างมากสำหรับชีวิตธรรมทูต การภาวนาสามารถเป็นการร่วมเดินทางไปกับบรรดาธรรมทูตเพื่อให้การประกาศข่าวดีให้กับโลกเกิดผลโดยผ่านทางพระพรของพระเจ้า ทั้งการภาวนาและการทำงานเป็นส่วนประกอบที่จำเป็นในการตอบรับการแสวงหาการเป็นธรรมทูตคริสตชนของเรา ในการทำงานและการสวดภาวนานั้นเราเปิดหัวใจของเราต่อพระเจ้าในการมอบถวายและการรับด้วยความถ่อมตน โดยมีลำดับขั้นตอนดังนี้

- บทนำ
- ภาวนาเปิด
- จุดเทียน
- รื้อฟื้นคำสัญญาศีลล้างบาป
- บท “ข้าแต่พระบิดา...”
- เพลง “กายาน”
- ภาวนาเพื่อเด็กๆทั่วโลก
- ภาวนาเพื่อบรรดาธรรมทูต
- เพลงจบพิธี

บทนำ

ในศิลาข้างบาบ เราได้รับพระคริสต์เจ้า เราถูกฝังไว้พร้อมกับพระองค์ และจะกลับเป็นขึ้นมาพร้อมกับพระองค์สู่ชีวิตใหม่ เทียน เป็นสัญลักษณ์ของความเชื่อของเราในพระเยซูคริสต์เจ้า เทียนที่จุดอยู่ให้ความสว่างในที่มืด ดังนั้นความเชื่อของเราต้องหล่อหลอมชีวิตของเราและชีวิตของทุกคนในโลก บัดนี้ ให้เราถือพื้นคำสัญญาศิลาข้างบาบที่เราได้กระทำเมื่อรับศิลาข้างบาบ เมื่อเราปฏิเสธปีศาจและกิจการของมัน และสัญญาจะรับใช้พระเจ้าด้วยความซื่อสัตย์ในพระศาสนจักรคาทอลิกศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์

ภาวนาเปิด

ข้าแต่พระเจ้าผู้ทรงสรรพานุภาพตลอดนิรันดร โปรดทรงทำให้พวกลูกรู้สึกถึงการประทับอยู่ของพระองค์ในศีลศักดิ์สิทธิ์แห่งความรักของพระองค์ โปรดทรงส่งพระจิตของพระองค์ลงมายังบรรดาบุตรของพระองค์ที่ได้เกิดอีกครั้งในศิลาข้างบาบ โปรดทรงประทานพลกำลังเพื่อให้งานของศาสนบริการของพระองค์เกิดผล พวกลูกวอนขอทั้งนี้โดยอาศัยพระเยซูคริสต์เจ้า พระเจ้าของข้าพเจ้าทั้งหลาย อาแมน

จุดเทียน

รื้อฟื้นคำสัญญาศิลาข้างบาบ

ผู้นำ: ท่านละทิ้งบาป เพื่อเจริญชีวิตอย่างเป็นอิสระในฐานะบุตรของพระเป็นเจ้าหรือ

เด็กทุกคน: ข้าพเจ้าละทิ้ง

ผู้นำ: ท่านละทิ้งความย่ำแย่ของความชั่ว เพื่อมิให้บาปครอบงำท่านหรือ

เด็กทุกคน: ข้าพเจ้าละทิ้ง

ผู้นำ: ท่านละทิ้งปีศาจ ซึ่งเป็นจอมมารและเจ้าแห่งความมืดหรือ

เด็กทุกคน: ข้าพเจ้าละทิ้ง

ผู้นำ: ท่านเชื่อในพระเจ้า พระบิดาผู้ทรงสรรพานุภาพ ทรงเนรมิตรฟ้าดินหรือ

เด็กทุกคน: ข้าพเจ้าเชื่อ

ผู้นำ: ท่านเชื่อในพระเยซูคริสต์เจ้า พระบุตรหนึ่งเดียวของพระเจ้า ทรงบังเกิดจากพระนางมารีย์พรหมจารี ทรงรับทรมาน และทรงถูกฝังไว้ ทรงกลับคืนพระชนมชีพจากบรรดาผู้ตาย และประทับเบื้องขวาพระบิดาหรือ

เด็กทุกคน: ข้าพเจ้าเชื่อ

ผู้นำ: ท่านเชื่อในพระจิต พระศาสนจักรศักดิ์สิทธิ์ สากล ความสัมพันธ์เป็นหนึ่งเดียวของผู้ศักดิ์สิทธิ์ การอภัยบาป การกลับคืนชีพของร่างกาย และชีวิตนิรันดรหรือ

เด็กทุกคน: ข้าพเจ้าเชื่อ

ข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย... (ร้องเพลง)

เพลงจบพิธี "ก่ายาน" คำร้อง/ทำนอง: ส.แสงประสิทธิ์

(รับ) ขอให้คำภาวนา จากจิตข้าดุษเครื่องหอม ข้ายกมือกราบจอม เจ้าดูจถวาย เครื่องบูชา

(1) ขององค์เจ้าพระคุณ โปรดการุณพิสงคำข้า โปรดสดับรับภาวนา ที่ข้าทูล แต่พระองค์ (รับ)

(2) ขอทรงตั้งยามเฝ้า ปากข้าเจ้าดังจำนง โปรดรักษาโดยตรง ที่ปากข้า ออย่าหมางเมิน (รับ)

ภาวนาเพื่อเด็กๆทั่วโลก

“โปรดทรงอวยพระพรให้กับเด็กทุกคนในโลก ทั้งเด็กที่มีผมสีบลอนด์ สีแดง สีน้ำตาล และสีดำ และทุกสีผิว ทั้งเด็กที่มีรอยยิ้มและที่มีความยากลำบากเพราะสงคราม ความยากจน หรือความหิวโหย โปรดทรงอวยพระพรให้กับเด็กที่มีบ้านอยู่อย่างสะดวกสบาย เด็กอยู่ในบ้านที่หลังคารั่ว และไร้ที่อยู่ โปรดทรงอวยพระพรให้กับเด็กที่ไปโรงเรียน เล่นกระโดดเชือกและฟุตบอล และเด็กที่ต้องเดินทั้งวันในทุ่งนา ในโรงงาน และเด็กเร่ร่อนตามท้องถนน โปรดทรงอวยพระพรให้กับเด็กที่มีพ่อแม่รัก เด็กกำพร้า และเด็กที่ถูกทารุณ โปรดทรงช่วยลูกให้นำความรักและสารแห่งสันติ ความหวัง และชีวิตนิรันดรไปให้กับเด็กเหล่านี้ทุกคน (สวดบท ข้าแต่พระบิดา... วันทามารีย์... และ พระสิริรุ่งโรจน์...)

ข้าแต่นักบุญฟรังซิสเซเวียร์ นักบุญเทเรซา แห่ง พระกุมารเยซู โปรดภาวนาเพื่อพวกลูก และเด็กๆทุกคนในโลกด้วยเถิด อาแมน”

ภาวนาเพื่อบรรดาธรรมทูต

ข้าแต่พระเจ้าผู้ทรงสรรเสริญภาพ องค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงเก็บเกี่ยวดวงวิญญาณ พวกลูกขอพระองค์โปรดทรงนำทางและอวยพระพรให้กับทุกคนที่ออกไปประกาศข่าวดี โปรดทรงประทานพระพรแห่งความเอื้ออาทรและความหวังใให้กับพวกเขา โปรดทรงส่งพระจิตของพระองค์ลงมายังพวกเขา เพื่อพวกเขาจะได้มีความเข้มแข็งในความอ่อนแอ โปรดทรงบรรเทาใจพวกเขาในความยากลำบากและโปรดทรงแนะนำในความพยายามของพวกเขา โปรดทรงเปิดหัวใจของผู้ฟังให้รับสารแห่งการช่วยให้รอดพ้นของพระองค์ โปรดให้การเผยแสดงของพระองค์ส่องสว่างจิตใจเพื่อความรอดพ้นของวิญญาณ และโปรดให้ความรักของพระองค์เยียวารักษาทุกหัวใจและร่างกายเพื่อแต่ละคนจะได้มีความสุข ขอโปรดให้ทุกคนยอมรับพระองค์และรับใช้พระองค์ด้วยการมีชีวิตตามคำสอนของพระบุตรของพระองค์ พวกลูกวอนขอทั้งนี้โดยอาศัยพระคริสตเจ้า พระเจ้าของข้าพเจ้าทั้งหลาย อาแมน

เพลงจบพิธี “มาร์ชช่วยธรรมทูต”

** พวกเราช่วยธรรมทูต ร่วมใจพันผูกด้วยรักสมัครสมาน ติดตามพระคริสต์ด้วยชีวิตที่เป็นพยาน ประกาศพระนาม ขององค์พระเยซู

***พวกเราจะรัก รับผิดชอบต่อผู้อื่น จะหยัดยีนตามวาจาที่พระองค์สอน จะเสียสละแบ่งปันด้วยใจอาทร ชวนเพื่อนพี่น้องมาเป็นศิษย์ของพระองค์

**** มา เรามารู้จักและรักพระเยซู มาเชิดชูชีวิตเป็นศิษย์และติดตาม ทำทุกอย่างด้วยรัก ประกาศในเรื่องความรัก...ของพระองค์ให้ก้องไปทั่วโลก

ส่วนที่ 2 กิจกรรมธรรมทูต (ธรรมทูตรับใช้)

หมายเหตุ กิจกรรมธรรมทูตที่เสนอแนะไว้ให้นี้ เพื่อช่วยเด็กๆให้มีความเข้าใจมากขึ้นถึงความร่วมมือในงานธรรมทูต

1. กิจกรรม “บันทึกธรรมทูตมือช่วยเหลือ” (อุปกรณ์ สมุดบันทึก หรือสมุดวาดภาพ ดินสอ สีเทียน)

2. **กล่าวนำ** เราพบว่าคริสตชนทุกคนเป็นธรรมชาติ ในฐานะธรรมชาติน้อยๆของพระเยซูเจ้า เธอจะเข้าร่วมกิจกรรมธรรมชาติของพระศาสนจักรอย่างไร? ทุกครั้งที่เรากระทำกิจการธรรมชาติ เราตอบรับการเรียกของพระเยซูเจ้าให้เป็นศิษย์ของพระองค์
3. **การเตรียม** ทำผังงานกิจการธรรมชาติ โดยใช้การพิมพ์มือเพื่อแสดงว่าแต่ละกิจกรรมมีการกระทำมากน้อยเพียงใด(ดูตัวอย่างที่ให้ไว้) วาดหลายๆมือโดยใช้สีที่แตกต่างกัน (ไม่จำเป็นที่จะให้เด็กวาดมือของตนเอง การพิมพ์มือเป็นเพียงสัญลักษณ์ในการทำกิจกรรมธรรมชาติของพวกเขา และไม่จำเป็นว่าพวกเขาจะต้องกระทำทุกๆงาน สิ่งสำคัญคือ หลังจากนั้นกิจกรรมธรรมชาติเหล่านี้จะค่อยๆเข้าสู่ระบบของพวกเขา ถึงแม้จะไม่มีใครบอกให้เขากระทำ สิ่งเหล่านี้เป็นเพียงเครื่องมือเพื่อใช้ย้ำในการอบรมเอกลักษณ์การเป็นธรรมชาติแม้ว่าพวกเขายังเด็กก็ตาม)

คำแนะนำ ทุกครั้งที่เธอทำการธรรมชาติที่เขียนไว้บนผังงาน ให้วาดมือให้ตรงกับงานธรรมชาติ จุดมุ่งหมายคือ เพื่อแสดงให้เด็กเห็นว่ามือที่ช่วยเหลือของเขานั้นได้ช่วยงานธรรมชาติ ทำหน้าที่เป็นเหมือนกับบันทึกการเดินทางธรรมชาติประจำวัน

ตัวอย่าง

มือน้อยๆที่คอยช่วยเหลือ

วันที่ 1 สวดภาวนาเพื่อเด็กทั่วโลก =

วันที่ 2 สวดภาวนาเพื่อบรรดาธรรมชาติ =

วันที่ 3 ทำกิจการธรรมชาติในครอบครัว =

วันที่ 4 ทำกิจการธรรมชาติในโรงเรียน =

วันที่ 5 ทำกิจการธรรมชาติในเขตวัด =

วันที่ 6 ทำกิจการธรรมชาติในชุมชน =

วันที่ 7 ทำพิธีกรรมเพื่องานธรรมชาติ =

การประเมินผล (ให้แบ่งปันหรือเขียนก็ได้)

1. ไตร่ตรองโดยส่วนตัวหรือเป็นกลุ่ม ตามคำถามที่ให้ไว้
 - 1.1 เธอได้เรียนรู้อะไรจากบทเรียนนี้ ?
 - 1.2 ในบทเรียนนี้ ความรู้สึกใดที่เธอรู้สึกว่าเป็นความรับผิดชอบในฐานะยูวธรรมชาติ?
 - 1.3 เธอแสดงอย่างไรว่าเธอใส่ใจจริงๆกับเด็กยากจนในชุมชนของเธอ?
2. มองภาพรวมการร่วมมือในการทำกิจกรรมต่างๆของเด็กๆ
3. ผู้นำรวบรวมคำตอบโดยแบ่งออกเป็นสามแบบ
 - 3.1 การเรียนรู้ที่สำคัญ (คำสอนธรรมชาติ)
 - 3.2 กิจกรรมธรรมชาติที่ได้กระทำ (ธรรมชาติรับใช้)
 - 3.3 การเฉลิมฉลอง (ชีวิตจิตธรรมชาติ)

4. ให้มีการถวายเงินเล็ก ๆ น้อย ๆ เพื่อช่วยเหลือเด็ก ๆ ที่มีความยากลำบากกว่า (ให้เหรียญกษาปณ์ประจำกลุ่มทำบุญซีแล้วนำเงินไปมอบให้ครูเพื่อเก็บรักษาไว้)
5. ให้ผู้นำกระตุ้นให้เด็กๆ นำแผนงานที่ได้วางไว้ใน 1 ไปปฏิบัติจริง แล้วนำมาแบ่งปันในการประชุมครั้งต่อไป
6. นัดหมายการพบปะครั้งต่อไป
7. ให้เลขานุการทำการพบปะ เพื่อนำไปอ่านในการพบปะครั้งต่อไป
8. จบด้วยการภาวนาตามพระประสงค์ของพระสันตะปาปาเพื่องานแพร่ธรรม

ภาคที่ 2

พระเจ้าพระบิดา: แหล่งกำเนิดงานธรรมทูต

เป้าหมายของภาคที่ 2

การพัฒนาผู้เรียนให้รับรู้ที่พระเจ้าพระบิดาของเรา ทรงเป็นแหล่งกำเนิดของงานธรรมทูต และเป็นสิ่งที่ทำให้พวกเขาตอบรับด้วยความรู้สึกของความกตัญญูรู้คุณและนำมาซึ่งการเสียสละได้

จุดประสงค์เฉพาะ

เมื่อจบแต่ละบทเรียนแล้วผู้เรียนสามารถ

1. ยอมรับว่าพระบิดาทรงเป็นที่มาของงานธรรมทูต (คำสอนธรรมทูต)
2. ชี้ให้เห็นวิธีการ วิธีที่จะแสดงความใจกว้างมากขึ้นทั้งในด้านจิตใจและการพัฒนาสังคมของชุมชนคริสตชน (ธรรมทูตรับใช้)
3. สวดภาวนาเพื่อเด็กที่ยากจนและขัดสนในโลก (ชีวิตจิตธรรมทูต)

การพัฒนาที่คาดหวังจะเกิดขึ้น

ผู้ร่วมกิจกรรมยอมรับว่าพระบิดาทรงเป็นที่มาของงานธรรมทูต และแต่ละคนตอบรับการเรียกสู่งานธรรมทูต

อุปกรณ์

- รูปภาพ (photo language) ภาพยนตร์
- กระดาษ วิธีการส่วนบุคคลในการประกาศความรักของพระบิดา
- เพลง “ความรักมั่นคงของพระองค์ ดำรงนิรันดร์”

บทบาทของผู้นำ

เป็นผู้อำนวยความสะดวก เลขานุการ ผู้รายงาน

เวลา

แต่ละบทใช้เวลาประมาณ 45 - 60 นาที

บทที่ 1

พระเจ้าพระบิดา : ความรักและพันธกิจของพระองค์ที่ทรงมีต่อมนุษยชาติ (คำสอนธรรมทูต)

ส่วนที่ 1: ประสบการณ์

1. ผู้นำให้การทักทายและต้อนรับสมาชิกด้วยความเป็นกันเองและอบอุ่น
 - ผู้นำเกริ่นนำการพบปะด้วยถ้อยคำทำนองนี้

“ยินดีต้อนรับธรรมทูตน้อย ๆ ทุกคน วันนี้เราจะร่วมกันศึกษาและมีประสบการณ์เกี่ยวกับการเป็นธรรมทูต โดยเริ่มจากการพิจารณาสภาพแวดล้อมหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นรอบๆตัวเรา แขนอนแต่แต่ละวันมีทั้งเหตุการณ์ที่ดีและเหตุการณ์ที่ร้าย น่าเสียดายเสียใจ ใครยกตัวอย่างเหตุการณ์ที่ดีให้เพื่อน ๆ ได้รู้บ้าง (หยุดให้เด็ก ๆ ตอบ) ใครยกยกตัวอย่างเหตุการณ์ร้าย ๆ ให้เพื่อนได้รู้บ้าง (หยุดให้เด็กตอบ)

นอกจากนั้นเราจะได้อ่านพระคัมภีร์เพื่อจะได้รู้ว่าพระเจ้าทรงปรารถนาให้เราทำอะไรเพื่อจะได้ช่วยกันทำให้โลกของเรามีความสุข

ให้เราได้ร่วมใจกันสวดภาวนาเพื่อการพบปะของเราในวันนี้จะได้สำเร็จไปตามพระประสงค์ของพระเจ้า ให้เราภาวนาตามที่พระเยซูเจ้าทรงสอน “ข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย
2. ผู้นำเชิญเลขาอ่านรายงานการพบปะครั้งที่ผ่านมา
3. เชิญพระคัมภีร์กรายงานเรื่องการเงิน
4. เชิญแต่ละคนได้แบ่งปันงานที่ได้รับมอบหมายให้กระทำ (เลขาคัดบันทึกไว้)
5. กิจกรรม รูปภาพ (photo language) หรือ การดูภาพยนตร์สั้นๆ

ข้อสังเกต ให้ผู้นำเลือกกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งที่ให้ไว้

5.1 กิจกรรม 1 รูปภาพ (photo language)

คำแนะนำ: ให้ผู้เรียนนั่งเป็นวงกลม ผู้นำกระจายรูปภาพลงบนพื้นเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเลือกภาพที่ประทับใจหรือใกล้เคียงประสบการณ์ของเขา

 - ก. รูปภาพ (photo language): ภาพที่นำมาใช้ ควรเป็นภาพที่หลากหลาย ให้มีทั้งภาพที่เป็นประสบการณ์ในรูปแบบที่แตกต่างกันของความทุกข์ทรมานทางกายภาพ
 - ข. เมื่อผู้เรียนทุกคนเลือกภาพแล้ว ให้แต่ละคนพิจารณาเงียบ ว่าเมื่อมองภาพนั้นแล้วรู้สึกอย่างไร ทำไมจึงเลือกภาพนี้

5.2 ดูภาพยนตร์สั้นหรือคลิป (เป็นทางเลือก)

คำแนะนำ: ภาพยนตร์ที่นำมาใช้ ควรเป็นภาพยนตร์ที่แสดงให้เห็นถึงผลกระทบในรูปแบบต่าง ๆ ที่เด็กได้รับ ทั้งในด้านศีลธรรมและทางกายภาพ ที่เกิดจากปัญหาทั่วโลก เช่น สงคราม ความเจ็บป่วย ความอดอยาก เด็กที่ถูกกระทำ แรงงานเด็ก ฯลฯ

6. แบ่งปันในกลุ่ม

6.1 หลังจากดูภาพหรือภาพยนตร์แล้ว ให้แบ่งเด็กออกเป็น 5 กลุ่ม (หรือตามความเหมาะสม) แต่ละกลุ่มเลือกผู้นำ และ เลขานุการเพื่อเขียนจุดสำคัญ ๆ ในการแบ่งปันของสมาชิกในกลุ่ม

6.2 แต่ละกลุ่มตอบคำถามต่อไปนี้

- ภาพใดหรือส่วนใดในภาพที่เธอสะเทือนใจมากที่สุด?
- (ถ้าเป็นภาพยนตร์หรือคลิป) สถานการณ์ใดในภาพยนตร์ที่สะเทือนใจท่านมากที่สุด?
- ทำไมจึงมีผลกระทบต่อท่านเช่นนั้น?
- ท่านจะช่วยเด็กหรือบุคคลในภาพอย่างไร?

7. รายงานกลุ่ม

การรายงานของแต่ละกลุ่มให้กระทำหลังจากสมาชิกทุกคนในกลุ่มนั้นได้แบ่งปันเสร็จแล้ว

8. เจาะลึกในประสบการณ์

ผู้นำสรุป: แต่ละคนมีประสบการณ์ที่แตกต่างกันจากปัญหาที่เกิดขึ้นในทุก ๆ วันของชีวิตของเรา ปัญหาเหล่านี้ดังที่เราพบในกิจกรรมที่กระทำไปแล้วนั้น ไม่ว่าจะ เป็นปัญหาทางศีลธรรมหรือทางกายภาพ ทั้งสองนี้มีผลความเป็นอยู่ของเราทั้งในด้านส่วนตัวและส่วนรวม ปัญหาต่าง ๆ ที่เราพบ มีผลในระดับที่แตกต่างกัน มิใช่เฉพาะกับตัวเราเอง แต่กับบุคคลที่เรารัก ครอบครัว และผู้คนที่อยู่รอบข้างเรา

ปัญหาทุกอย่างที่เกิดขึ้นมีสาเหตุมาจากการที่ผู้คนปฏิเสธที่จะมีประสบการณ์ความรักของพระเจ้า เมื่อเราไม่รักผู้อื่นในขณะที่เดียวกันเราก็ไม่รักตัวเองด้วย ความรักที่พระเจ้าทรงมีต่อเราไม่มีสิ้นสุด พระองค์ทรงให้เรา มีประสบการณ์ความรักของพระองค์ตลอดเวลา แต่เราปฏิเสธที่จะรับไว้ สิ่งนี้เกิดขึ้นเมื่อเราทำบาป เมื่อเราทำบาปนั้น เราไม่เพียงแต่ไม่กระทำตามพระบัญญัติของพระเจ้าเท่านั้น แต่เรายังได้กีดกันตนเองจากรักของพระเจ้าด้วย ผู้ที่มีชีวิตอยู่ในบาปเปรียบเหมือนผู้ที่ขังตนเองอยู่ในห้องมืด ไม่มีแสงสว่าง และไม่มีใครเกี่ยวข้องกับ กล่าวคือ เมื่อเราทำบาป เรากลายเป็นคนที่หยิ่งผยองในตนเอง ดังนั้น เราจึงไม่สามารถตระหนักถึงความสัมพันธ์ของเรากับพระเจ้าผู้ทรงสร้างเรา มา พระเจ้าพระบิดา

9. เชื่อมโยงกับการประกาศพระวาจา : สำคัญของคำสอน

พระเจ้าทรงพอพระทัยเรียกมนุษย์ให้มีส่วนร่วมในชีวิตของพระองค์ มิใช่เฉพาะในส่วนตัวเท่านั้น แต่รวมมนุษย์ให้เป็นหนึ่งเดียวกับพระบุตรของพระองค์ เช่นเดียวกับวิธีการที่ทำให้พวกเขาเป็นชุมชนที่เป็นพี่น้องกัน (AG 3)

ส่วนที่ 2 พระวาจาพระเจ้า

ประกาศพระวาจาพระเจ้า

(หมายเหตุ ให้มีผู้แทนของเด็กอ่านพระวรสารนักบุญยอห์น 3:16 ในขณะที่เด็กอื่น ๆ ยืนตรงด้วยความเคารพพระวาจาพระเจ้า หรือให้เด็กมีพระคัมภีร์ประจำตัวคนละหนึ่งเล่ม

“พระเจ้าทรงรักโลกอย่างมาก จึงประทานพระบุตรเพียงพระองค์เดียวของพระองค์ เพื่อทุกคนที่มีความเชื่อในพระบุตรจะไม่พินาศ แต่จะมีชีวิตนิรันดร”

ความหมายของพระวาจา

(หมายเหตุ ให้มีช่วงเวลาของความเงียบ อาจเปิดเพลงบรรเลงเบาๆ เพื่อให้เด็กได้ตรึงใจพระวาจา)

พระเจ้าทรงรักโลกอย่างมาก

พระเจ้าพระบิดาทรงสร้างโลกด้วยความรักอันบริสุทธิ์ โดยทางพระบุตรและพระจิตเจ้า

จึงประทานพระบุตรเพียงพระองค์เดียวของพระองค์

เมื่อโลกได้รับผลกระทบจากความไม่เชื่อฟังของปีศาจมารดาผู้แรก คือ อาดัมและเอวา พระเจ้าทรงลงมาบังเกิดเป็นมนุษย์ในองค์พระเยซูคริสต์เจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้า

เพื่อทุกคนที่มีความเชื่อในพระบุตรจะไม่พินาศ

คริสตชนทุกคนที่มีความเชื่อในพระเจ้านั้นใจได้ว่าจะได้รับการช่วยให้รอดพ้น

แต่จะมีชีวิตนิรันดร

ชีวิตนิรันดรเป็นคำสัญญาที่พระเจ้าทรงให้กับเรา เป็นสถานะของการประทับอยู่ของพระเจ้า ซึ่งเริ่มแล้วตั้งแต่โลกนี้ แต่จะสมบูรณ์ในพระอาณาจักรนิรันดรของพระเจ้าในเมืองสวรรค์

จุดสำคัญเพื่อการอภิปราย *(ก่อนผู้นำจะเริ่มการอภิปราย เขียนคำว่า "ความรัก ของ พระ เจ้า" ลงในกระดาษ โดยแยกเป็นคำๆ แล้วให้เด็กช่วยกันเรียงติดไว้บนกระดาษ เมื่อเด็กติดเสร็จแล้ว ผู้นำขอให้ผู้เรียนอย่างน้อย 3-4 คนให้ความหมายของวลีนี้ตามความคิดเห็นของแต่ละคน และเขียนคำตอบของพวกเขาไว้บนกระดาษ)*

เจาะลึก : ความรักของพระเจ้าพระบิดานั้นนิรันดร

ความรักของพระเจ้าที่ทรงมีต่อมนุษยชาตินั้นเป็นจริงนิรันดร พระเจ้าทรงมีแผนการไถ่กู้โลกตั้งแต่ก่อนที่ปีศาจมารดาผู้แรก คือ อาดัมและเอวาจะตกในบาป แต่แล้ว แผนการไถ่กู้นี้ก็ถูกเปิดเผยให้กับมนุษยชาติอย่างสมบูรณ์ เมื่อพระเจ้าทรงพระบิดาทรงส่งพระบุตรแต่องค์เดียวของพระองค์ลงมาในโลก พระบิดาทรงส่งพระบุตรพระเจ้าลงมาเป็นกิจการของพระเจ้า ซึ่งเกิดขึ้นด้วยเหตุผลประการเดียวคือ **“ความรัก”** พระบุตรของพระเจ้าทรงเสด็จมาในโลกพร้อมกับพันธกิจของการไถ่กู้โลก พันธกิจนี้ประสบความสำเร็จอย่างเต็มที่ในกิจการแห่งความรักของพระบุตร ในธรรมล้ำลึกบัพติศมาของพระองค์ พระบุตรสุดที่รักปฏิบัติตามพันธกิจที่ได้รับจากพระบิดา เพราะพระบิดาทรงรักพระองค์ โดยทางธรรมล้ำลึกบัพติศมาของพระบุตรพระเจ้า ทำให้มนุษย์ทุกคนเป็นบุตรของพระบิดา ดังนั้น เราทุกคนจึงควรมีส่วนร่วมในพันธกิจของพระบุตร เพราะเราได้รับความรักจากพระบิดา

ส่วนที่ 3 การปฏิบัติ

1. ให้เด็กๆ ท่อง *พระวรสารนักบุญยอห์น 3:16* “พระเจ้าทรงรักโลกอย่างมาก จึงประทานพระบุตรเพียงพระองค์เดียวของพระองค์ เพื่อทุกคนที่มีความเชื่อในพระบุตรจะไม่พินาศ แต่จะมีชีวิตนิรันดร”
2. ผู้นำตั้งคำถามให้เด็กๆ ตอบ
 - ทำไมพระเจ้าจึงทรงสร้างโลกนี้ขึ้นมา (พระเจ้าทรงรักเรา)
 - ทำไมพระเจ้าจึงประทานพระบุตรแต่องค์เดียวให้ลงมาเกิดเป็นมนุษย์ (เพราะโลกได้รับผลกระทบจากความไม่เชื่อฟังของบิดามารดาคนแรก คือ อาดัมและเอวา พระเจ้าทรงลงมาบังเกิดเป็นมนุษย์ในองค์พระเยซูคริสต์เจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้า)
 - ใครบ้างที่จะเอาตัวรอดไปสวรรค์ (ทุกคนที่มีความเชื่อในพระเยซู จะได้เข้าสู่สวรรค์)
 - **ชีวิตนิรันดรคืออะไร** (ชีวิตนิรันดรเป็นคำสัญญาที่พระเจ้าทรงให้กับเรา เป็นสถานะของการประทับอยู่ของพระเจ้า ซึ่งเริ่มแล้วตั้งแต่โลกนี้ แต่จะสมบูรณ์ในพระอาณาจักรนิรันดรของพระเจ้าในเมืองสวรรค์)
3. ให้มีการถวายเงินเล็ก ๆ น้อย ๆ เพื่อช่วยเหลือเด็ก ๆ ที่มีความยากลำบากกว่า (ให้เหรียญกษาปณ์ประจำกลุ่มทำบัญชีแล้วนำเงินไปมอบให้ครูเพื่อเก็บรักษาไว้)
4. ให้ผู้นำมอบหมายงานให้เด็ก ๆ ได้กระทำเพื่อเป็นกิจเมตตาทั้งฝ่ายกายและจิตใจ และนำมาแบ่งปันในการประชุมครั้งต่อไป
5. นัดหมายการพบปะครั้งต่อไป
6. ให้เลขานุการที่ทำการพบปะ เพื่อนำไปอ่านในการพบปะครั้งต่อไป
7. จบด้วยการภาวนาตามพระประสงค์ของพระสันตะปาปาเพื่องานแพร่ธรรม

บทที่ 2

วิธีการส่วนตัวของฉันในการประกาศความรักของพระเจ้า (ธรรมทูตรับใช้)

ส่วนที่ 1: ประสบการณ์

1. ผู้นำให้การท้าทายและต้อนรับสมาชิกด้วยความเป็นกันเองและอบอุ่น
 - ผู้นำเกริ่นนำการพบปะด้วยถ้อยคำทำนองนี้

“ยินดีต้อนรับธรรมทูตน้อยๆ ทุกคน วันนี้เราจะร่วมกันศึกษาและมีประสบการณ์เกี่ยวกับการเป็นธรรมทูต โดยเฉพาะอย่างยิ่งเราจะได้รู้จักนักบุญท่านหนึ่ง ที่มีชีวิตก่อนหน้าเรากว่า 140 ปี มาแล้ว ท่านเป็นธรรมทูตโดยใช้ชีวิตอยู่ในอาราม ใช้การภาวนา การพลีกรรม ในชีวิตประจำวัน เพื่อการประกาศข่าวดีของพระเจ้า ท่านมีชื่อว่า นักบุญเทเรซา แห่งพระกุมารเยซู

วันนี้เราจะใช้เวลาหาข้อตั้งใจเพื่อทำหน้าที่ธรรมทูตของเราทั้งในครอบครัว โรงเรียน และ ชุมชน

ให้เราได้ร่วมใจกันสวดภาวนาเพื่อการพบปะของเราในวันนี้จะได้สำเร็จไปตามพระประสงค์ของพระเจ้า ให้เราภาวนาตามที่พระเยซูเจ้าทรงสอน “ข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย
2. ผู้นำเชิญเลขาอ่านรายงานการพบปะครั้งที่ผ่านมา
3. เชิญเหรียญฎีการายงานเรื่องการเงิน
4. เชิญแต่ละคนได้แบ่งปันงานที่ได้รับมอบหมายให้กระทำ (เลขาจดบันทึกไว้)
5. ผู้นำเกริ่นนำ

5.1 บทนำ : โลกในปัจจุบันและกิจการธรรมทูตของพระศาสนจักร

พระวรสาร (พระคัมภีร์) ทำทนายเราคริสตชนทุกคนในปัจจุบันนี้ ทุกส่วนของโลก ในปัจจุบัน มีปัญหาเรื่องความอยู่ดีธรรม ความแตกแยก ความยากจน และการผิดศีลธรรมที่แพร่หลายอย่างต่อเนื่อง ปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ มีสาเหตุมาจากการที่ผู้คนปฏิเสธที่จะมีประสบการณ์ความรักของพระเจ้าในชีวิตของพวกเขา ตั้งแต่ในอดีตจนถึงปัจจุบัน ได้มีความพยายามอย่างมากจากผู้คนทุกภาคส่วนของสังคมเพื่อรับมือกับปัญหาเหล่านี้ ในส่วนของพระศาสนจักร พระศาสนจักรเชื่อว่าการเน้นเรื่องความรัก ในกิจการธรรมทูตของพระศาสนจักร ความรักของคริสตชนจะรับใช้เป็นดังกุญแจสำคัญในการแก้ปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ พันธกิจของพระศาสนจักรคือการกระจายความรักไปทั่วโลก ด้วยความร่วมมือกันและให้ การสนับสนุนด้วยความรักของเรา จึงจะทำให้เราสามารถเป็นประจักษ์พยานของความรักของพระบิดา ที่ทรงมีต่อเรา

5.2 ความรักของพระเจ้าพระบิดาเป็นรูปธรรมในสมาชิกของยุวธรรมทูต

สมณองค์กรยุวธรรมทูตเป็นหนึ่งในการตอบรับพระศาสนจักรอย่างเป็นทางการเป็นรูปธรรม ตั้งแต่ช่วงต้นศตวรรษที่ 19 ต่อความท้าทายนี้ของพระวรสาร ประการแรก คือต้องให้ความรู้กับผู้คนว่าการทำงานธรรมทูตไม่ใช่การกระทำที่เป็นสิทธิพิเศษหรือของคนใดคนหนึ่ง เฉพาะผู้ใหญ่หรือนักบวช

ในพระวรสาร พระเยซูคริสต์เจ้าทรงเตือนบรรดาศิษย์ของพระองค์ว่า ผู้ที่มีความเชื่อเหมือนเด็ก เล็ก ๆ เท่านั้นจะได้เข้าสู่อาณาจักรของพระเจ้า ข้อความในพระวรสารตอนนี้เป็นแรงบันดาลใจให้กับพระสังฆราชชาร์ล เดอ โฟร์แบง เจนสัน มุ่งเน้นความสำคัญไปยังเด็กๆ ในชุมชนคริสตชน ท่านเชื่อว่า **เด็กเหล่านี้สามารถ เป็นเครื่องมือในการเผยแพร่อารมณ์รักของพระเจ้าเพื่อช่วยเพื่อนเด็กด้วยกันให้ได้รับการไถ่กู้** สมาชิกยูวธรรมทูตทุกคนมีลักษณะเฉพาะร่วมกันและสิ่งนี้มองเห็นได้จากการรับใช้ผู้อื่นด้วยความยินดี ทั้งในครอบครัว โรงเรียน และชุมชน พวกเขายอมรับพันธกิจเพื่อเพื่อนเด็กด้วยกัน ตามวิธีการที่พระคริสต์เจ้าทรงยอมรับพันธกิจจากพระบิดา พันธกิจที่พระบิดาทรงมอบให้พระบุตรนั้นก้าวข้ามเวลา เชื้อชาติ และวัฒนธรรม ตามความจริงนี้ สมาชิกยูวธรรมทูตได้รับเรียกให้แบ่งปันกิจการแห่งความรักให้กับเพื่อนเด็กด้วยกัน โดยไม่คำนึงถึงเชื้อชาติ วัฒนธรรม ทุกที่ และทุกเวลา เป็นวิธีการของตนเองในการทำให้อาณาจักรพระเจ้าในโลกนี้บรรลุเป้าหมาย วันนี้เราจะได้เรียนรู้ประวัติชีวิตของนักบุญเทเรซา แห่งพระกุมารเยซู ลองฟังดูว่าท่านทำหน้าที่เป็นธรรมทูตอย่างไรบ้าง

ส่วนที่ 2: คำสอน - ความท้าทาย

1. นำเสนอชีวิตของนักบุญเทเรซา แห่งพระกุมารเยซู

เทเรซา มาร์ติน เกิดวันที่ 2 มกราคม 1873 ที่ ลีซีเออร์ ประเทศฝรั่งเศส เป็นบุตรคนที่เก้าของนายหลุยส์มาร์ตินและนางเซลลีมาร์ติน เธอมีความตั้งใจเป็นนักบุญตั้งแต่เด็ก เธอได้รับการเลี้ยงดูและการอบรมอย่างดีในครอบครัวที่มีบรรยากาศแห่งความเชื่อ บุญกุศลทุกชนิด และแบบอย่างที่ดีงาม ที่มีความศรัทธาและความรักต่อพระเจ้า เธอได้รับพระกระแสเรียกตั้งแต่วัยเป็นเด็กวัยรุ่น เธอได้รับการศึกษาอบรมจากนักบวชคณะเบเนดิกติน ครั้งหนึ่งเธอกล่าวว่า “ฉันไม่เคยปฏิเสธสิ่งใดต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ และฉันไม่เคยให้สิ่งใดแก่พระองค์เลย นอกจากความรัก” เมื่อเทเรซา อายุ 8 ปี เธอเจ็บป่วยอย่างหนัก แต่เธอได้เห็นรูปแม่พระยิ้มฉายแสงแห่งความอ่อนหวานกับเธอ แล้วความเจ็บไข้ก็สูญสิ้นไป

เทเรซา ได้สมัครเข้าฝึกอบรมเพื่อเป็นซิสเตอร์ในอารามคาร์แมล เมื่ออายุ 15 ปี และเมื่อเธอบวช ได้รับชื่อว่า “เทเรซา แห่งพระกุมารเยซู” เทเรซา พยายามอุทิศตนเพื่อ “กอบกู้วิญญาณเพื่อนมนุษย์ และเป็นต้นภาวนาเพื่อพระสงฆ์” อาศัยทางน้อยๆ แห่งความไว้วางใจ และการเสียสละตนเอง ทำให้เทเรซาบรรลุถึงยอดแห่งความศักดิ์สิทธิ์ เธอได้ปฏิบัติภารกิจแห่งความรักและความทรนทาน เธอพลีกรรม และถวายกิจการเล็ก ๆ น้อย ๆ ซึ่งกลายเป็นบุญกุศล แม้จนวันสิ้นชีวิตเธอสัญญาว่า “ฉันจะโปรยฝนดอกกุหลาบ ลงมาจากสวรรค์” เธอกอดไม้กางเขนไว้แนบอก พลางภาวนาว่า “พระเจ้าข้า ลูกรักพระองค์อย่างสิ้นสุด” และจากโลกนี้ไปด้วยความสงบเมื่ออายุ 24 ปี

เธอรู้ว่าในอารามคาร์แมล เธอไม่อาจกระทำกิจการใหญ่โต “ความรักพิสูจน์ตัวด้วยการกระทำ แล้วฉันจะแสดงความรักอย่างไร? ฉันถูกห้ามทำกิจการใหญ่โต วิธีเดียวที่ฉันสามารถพิสูจน์ความรักของฉัน คือ การโปรยดอกไม้ และดอกไม้เหล่านี้คือการพลีกรรมเล็ก ๆ น้อย ๆ ทุก

ชนิด ไม่ว่าจะการมอง การพูด หรือการกระทำเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่ฉันสามารถแสดงความรัก” เธอทำพฤติกรรมทุกครั้งที่มีโอกาส ไม่ว่าจะเล็กขนาดไหนก็ตาม เธอยืมให้กับเพื่อนนักบวชที่เธอไม่ชอบ เธอรับประทานอาหารตามที่คนตักให้โดยไม่บ่น ด้วยเหตุนี้ คนมักให้อาหารที่เหลือหรือที่ไม่มีใครอยากกินแก่เธอ ครั้งหนึ่งเธอถูกกล่าวหาว่าเธอได้ทำแจกันแตก เธอไม่ได้ทำและไม่มีความผิด แต่เธอคุกเข่าลงขออภัยโทษ การพลีกรรมเล็ก ๆ น้อย ๆ เหล่านี้ทรมานเธอทางด้านจิตใจยิ่งกว่าการพลีกรรมใหญ่ ๆ เพราะไม่มีใครมองเห็น หรือรับรู้กิจการดีของเธอนอกจากพระเป็นเจ้าของเจ้าเท่านั้น

เธอกังวลว่าจะบรรลุถึงความศักดิ์สิทธิ์ในชีวิตได้อย่างไร เธอไม่ต้องการเป็นเพียงคนดีเท่านั้น แต่ต้องการเป็นนักบุญ เธอเชื่อว่าต้องมีวิธีสำหรับคนที่ดำรงชีวิตซ่อนเร้นอย่างเธอ “ฉันมีความปรารถนาอยากเป็นนักบุญ เมื่อฉันเปรียบเทียบตัวเองกับนักบุญหลายองค์ ฉันพบข้อแตกต่างระหว่างภูเขาที่มียอดสูงหายเข้าไปในกิลิบเมธ กับเมล็ดทรายที่อยู่บนพื้นดินถูกคนเหยียบย่ำ แทนที่จะท้อใจ ฉันบอกตัวเองว่า พระเป็นเจ้าของฉันไม่ปรารถนาให้ฉันทำสิ่งที่เป็นไปไม่ได้ และถึงแม้ฉันเป็นเพียงความเล็กน้อย ฉันก็ยังบรรลุเป้าหมายของการเป็นนักบุญได้ เป็นไปไม่ได้เลยที่ฉันจะทำกิจการใหญ่โต ดังนั้นฉันยอมรับความเป็นตัวของฉันเอง ที่มีข้อบกพร่องนับไม่ถ้วน แต่ฉันจะต้องหาให้พบวิธีไปสวรรค์ ซึ่งจะเป็นทางเล็ก ๆ ลึ้น ๆ ตรงไปเมืองสวรรค์ และเป็นเส้นทางใหม่”

“เราอยู่ในยุคแห่งการประดิษฐ์ เราไม่ต้องก้าวขึ้นบันไดเป็นขั้น ๆ ในบ้านของคนที่ย่ำรอยมีลิปต์ และฉันตั้งใจอย่างเด็ดเดี่ยวในการหาลิปต์ที่จะพาฉันไปหาพระเยซูเจ้า เพราะฉันตัวเล็กเกินไปที่จะปีนขึ้นบันไดชั้น ๆ เพื่อขึ้นไปสู่ความดีครบครัน ดังนั้นฉันได้ค้นหาในพระวรสารเกี่ยวกับชีวิตที่ฉันอยากเป็น และอ่านคำเหล่านี้: ‘ปล่อยให้เด็กเล็กๆมาหาเราเถิด’ แขนงของพระเยซูเจ้าเองเป็นลิปต์พาฉันเข้าสวรรค์ และดังนั้นไม่จำเป็นที่ฉันจะต้องใหญ่โตขึ้น ฉันต้องเป็นตัวเล็กๆ ต่อไปและต้องเล็กลงไปเรื่อย ๆ”

เธอห่วงกังวลเกี่ยวกับกระแสเรียกของเธอ “ฉันรู้สึกในตัวฉันมีพระกระแสเรียกของพระสงฆ์และของอัครสาวก การเป็นฆราวาสเป็นความฝันตอนฉันเป็นเด็ก และความฝันนี้เติบโตพร้อมกับตัวฉัน พิจารณาถึงพระกายศักดิ์สิทธิ์ที่มหัศจรรย์ของพระศาสนจักร ฉันปรารถนาเห็นตัวเองอยู่ในอวัยวะทุกส่วนของพระกายศักดิ์สิทธิ์นั้น ความมีใจเมตตากรุณาเป็นกุญแจพาฉันไปพบพระกระแสเรียกของฉัน ฉันเข้าใจพระศาสนจักรมีดวงใจ และดวงใจนี้ร้อนรนด้วยความรัก ฉันเข้าใจความรักมีอยู่ในกระแสเรียกทุกชนิด ความรักเป็นทุกสิ่ง ความรักโอบอุ้มกาลเวลาและสถานที่ สรรูป ความรักช่วยนิรันดร! ในความยินดีเหลือล้น ฉันร้องออกมา ‘โอ้ พระเยซูเจ้า พระองค์เป็นองค์ความรัก และพระกระแสเรียกของข้าพเจ้า ในที่สุดข้าพเจ้าได้ค้นพบพระกระแสเรียกของข้าพเจ้า คือองค์ความรักนั่นเอง”

หลังจากเธอสิ้นลมหายใจแล้ว ทุกสิ่งในอารามดำเนินไปตามปกติ พี่สาวเปาลิน ได้รวบรวมสิ่งต่างๆ ที่เธอได้เขียนไว้เป็นหนังสือเล่มหนึ่ง และได้ส่งไปแจกตามอารามต่างๆ ประมาณ 2,000 เล่ม หนทางน้อยๆของเธอ: การวางใจในพระเยซูเจ้าและการพลีกรรมเล็ก ๆ น้อย ๆ ประจำวัน ทำให้เธอเป็นคนศักดิ์สิทธิ์และบรรลุความดีครบครัน ได้รับความสนใจอย่างล้นหลามจากคริสตชนทั่วไป และจากคนที่ต้องการแสวงหาความศักดิ์สิทธิ์ในชีวิตสามัญชน ในปี 1925 เธอได้รับแต่งตั้งเป็นนักบุญ

นักบุญเทเรซา แห่งพระกุมารเยซู เป็นองค์อุปถัมภ์การแพร่ธรรมในต่างแดน ไม่ใช่เพราะเธอเคยเดินทางไปยังดินแดนต่าง ๆ แต่เพราะเธอมีความรักพิเศษต่อการแพร่ธรรม บทภาวนา และจดหมายของเธอสนับสนุนงานแพร่ธรรม นี่เป็นสิ่งที่เตือนใจเราทุกคนว่าสิ่งเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่เราทำสุดความสามารถในชีวิตประจำวันสามารถบำรุงรักษาและขยายพระอาณาจักรของพระเจ้าได้

2. ไตร่ตรองชีวิตนักบุญเทเรซา แห่งพระกุมารเยซู

ผู้นำตั้งคำถามให้สมาชิกได้ช่วยกันตอบดังนี้

- 2.1 พวกเราช่วยกันเล่าประวัติของนักบุญเทเรซา แห่งพระกุมารเยซู ท่านเกิดเมื่อไร...ประเทศอะไร....เป็นบุตรของใคร...ความฝันในวัยเด็กของท่านคือ.....ครอบครัวของท่านเป็นอย่างไร.....
- 2.2 ประสบการณ์ส่วนตัวที่ท่านมีต่อพระเจ้ามีอะไรบ้าง (เริ่มจากครอบครัวที่ศรัทธา...เมื่ออายุ 8 ปี เธอเจ็บหนัก แต่เธอได้เห็นรูปแม่พระยิ้มฉายแสงแห่งความอ่อนหวานกับเธอ แล้วความเจ็บป่วยก็สูญสิ้นไป)
- 2.3 เมื่อท่านได้เข้าไปใช้ชีวิตในอาราม ท่านปฏิบัติตนอย่างไร (พยายามอุทิศตนเพื่อ “กอบกู้วิญญาณเพื่อนมนุษย์และเป็นต้นภาวนาเพื่อพระสงฆ์” นอกจากนั้นท่านยังมีความไว้วางใจในพระเจ้าและการเสียสละตนเอง เธอได้ปฏิบัติภารกิจแห่งความรัก และความทรमान เธอพลีกรรม และถวายกิจการเล็ก ๆ น้อย ๆ เพื่อเป็นบุญกุศลถวายแด่พระเจ้า
- 2.4 ยกตัวอย่างกิจการแพร่ธรรมที่ท่านได้ทำในอาราม (ท่านกระทำความเล็กลง ๆ น้อย ๆ ในชีวิตประจำวัน โดยเปรียบเทียบกับการโปรยดอกไม้ เช่น เธอทำพลีกรรมทุกครั้งที่มีโอกาส ไม่ว่าจะเล็กขนาดไหนก็ตาม เธอยิ้มให้กับเพื่อนนักบวชที่เธอไม่ชอบ เธอรับประทานอาหารตามที่คนตักให้โดยไม่บ่น ด้วยเหตุนี้ คนมักให้อาหารที่เหลือหรือที่ไม่มีใครอยากกินแก่เธอ ครั้งหนึ่งเธอถูกกล่าวหาว่าเธอได้ทำแจกันแตก เธอไม่ได้ทำและไม่มีความผิด แต่เธอคุกเข่าลงขออภัยโทษ)
- 2.5 ความตั้งใจในชีวิตของท่านคืออะไร (ความตั้งใจของเป็นไม่ต้องการเป็นเพียงคนดีเท่านั้น แต่ต้องการเป็นนักบุญ)
- 2.6 ท่านมีความหวังกังวลอะไรเกี่ยวกับตนเองและพระศาสนจักร (ท่านห่วงกังวลเกี่ยวกับกระแสเรียกของเธอโดยรู้สึกไว้ในตัวท่านมีพระกระแสเรียกของพระสงฆ์และของอัครสาวก ดังนั้นท่านจึงปรารถนาที่จะทำตนเองให้อยู่ในอวัยวะทุกส่วนของพระกายศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซูเจ้า)
- 2.7 หลังจากท่านเสียชีวิตแล้วเกิดอะไรขึ้น (หลังจากเธอสิ้นลมหายใจแล้ว พี่สาวของท่านได้รวบรวมสิ่งต่างๆ ที่ท่านได้เขียนไว้เป็นหนังสือเล่มหนึ่ง และได้ส่งไปแจกตามอารามต่างๆ ประมาณ 2,000 เล่ม และได้รับความสนใจอย่างล้นหลามจากคริสตชนทั่วไป และจากคนที่ต้องการแสวงหาความศักดิ์สิทธิ์ในชีวิตสามัญชน ที่สุดในปี 1925 เธอได้รับแต่งตั้งเป็นนักบุญ)
- 2.8 เราจะสรุปชีวิตการเป็นธรรมทูตของนักบุญเทเรซา แห่งพระกุมารเยซูอย่างไร (นักบุญเทเรซา แห่ง ลิซเซอร์ เป็นองค์อุปถัมภ์การแพร่ธรรมในต่างแดน ไม่ใช่เพราะเธอเคยเดินทางไปยัง

ดินแดนต่างๆ แต่เพราะเธอมีความรักพิเศษต่อการแพร่ธรรม บทภาวนาและจดหมายของเธอ สลับส่นงานแพร่ธรรม นี่เป็นสิ่งเตือนใจเราทุกคนว่าสิ่งเล็กๆ น้อยๆ ที่เราทำสุดความสามารถในชีวิตประจำวันสามารถบำรุงรักษาและขยายพระอาณาจักรของพระเจ้าได้)

ส่วนที่ 3 การปฏิบัติ

1. กิจกรรม: ให้เขียนการตอบรับเกี่ยวกับ “การประกาศความรักของพระบิดา” ในสภาพแวดล้อมต่าง ๆ โดยให้กระทำสิ่งต่อไปนี้ส่วนตัว ใน....

ก) ครอบครัว

เขียนกิจการความรัก 5 อย่าง ที่เธอกระทำที่บ้าน และให้เขียนว่าเธอรู้สึกอย่างไรเมื่อกระทำกิจการนั้น

กิจการความรัก	ความรู้สึกหลังจากกระทำกิจการ
1.	
2.	
3.	
4.	
5.	

ข) โรงเรียน

ทำที่คั่นหนังสือสองอัน โดยเขียนข้อความจากพระวรสารนักบุญยอห์น 3:16 ลงในที่คั่นหนังสือ และตกแต่งให้สวยงาม และนำไปให้กับเพื่อนร่วมชั้นที่เธอเคยทำร้ายเขา

ค) ชุมชน

เก็บเงินค่าขนมของเธอบางส่วนไว้ และนำไปหยอดลงในกระปุกเงินออมของยุวธรรมทูต

2. ให้มีการถวายเงินเล็กๆ น้อยๆ เพื่อช่วยเหลือเด็ก ๆ ที่มีความยากลำบากกว่า (ให้เหรียญกษาปณ์ประจำกลุ่มทำบัญชีแล้วนำเงินไปมอบให้ครูเพื่อเก็บรักษาไว้)
3. ให้ผู้นำมอบหมายงานให้เด็กๆ ได้กระทำเพื่อเป็นกิจเมตตาทั้งฝ่ายกายและจิตใจ และนำมาแบ่งปันในการประชุมครั้งต่อไป
4. นัดหมายการพบปะครั้งต่อไป
5. ให้เลขานุการที่ทำการพบปะ เพื่อนำไปอ่านในการพบปะครั้งต่อไป
6. จบด้วยการภาวนาตามพระประสงค์ของพระสันตะปาปาเพื่องานแพร่ธรรม

บทที่ 3

ภาวนาเพื่อเด็กที่ขัดสนในโลก (ชีวิตจิตธรรมทูต)

1. **การแนะนำ** (ให้เด็กเตรียมตัวและอยู่ในความสงบเพื่อเข้าสู่การภาวนา)
 2. **ภาวนาเปิด**
 ผู้นำ: วันนี้เป็นวันพิเศษของเรา พวกเราจะร่วมใจกันภาวนาเพื่อเด็กที่ขัดสน ยากจน ที่มีความยากลำบากกว่าเรา พวกเราลองคิดถึงเพื่อนๆ ที่อยู่ข้าง ๆ บ้าน หรือที่เราได้ทราบจากข่าวต่างๆ ในแต่ละวัน (ผู้นำอาจจะนำเอาข่าวจากหนังสือพิมพ์หรือยกตัวอย่างเด็กที่มีความลำบากมาแล้วให้เด็กๆ ฟังก็ได้) พวกเรามีใครเคยให้ความช่วยเหลือเด็ก ๆ ที่มีความลำบากต่าง ๆ บ้านหรือไม่ (ให้เด็ก ๆ ตอบ และให้คำชมเชย) แต่อย่างไรก็ตาม การแสดงความรักต่อเพื่อนๆ ที่ลำบากกว่าเรานั้น ทำได้หลายวิธี การภาวนาขอพระเจ้าเป็นวิธีการหนึ่งที่พระเจ้าทรงพอพระทัย ดังนั้นเราจะร่วมใจกันภาวนา โดยเริ่มจากการฟังพระวาจาของพระเจ้า ดูซิว่าพระเจ้าทรงรักเด็ก ๆ อย่างไร
 3. **อ่านพระวรสาร** มาระโก 10:13-16 (การอวยพรเด็ก ๆ)
พระเยซูเจ้าและเด็กเล็กๆ
 “มีผู้นำเด็กเล็กๆ ๆ มาเฝ้าพระเยซูเจ้าเพื่อทรงสัมผัสผิ้อวยพร แต่บรรดาศิษย์กลับดูว่าคนเหล่านั้นเมื่อทรงเห็นเช่นนั้น พระองค์ก็กริ้ว ตรัสแก่บรรดาศิษย์ว่า “ปล่อยให้เด็กเล็กๆ ๆ มาหาเราเถิด อย่าห้ามเลย เพราะพระอาณาจักรของพระเจ้าเป็นของคนที่เหมือนเด็กเหล่านี้ เราบอกความจริงกับท่านว่า ผู้ใดไม่รับพระอาณาจักรของพระเจ้าอย่างเด็กเล็กๆ ๆ เขาจะไม่เข้าสู่พระอาณาจักรนั้นเลย” แล้วพระองค์ทรงอุ้มเด็กเหล่านั้นไว้ ทรงปกพระหัตถ์ และประทานพรพร”
 4. **กิจกรรม** ภาษาภาพ (Photo Language) แนะนำเด็กนำภาพที่เลือกภาพจากบทที่ 2 เพื่อจะช่วยให้การเชื่อมโยงกับประสบการณ์ชีวิตของพวกเขาเกี่ยวกับพระวรสารข้างขึ้น ให้เด็กพิจารณาภาพในความเงียบขณะที่เปิดเพลงบรรเลงเบา ๆ
 5. **ถวายนามภาวนา** ให้เด็ก ๆ คิดถึงเพื่อน เพื่อนร่วมชั้นเรียน หรือ เพื่อนบ้านที่ต้องการคำภาวนา ให้พวกเขาเขียนบทภาวนาลั้น ๆ ก่อน แล้วจึงภาวนา โดยให้ภาวนาทีละคน เมื่อทุกคนภาวนาจบแล้วให้สรุปการภาวนาด้วยการสวดบทข้าแต่พระบิดาพร้อมกัน
 6. **จบการภาวนาด้วยการร้องเพลง** “ความรักมั่นคงของพระองค์ ดำรงนิรันดร์” (หรือเพลงที่เหมาะสม)
- หลายเหตุ**
- เมื่อจบการภาวนาแล้ว ให้มีการถวายเงินเล็กน้อยๆ เพื่อช่วยเหลือเด็กๆ ที่มีความยากลำบากกว่า (ให้เหรียญจากกลุ่มทำบัญชีแล้วนำเงินไปมอบให้ครูเพื่อเก็บรักษาไว้)
7. ให้ผู้นำมอบหมายงานให้เด็กๆ ได้กระทำเพื่อเป็นกิจเมตตาทั้งฝ่ายกายและจิตใจ และนำมาแบ่งปันในการประชุมครั้งต่อไป
 8. นัดหมายการพบปะครั้งต่อไป
 9. ให้เลขานุการนัดหมายการพบปะ เพื่อนำไปอ่านในการพบปะครั้งต่อไป
 10. จบด้วยการภาวนาตามพระประสงค์ของพระสันตะปาปาเพื่องานแพร่ธรรม

ภาคที่ 3

พระเยซูคริสต์เจ้าทรงถูกส่งมาในโลก

เป้าหมายของภาคที่ 3

เมื่อจบบทเรียนภาคที่ 3 แล้ว ผู้เรียนจะยึดมั่นในความเชื่อต่อพระเยซูเจ้าผู้ทรงเป็นธรรมชาติของพระบิดา ผู้ทรงแสดงความรักอันยิ่งใหญ่ของพระบิดาที่ทรงมีต่อมนุษยชาติ ดังนั้น จึงพวกเขาจึงต้องได้รับการปลุกเร้าให้รับใช้ด้วยการติดตามพระคริสต์เจ้าในการสร้างพระอาณาจักรของพระเจ้า

จุดประสงค์เฉพาะ

เมื่อจบแต่ละบทเรียนแล้วผู้เรียนสามารถ

1. เล่าวิธีการที่พระเยซูเจ้าทรงแสดงความรักของพระองค์ต่อพระบิดา และต่อมนุษยชาติได้ (คำสอนธรรมชาติ)
2. มีส่วนร่วมในกิจกรรมที่มีความหมายถึงความปรารถนาที่จะติดตามพระเยซูเจ้าด้วยความเชื่อฟัง และด้วยความรักต่อพระบิดา (ธรรมชาติรับใช้: การปฏิบัติ)
3. สวดภาวนาเพื่อความเชื่อสัตย์ต่อการเรียกและความมุ่งมั่นในการเป็น “ธรรมชาติแห่งการภาวนา” (ชีวิตจิตธรรมชาติ)

การพัฒนาที่คาดหวังจะเกิดขึ้น

ผู้รับการฝึกอบรมเป็นบุคคลที่ชื่นชอบและเห็นคุณค่าของพระบุคคลของพระเยซูคริสต์เจ้า ในฐานะที่พระองค์ทรงเป็นธรรมชาติของพระบิดามากยิ่งขึ้น

อุปกรณ์

1. พระคัมภีร์
2. บทภาวนาเพื่อเด็กที่ยังไม่เกิดหรือเด็กที่ถูกทำแท้ง
3. เทียน เพื่อใช้ปฏิญาณ
4. เนื้อเพลงดนตรีเพลง “พระทรงบังเกิด”
5. บทเพลง ภารกิจรัก
6. บทเพลง รักด้วยชีวา

บทบาทของผู้นำ

เป็นผู้อำนวยความสะดวก เลขานุการ ผู้รายงาน

เวลา

แต่ละบทใช้เวลาประมาณ 45 - 60 นาที

บทที่ 1

พระเยซูเจ้า : ธรรมทูตของพระบิดา
(คำสอนธรรมทูต)ส่วนที่ 1 ประสพการณ์มนุษย์

1. ผู้นำให้การท้าทายและต้อนรับสมาชิกด้วยความเป็นกันเองและอบอุ่น
 - 1.1 ผู้นำเกริ่นนำการพบปะด้วยถ้อยคำทำนองนี้:

“ยินดีต้อนรับธรรมทูตน้อย ๆ ทุกคน วันนี้เราจะร่วมกันศึกษาและมีความรู้เรื่องราวของพระเยซูเจ้าในฐานะที่เป็นธรรมทูตของพระบิดาเจ้าสวรรค์ พวกเราเคยเห็นแกะไหม? แกะร้องอย่างไร? ใครเคยเลี้ยงแกะบ้าง? พวกเราคงเคยเห็นภาพพระเยซูเจ้ากับลูกแกะ พระเยซูทรงเป็นเหมือนผู้เลี้ยงแกะ พวกเราเป็นเหมือนลูกแกะน้อย ๆ ที่น่ารักของพระองค์ พระองค์ทรงรักเรา ทรงห่วงใยเรา เราจะเป็นลูกแกะที่ดีหรือลูกแกะที่เกเรของพระเจ้า

ให้เราได้ร่วมใจกันสวดภาวนาเพื่อเราจะได้เป็นลูกแกะที่ดีของพระเยซู และขอให้การพบปะของเราในวันนี้จะได้สำเร็จไปตามพระประสงค์ของพระเจ้า ให้เราภาวนาตามที่พระเยซูเจ้าทรงสอน “ข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย.....”
 - 1.2 ผู้นำเชิญเลขาอ่านรายงานการพบปะครั้งที่ผ่านมา
 - 1.3 เชิญเหรียญฎีการายงานเรื่องการเงิน
 - 1.4 เชิญแต่ละคนได้แบ่งปันงานที่ได้รับมอบหมายให้กระทำ (เลขาคัดบันทึกไว้)
2. กิจกรรมแบ่งปันประสพการณ์จากภาพ (ให้ผู้นำเตรียมภาพพระเยซูเจ้าทรงเป็นชุมพาบาล ให้สมาชิกจับคู่และแบ่งปันประสพการณ์ชีวิตจากคำถามต่อไปนี้

- 2.1 เธอเห็นอะไรในภาพนี้ (พระเยซู ลูกแกะ 6 ตัว พระเยซูแบกลูกแกะไว้บนบ่า
- 2.2 มองภาพแล้วรู้สึกอย่างไร (พระเยซูรักแกะ ถ้าเป็นแกะที่พระเยซูแบกก็จะดีใจมาก.....)
- 2.3 ภาพนี้เชื่อมโยงหรือสัมพันธ์กับชีวิตประจำวันของเธออย่างไร (พระเยซูเจ้ารักเราเหมือนที่ทรงแบกแกะบนบ่า เราไม่ต้องกลัวอะไร..... เราต้องเป็นลูกแกะที่ดีของพระเยซู)
- 2.4 อะไรคืออุปสรรคและความท้าทายที่เธอพบในการมารู้จักพระเยซูเจ้า (ความเกียจคร้าน ไม่ชอบสวดภาวนา ไม่ชอบมาวัด

3. **รายงานในกลุ่มใหญ่** หลังจากจับคู่แบ่งปันแล้วให้มารวมในกลุ่มใหญ่ แบ่งปันประสบการณ์และสิ่งที่น่าสนใจในกลุ่มใหญ่
4. **ตอกย้ำให้ลึกซึ้งมากขึ้น** ผู้นำแบ่งปันกับผู้เข้ารับการอบรมในทำนองนี้ว่า: เรามีความปรารถนาอยู่เสมอที่จะอยู่ใกล้ชิดกับพระเยซูเจ้าให้มากขึ้น ลึกซึ้งมากขึ้น และมีความสัมพันธ์กับพระองค์ให้มากขึ้น แม้ในชีวิตของเราจะประสบกับปัญหาและความยากลำบากมากมาย แต่เราได้สูญเสียความเชื่อในองค์พระเยซูเจ้า แม้จะมีอุปสรรคเหล่านี้ เรายังคงมุ่งมั่นที่จะเอาชนะปัญหาและอุปสรรคและมีชีวิตความเชื่อในพระองค์มากขึ้น

ส่วนที่ 2 พระวาจาพระเจ้า

1. **การเชื่อ** ให้เราฟังว่านักบุญยอห์นบอกกับเราว่าพระเยซูเจ้าคือใคร และพระบิดาทรงรักพระองค์อย่างไร ขอเชิญทุกคนยืนขึ้น และใช้หัวใจฟังพระเจ้าตรัส
2. **อ่าน มาระโก 1:1-11**
 ท่านยอห์นผู้ทำพิธีล้างเตรียมทางเพื่อพระคริสตเจ้า
 “การเริ่มต้นข่าวดีเรื่องพระเยซูเจ้าเป็นพระคริสต์ พระบุตรของพระเจ้า มีเขียนไว้ในหนังสือประกาศกอิสยาห์ว่า ‘ดูซิ เราส่งผู้นำสารของเราไปข้างหน้าท่าน เพื่อเตรียมทางสำหรับท่าน คนคนหนึ่งร้องตะโกนในถิ่นทุรกันดารว่า จงเตรียมทางขององค์พระผู้เป็นเจ้า จงทำทางเดินของพระองค์ให้ตรงเถิด’ เพื่อให้ข้อความนี้เป็นจริง ยอห์นจึงทำพิธีล้างในถิ่นทุรกันดาร เทศน์สอนเรื่องพิธีล้าง ซึ่งแสดงการกลับใจเพื่อจะได้รับการอภัยบาป ประชาชนจากทั่วแคว้นยูเดียและชาวกรุงเยรูซาเล็มทั้งหลายไปพบเขา รับพิธีล้างจากเขาในแม่น้ำจอร์แดนโดยสารภาพบาปของตน ยอห์นแต่งกายด้วยผ้าขนอฐ ใช้หนังสัตว์คาดสะเอว กินผักแค้นและน้ำผึ้งป่า และประกาศว่า ‘มีอีกผู้หนึ่งกำลังมาภายหลังข้าพเจ้า ทรงอำนาจยิ่งกว่าข้าพเจ้า ข้าพเจ้าไม่สมควรแม้แต่จะก้มลงแก้สายรัดรองเท้าของเขา ข้าพเจ้าใช้น้ำทำพิธีล้างให้ท่านทั้งหลาย แต่เขาจะทะเลาะล้างให้ท่าน เดชะพระจิตเจ้า’ ครั้งนั้น พระเยซูเจ้าเสด็จจากเมืองนาซาเร็ธ แคว้นกาลิลี และทรงรับพิธีล้างจากยอห์นในแม่น้ำจอร์แดน ทันทีที่พระองค์เสด็จขึ้นจากน้ำ ก็ทรงเห็นท้องฟ้าถูกแหวกออก พระจิตเจ้าเสด็จลงมาเหนือพระองค์ดุจนกพิราบ และมีเสียงมาจากฟ้าว่า ‘ท่านเป็นบุตรที่รักของเรา เป็นที่โปรดปรานของเรา’ (พระวาจาของพระเจ้า)
3. **แนวคำถาม** เพื่อใช้ไตร่ตรอง
 - 3.1 ทำไมพระบิดาเจ้าจึงทรงส่งพระบุตรแต่องค์เดียวของพระองค์ลงมา (เพื่อทรงรักเราและต้องการไถ่บาปและช่วยเราให้พ้นจากบาปและโทษไฟนรก)
 - 3.2 พระเยซูเจ้าทรงเป็นพระผู้ไถ่กู้ในชีวิตของเราอย่างไร (ทรงลบล้างบาปของเรา และให้คำสอนเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตที่ดีแก่เรา)
 - 3.3 การรู้จักพระเยซูเจ้าในชีวิตของเธอ เธอยอมรับว่าพระองค์ทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าของท่าน และทรงเป็นพระผู้ไถ่กู้ของท่านอย่างไร (โดยการรับศีลล้างบาป การสวดภาวนา การรับศีลมหาสนิท การอ่านพระคัมภีร์ และการปฏิบัติตามคำสอนของพระองค์)

4. ร้องเพลง “ภารกิจแห่งรัก”

1. เริ่มต้นด้วยรัก รักอันยิ่งใหญ่ พระบิดาทรงซึ้งทรงสร้างเรามา สร้างตามฉายาพระองค์ มีเจตจำนงเสรีและมีชีวิตเพื่อรักรับใช้พระองค์
2. แต่เป็นมนุษย์ ที่พลังพลาดผิด ปล่อยชีวิตของตนอยู่บนหนทางชั่วช้า พระยังคงความเมตตา ส่งพระเยซูบุตรมาไถ่บาปเรา ทนทุกข์และตายเพื่อเรา โอ... พระเยซู โอ..... พระเยซู พระองค์คือสุดยอดดวงใจ
3. หากไร้พระองค์ ลูกคงไม่อาจทำสิ่งใดฝากชีวิตไว้มอบให้พระองค์แลดู สุดท้ายก็รัก รักยังคงอยู่ รักของพระเยซูสัมผัสใจเรา เราจึงมีภารกิจ คือชีวิตที่เป็นพยานต่องานความรัก ความรักของพระเยซู

5. เชื่อมโยงการประกาศพระวาจา ข้อคำสอนที่เสนอ “พระเยซูคริสต์เจ้าทรงถูกส่งลงมาในโลก” พระเจ้าทรงตัดสินพระทัยที่จะเป็นหนึ่งในพวกเราในลักษณะใหม่และชัดเจน โดยการส่งพระบุตรของพระองค์ลงมารับสภาพมนุษย์ เพื่อว่าโดยทางพระบุตร พระองค์จะทรงช่วยให้พ้นจากอำนาจความมืดมนและอำนาจของปีศาจ (คส 1;13, กจ 10:38) และทำให้โลกคืนดีกับพระองค์ในพระบุตร (เทียบ 2 คร 5:19) โดยทางพระบุตร พระองค์ผู้ทรงสร้างสรรพสิ่งมา ทรงตั้งให้เป็นทายาทรับทุกสิ่ง ในพระบุตรพระองค์จะทรงฟื้นฟูทุกสิ่งขึ้นใหม่ (เทียบ อฟ 1:10) (AG 3)

6. มุมมองทางพระคัมภีร์

6.1 เชื้อในพระเยซูเจ้า พระบุตรพระเจ้าผู้ทรงรับสภาพมนุษย์

พระเยซูคริสต์เจ้าทรงเป็นพระเจ้าแท้และมนุษย์แท้ โดยมีพระบุคคลพระเจ้าเพียงพระบุคคลเดียว ดังนั้นจึงทรงเป็นคนกลางแต่ผู้เดียวระหว่างพระเจ้ายกกับมนุษย์ พระเยซูคริสต์เจ้าทรงมีสองธรรมชาติ คือ พระธรรมชาติพระเจ้า และพระธรรมชาติมนุษย์ ซึ่งไม่ปะปนกัน แต่พระธรรมชาติทั้งสองนี้รวมกันอยู่ในพระบุคคลพระเจ้าเพียงพระบุคคลเดียว พระคริสต์เจ้า เนื่องจากทรงเป็นพระเจ้าแท้และมนุษย์แท้ ทรงมีพระสติปัญญาและเจตนาแบบมนุษย์ ที่สอดคล้องและเชื่อฟังพระประสงค์ของพระเจ้าซึ่งทรงมีร่วมกับพระบิดาและพระจิตเจ้า ดังนั้น การรับสภาพมนุษย์จึงเป็นพระธรรมชาติที่รวมกันอย่างน่าพิศวงของพระธรรมชาติพระเจ้าและธรรมชาติมนุษย์อยู่ในพระบุคคลเดียวของพระวจนาตถ์ (CCC 480-483)

พระเยซูคริสต์เจ้าทรงถูกส่งมาในโลกเป็นคนกลางแย่งระหว่างพระเจ้าและมนุษย์ เนื่องจากพระองค์ทรงเป็นพระเจ้า “ในองค์พระคริสต์เจ้านั้น พระเทวภาพบริบูรณ์สถิตอยู่ในสภาพมนุษย์ที่สัมผัสได้” (คส 2:9) ในฐานะมนุษย์พระองค์ทรงเป็นอาดัมใหม่ “เปี่ยมด้วยพระหรรษทานและความจริง” (ยน 1:14) พระองค์ผู้ทรงเป็นประมุขของมนุษยชาติที่ได้รับการฟื้นฟูขึ้นใหม่ ซึ่งทรงทำให้มนุษย์มีส่วนร่วมในพระธรรมชาติพระเจ้า “แม้ทรงร่ำรวย พระองค์ก็ทรงยอมกลายเป็นคนยากจนเพราะเห็นแก่ท่าน เพื่อท่านจะได้ร่ำรวยเพราะความยากจนของพระองค์” (2คร 8:9)

6.2 พระเยซูเจ้าทรงเชื่อฟังพระบิดาด้วยความรัก

พระเยซูคริสต์เจ้าทรงเชื่อฟังพระบิดาด้วยความรัก ประการแรกคือประกาศถึงพระอาณาจักร “พระอาณาจักรของพระเจ้าอยู่ใกล้แล้ว” (มก 1:15) หัวใจของข้อความนี้เป็นข่าวดีแห่งการช่วยให้รอดพ้น โดยทางพระเยซูเจ้า พระเจ้าทรงประทานพระพรแห่งการช่วยให้รอดพ้นของพระองค์ให้แก่เรา โดยทางพระเยซูเจ้า เราได้รับการปลดปล่อยจากการเป็นทาสของบาปและการกดขี่ของมนุษย์

พระเยซูเจ้าทรงดำเนินการประกาศโดยทางเครื่องหมายที่นับไม่ถ้วน พระเยซูเจ้าทรงกระทำอัศจรรย์ รับประทานอาหารกับคนบาปและคนที่ถูกทอดทิ้ง ปลุกคนตายให้กลับมีชีวิต รักษาคนเจ็บป่วย ทวีจำนวนขนมปัง และล้างเท้าของบรรดาอัครสาวก ด้วยการสัมผัสของพระเยซูเจ้าทุกคนได้รับประสบการณ์ของความเห็นอกเห็นใจ ความเมตตา และความรักของพระเจ้า

บุตรแห่งมนุษย์มีได้มาเพื่อให้ผู้อื่นรับใช้ แต่มาเพื่อรับใช้ผู้อื่น และมอบชีวิตของตนเป็นสินไถ่เพื่อมวลมนุษย์ (มก 10:45) พระคริสต์เจ้า ผู้ที่พระบิดาทรงบันดาลให้ศักดิ์สิทธิ์และทรงส่งมาในโลก (ยน 10:36) ตรัสถึงพระองค์ว่า “พระจิตของพระเจ้าทรงอยู่เหนือข้าพเจ้า เพราะพระองค์ทรงเจิมข้าพเจ้าไว้ให้ประกาศข่าวดีแก่คนยากจน ทรงส่งข้าพเจ้าไปประกาศการปลดปล่อยแก่ผู้ถูกจองจำ คืนสายตาให้แก่คนตาบอด ปลดปล่อยผู้ถูกกดขี่ให้เป็นอิสระ” (ลก 4:18) ในโอกาสอื่นยังได้ตรัสอีกว่า “บุตรแห่งมนุษย์มาเพื่อแสวงหาและเพื่อช่วยผู้ที่เลี้ยวไปให้รอดพ้น” (ลก 18:10)

ด้วยพระวาจาและการกระทำ โดยเฉพาะในพระธรรม การสิ้นพระชนม์ และการกลับคืนพระชนมชีพของพระเยซูเจ้า เผยแสดงให้เห็นถึงความรักของพระบิดา และแผนการช่วยให้รอดพ้นของพระองค์ที่ทรงมีต่อมนุษย์

7. เจียบเพื่อไตร่ตรองเรื่องพระวจนาตถ์รับสภาพมนุษย์
8. ร้องเพลง “พระทรงบังเกิด”
9. ให้มีการถวายเงินเล็ก ๆ น้อย ๆ เพื่อช่วยเหลือเด็ก ๆ ที่มีความยากลำบากกว่า (ให้เหรียญกษาปณ์ประจำกลุ่มทำบัญชีแล้วนำเงินไปมอบให้ครูเพื่อเก็บรักษาไว้)
10. ให้ผู้นำมอบหมายงานให้เด็ก ๆ ได้กระทำเพื่อเป็นกิจเมตตาทั้งฝ่ายกายและจิตใจ และนำมาแบ่งปันในการประชุมครั้งต่อไป
11. นัดหมายการพบปะครั้งต่อไป
12. ให้เลขานุการที่ทำการพบปะ เพื่อนำไปอ่านในการพบปะครั้งต่อไป
13. จบด้วยการภาวนาตามพระประสงค์ของพระสันตะปาปาเพื่องานแพร่ธรรม

บทที่ 2

ติดตามพระเยซูเจ้าด้วยความนอบน้อมเชื่อฟังและด้วยความรักในฐานะธรรมทูตของพระบิดา

(ธรรมทูตรับใช้: การปฏิบัติ)

ส่วนที่ 1 ประสพการณ์

1. ผู้นำให้การทักทายและต้อนรับสมาชิกด้วยความเป็นกันเองและอบอุ่น
 - 1.1 ผู้นำเกริ่นนำการพบปะด้วยถ้อยคำทำนองนี้:

“ยินดีต้อนรับธรรมทูตน้อย ๆ ทุกคน วันนี้เราจะร่วมกันศึกษาและมีความรู้เรื่องราวของพระเยซูเจ้าในฐานะที่เป็นธรรมทูตของพระบิดาเจ้าสวรรค์ พวกเราเคยเห็นแกะไหม? แกะร้องอย่างไร? ใครเคยเลี้ยงแกะบ้าง? พวกเราเคยเห็นภาพของพระเยซูเจ้ากับลูกแกะ พระเยซูทรงเป็นเหมือนผู้เลี้ยงแกะ พวกเราเป็นเหมือนลูกแกะน้อยๆที่นำรักของพระองค์ พระองค์ทรงรักเรา ทรงห่วงใยเรา เราจะเป็นลูกแกะที่ดีหรือลูกแกะที่เกเรของพระเจ้า

ให้เราได้ร่วมมือกันสวดภาวนาเพื่อเราจะได้เป็นลูกแกะที่ดีของพระเยซู และขอให้การพบปะของเราในวันนี้จะได้สำเร็จไปตามพระประสงค์ของพระเจ้า ให้เราภาวนาตามที่พระเยซูเจ้าทรงสอน “ข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย.....”
 - 1.2 ผู้นำเชิญเลขาอ่านรายงานการพบปะครั้งที่ผ่านมา
 - 1.3 เชิญเหรัญญิกรายงานเรื่องการเงิน
 - 1.4 เชิญแต่ละคนได้แบ่งปันงานที่ได้รับมอบหมายให้กระทำ (เลขาจดบันทึกไว้)
2. **กิจกรรม : บทบาทสมมติ** แบ่งเด็กออกเป็นกลุ่มๆ และแสดงบทบาทสมมติตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในพระคัมภีร์ที่ให้ไว้
 - 2.1 **มาระโก 10:44-52** พระเยซูเจ้าทรงรักษาบารทิเมอัส ชายตาบอด
 - 2.2 **ยอห์น 6:1-15** พระเยซูเจ้าทรงทวีจำนวนขนมปัง
3. **ไตร่ตรอง** เราจะเชื่อฟังต่อพระบิดาเจ้าเหมือนที่พระเยซูเจ้าทรงกระทำได้อย่างไร
4. **ทำให้ลึกซึ้งมากขึ้น** เขาบอกให้ท่านทำอะไร ก็จึงทำเถิด

เราได้ฟังข้อความนี้จากพระวรสารเรื่องงานมงคลสมรสที่หมู่บ้านคานา เมื่อพระนางมารีย์ขอพระบุตรของพระนางให้ช่วยเมื่อเหล้าองุ่นหมด พระนางบอกกับผู้รับใช้ว่า “เขาบอกให้ท่านทำอะไร ก็จึงทำเถิด” (ยน 2:5)

ระหว่างงานเลี้ยงอาหารค่ำมีสุดท้าย พระเยซูเจ้าทรงล้างเท้าบรรดาอัครสาวก และบอกพวกเขาให้ล้างเท้าให้กันและกันด้วย (ยน 13:14) ก่อนจะทรงเสด็จขึ้นสวรรค์ได้ทรงสั่งบรรดาศิษย์ของพระองค์ว่า “ดังนั้น ท่านทั้งหลายจงไปสั่งสอนนานาชาติให้มาเป็นศิษย์ของเรา ทำพิธีล้างบาปให้เขาเดชะพระนามพระบิดา พระบุตร และพระจิต จงสอนเขาให้ปฏิบัติตามคำสั่งทุกข้อที่เราให้แก่ท่าน” (มธ 28:19-20)

สิ่งที่พระเยซูเจ้าทรงเคยประกาศและเทศน์สอน หรือทรงกระทำสำเร็จในพระองค์เพื่อช่วยมนุษยชาติให้รอดพ้นนั้น ต้องได้รับการประกาศและเผยแพร่ออกไปจนสุดปลายแผ่นดิน (กจ 1:8) เริ่มจากกรุงเยรูซาเล็ม เพื่อการช่วยมนุษย์ให้รอดพ้นที่ทรงกระทำสำเร็จแล้วนั้นจะเกิดผลทั่วโลก

พระเยซูเจ้า พระบุตรของพระเจ้าที่พระองค์ทรงโปรดปรานมาก พระองค์ทรงเป็นของขวัญที่พระบิดาทรงมอบให้เรา พระองค์ทรงนำชาวติมาให้เราคือพระอาณาจักรของพระเจ้าอยู่ใกล้แล้ว (มก 1:15) พระเยซูเจ้าทรงแสดงสิ่งเหล่านี้หลังจากที่ทรงรับพิธีล้าง พระองค์ทรงสอนและทำอัศจรรย์ ทรงกระทำให้สำเร็จลงด้วยการสิ้นพระชนม์ และการกลับคืนพระชนมชีพ พระเยซูเจ้าทรงชนะความตายและนำชีวิตมาให้เราโดยทางธรรมล้ำลึกปัสกา โดยอำนาจของพระจิตเจ้าเราจึงเข้าสู่การมีส่วนร่วมอย่างใกล้ชิดกับพระบิดา และพระบุตร นี่คือนี่ที่เราประกาศเมื่อเรากล่าวว่า **"ข้าพเจ้าเชื่อในพระเยซูคริสตเจ้า..."**

เป็นเวลาหลายชั่วอายุคน ที่มีชายหญิงจำนวนมากติดตามพระเยซูเจ้าในการประกาศพระอาณาจักรพระเจ้า ชายหญิงจำนวนมากเหล่านี้ต้องทุกข์ทรมานอย่างมาก และได้รับการเบียดเบียน เช่น บุญราศีทั้ง 7 ที่สองคอน บุญราศีคุณพ่อนิโคลัส บุญเกิด นักบุญฟรังซิส เซเวียร์

เราได้รับเรียกจากพระเยซูคริสตเจ้าให้เป็นธรรมทูต เป็นศิษย์ และเป็นผู้ประกาศข่าวดี ไม่เพียงพอที่เราจะค้นพบพระเยซูเจ้า แต่เราต้องนำพระองค์ไปให้ผู้อื่นด้วย ประกาศพระเยซูคริสตเจ้า **เป็นคริสตชน คือประกาศพระเยซูคริสตเจ้า!**

5. **จับคู่แบ่งปัน : ไตร่ตรอง** ให้เด็กจับคู่แบ่งปัน ความหมาย "พระเยซูเจ้าพระพรแห่งความรัก" จากประสบการณ์ชีวิต
 - 5.1 เธอจะบอกเล่าเรื่องพระเยซูเจ้าให้เพื่อนฟังได้อย่างไรบ้าง (เช่น ชวนเพื่อนมาวัด ชวนเพื่อนมาคุยเรื่องพระเยซูกับครู นำรูปพระเยซูไปให้เพื่อนดู อ่านพระคัมภีร์ให้เพื่อนฟัง.....)
 - 5.2 เธอจะทำอย่างไรเพื่อให้ความสัมพันธ์ของเธอกับพระเยซูเจ้าลึกซึ้งมากขึ้น (สวดภาวนาทุกวัน อ่านพระคัมภีร์บ่อย ๆ....)
 - 5.3 เธออยากให้เพื่อน ๆ รู้จักพระเยซูเจ้าใหม่ ทำไม (.....)
6. ให้มีการถวายเป็นเงินเล็ก ๆ น้อย ๆ เพื่อช่วยเหลือเด็ก ๆ ที่มีความยากลำบากกว่า (ให้เหรียญกษาปณ์ประจำกลุ่มทำบุญแล้วนำเงินไปมอบให้ครูเพื่อเก็บรักษาไว้)
7. ให้ผู้นำมอบหมายงานให้เด็ก ๆ ได้กระทำเพื่อเป็นกิจเมตตาทั้งฝ่ายกายและจิตใจ และนำมาแบ่งปันในการประชุมครั้งต่อไป
8. นัดหมายการพบปะครั้งต่อไป
9. ให้เลขานุการทำการพบปะ เพื่อนำไปอ่านในการพบปะครั้งต่อไป
10. จบด้วยการภาวนาตามพระประสงค์ของพระสันตะปาปาเพื่องานแพร่ธรรม

บทที่ 3

หน้าที่ในฐานะธรรมทูตคือการภาวนา และประกาศพระคริสต์เจ้า (ชีวิตจิตธรรมทูต: การภาวนา)

ส่วนที่ 1 เสนอผลลงด้วยการสวดภาวนา

(สถานที่ที่แนะนำ : หากจัดกิจกรรมในสวนได้จะดีมาก หรือถ้าจัดในช่วงเย็นควรจัดในวัดน้อยเพื่อจะได้ใช้เทียนจัดเป็นรูปกางเขน)

1. คำนำ

ในขณะนี้ เรามารวมกันเพื่อสวดภาวนาเพื่อทำให้การเป็นธรรมทูตของเราเข้มแข็งมากขึ้น เพราะเราเป็น “ธรรมทูตแห่งการสวดภาวนา” เราทราบดีว่าไม่มีสิ่งใดที่เป็นไปไม่ได้ถ้าเราสวดภาวนา ให้เราฟังการเชื้อเชิญนี้ “แล้วประชากรของเราซึ่งได้ชื่อตามนามของเราถ่อมตนลง อธิษฐานภาวนา และแสวงหาความโปรดปรานของเรา กลับใจเลิกดำเนินตามทางชั่วร้ายของตน เราก็จะฟังเขาจากสวรรค์ จะอภัยบาปให้เขา และจะบันดาลให้แผ่นดินของเขาอุดมสมบูรณ์อีก” (2 พศด 7:14) ดังนั้นให้เราเป็นหนึ่งในพระจิตเจ้า ในความเป็นหนึ่งเดียวกับพระบิดาและพระบุตร อาแมน

2. เพลงเริ่มพิธี รักด้วยชีวา

พวกเราธรรมทูตของพระคริสต์เจ้า พวกเราพร้อมสร้างสรรค้งานของพระองค์
พวกเราจะเดินตามแบบอย่างของพระองค์ อุทิศตนมั่นคงในความรัก
ภาวนา พลีกรรม แพร่ธรรม แบ่งปันพระวาจา
มอบความรักให้เพื่อนมนุษย์ได้ตลอดเวลา
** รักด้วยชีวาเหมือนพระเยซูรักเรา (**, **, **)

3. ภาวนาเปิด

ข้าแต่พระบิดาเจ้า พวกลูกตระหนักถึงการเรียกให้เป็นธรรมทูตแห่งการภาวนา โปรดทรงประทานให้พวกลูกได้ใช้เวลาเพื่อการภาวนาสำหรับงานธรรมทูต ขอพระองค์โปรดทรงสดับฟังคำวอนขอของพวกลูกเพื่อเด็กทุกคนในโลกที่หิวโหย ถูกทอดทิ้ง ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ และการถูกบังคับใช้แรงงาน พวกลูกวอนขอทั้งนี้โดยอาศัยพระบุตรของพระองค์ที่ทรงส่งมาในโลก และทรงนำทางข้าพเจ้าทั้งหลายด้วยพระจิตแห่งความรักของพระองค์ อาแมน

4. อ่านบทอ่าน พระวรสาร ยน 3:16 หรือ มธ 28:19-20

ยน 3:16 “พระเจ้าทรงรักโลกอย่างมาก จึงประทานพระบุตรเพียงพระองค์เดียวของพระองค์ เพื่อทุกคนที่มีความเชื่อในพระบุตรจะไม่พินาศ แต่จะมีชีวิตนิรันดร”

มธ 28:19-20 “ดังนั้น ท่านทั้งหลายจงไปสั่งสอนนานาชาติให้มาเป็นศิษย์ของเรา ทำพิธีล้างบาปให้เขา เตชะพระนามพระบิดา พระบุตร และพระจิต จงสอนเขาให้ปฏิบัติตามคำสั่งทุกข้อที่เราให้แก่ท่าน แล้วจงรู้เถิดว่าเราอยู่กับท่านทุกวันตลอดไปตราบจนสิ้นพิภพ”

5. เทคนิสนี้ๆ หรือ ไตร่ตรอง ดัดดอนมาจาก “รักพระเยซูเจ้าหมายถึงการเป็นธรรมทูต” โดยคุณพ่อ Piero Gheddo

พระเยซูคริสต์เจ้าเป็นใครสำหรับท่าน ? นี่เป็นคำถามที่จะถามทุกคนที่ประกาศว่าตนเองเป็นคริสตชน ความเชื่อมิใช่เป็นแค่ความจริงทางสติปัญญาที่อยู่นอกเหนือจากการเป็นอยู่ในชีวิตประจำวัน แต่เป็นความรักและความกระตือรือร้นที่เรามีต่อพระคริสต์เจ้าซึ่งเปลี่ยนชีวิต สมเด็จพระสันตะปาปาปาตรัสอย่างชัดเจนว่า งานธรรมทูตคือการสื่อสารด้วยประสบการณ์ เพื่อว่า “ธรรมทูตแท้คือนักบุญ” (RM 90) ผู้ที่เจริญชีวิตตามพระวรสารอย่างแท้จริงมีคุณค่ามากขึ้นในงานธรรมทูตและงานการประกาศข่าวดีขึ้นใหม่ มากกว่าแผนงานอภิบาลต่าง ๆ เอกสารและคณะกรรมการต่าง ๆ เพราะ “นักบุญคือผู้มีชีวิตตามพระวรสารทุกวัน” ดังที่พระคาร์ดินัลคาร์โล มาเรีย มาร์ตินได้กล่าวไว้

เราต้องรักพระเยซูเจ้า นักบุญเปาโลกล่าวว่า “พระคริสต์เยซูทรงช่วงชิงข้าพเจ้าไว้ได้แล้ว” (ฟป 3:12) ท่านยังเสริมอีกว่า “สำหรับข้าพเจ้าการมีชีวิตคือพระคริสต์เจ้า... สิ่งที่เคยเป็นประโยชน์แก่ข้าพเจ้านั้น ข้าพเจ้าละทิ้งเพราะพระคริสต์เจ้า นับแต่บัดนี้ข้าพเจ้าเห็นว่าทุกสิ่งไม่มีประโยชน์อีก เมื่อเปรียบกับประโยชน์ล้ำค่าคือการรู้จักพระคริสต์เยซู องค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจึงยอมสูญเสียทุกสิ่ง ข้าพเจ้าเห็นว่าทุกสิ่งเป็นปฏิปักษ์ เพื่อจะได้องค์พระคริสต์เจ้ามาเป็นกำไร” (ฟป 3:7-8) มีคนถามนักบุญเทเรซา แห่ง กัลกัตตา ว่า ธรรมทูตคือใคร? ท่านนักบุญตอบว่า “คือคริสตชนที่หลงรักพระเยซูคริสต์เจ้า ซึ่งไม่ต้องการสิ่งใดเลยนอกจากทำให้พระองค์เป็นที่รู้จักและเป็นที่ยอมรับของทุกคน”

6. ภาวนามวลชน

ผู้นำ พระเยซูคริสต์เจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าตรัสกับบรรดาศิษย์ของพระองค์ว่า “ท่านทั้งหลายจงไปทั่วโลก ประกาศข่าวดีให้กับมนุษย์ทุกคน” ให้เราภาวนาต่อพระเจ้า พระบิดาของเรา เพื่อขอพระองค์โปรดทรงอวยพรให้กับบรรดาธรรมทูตที่ทำงานเพื่อพระศาสนจักร

(รับ) ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้า โปรดทรงทำให้หัวใจของข้าพเจ้าเราร้อนด้วยไฟแห่งความรักของพระองค์

- ขอองค์พระจิตเจ้าโปรดทรงนำทางองค์สมเด็จพระสันตะปาปา บรรดาพระสังฆราช และบรรดาผู้อภิบาลวิญญูณ ในการส่งเสริมให้ประชากรของพระเจ้ามีความตระหนักถึงงานธรรมทูต(ให้เราภาวนา)
- ขอองค์พระจิตเจ้าโปรดทรงนำทางทุกคนที่ได้รับแรงบันดาลใจให้ไปทำงานธรรมทูต บรรดาพระสงฆ์ นักบวช มรณวาสอาสาสมัคร และรวมถึงผู้ที่เป็นเยาวชนด้วย (ให้เราภาวนา)
- ขอโปรดให้เยาวชนชาย-หญิงทุกคน มีความกล้าหาญที่จะตอบรับการเรียกจากพระคริสต์เจ้า เพื่อรับใช้ในงานธรรมทูต(ให้เราภาวนา)
- ขอโปรดทรงช่วยให้ประชากรพระเจ้า เป็นพิเศษสำหรับเด็กในสมัยของเรานี้มีความใจกว้างที่จะช่วยเหลือความต้องการทางด้านวัตถุให้กับบรรดาผู้ทำงานธรรมทูต (ให้เราภาวนา)

ภาวนาจบ : ข้าแต่พระเจ้า พระองค์ทรงปรารถนาให้มนุษย์ทุกคนได้รับความรอดพ้น และมารู้จักความจริง ขอให้ข้าวดิของพระองค์ได้รับการฟังในทั่วทุกแห่ง และให้ทุกคนมารู้จักพระองค์ พระเจ้าผู้ทรงเป็นองค์ความจริงหนึ่งเดียว และพระเยซูคริสต์เจ้าผู้ที่พระองค์ทรงส่งมา ผู้ทรงดำรงชีพ และเสวยราชตลอดนิรันดร **ข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย...**

กิจกรรมปิด : ให้ทุกคนเดินไปหากัน พร้อมกับจับมือกัน และพูดแก่กันและกันว่า **“ให้เราไปเป็นธรรมทูตแห่งการภาวนาให้กับเด็ก ๆ ทั่วโลกที่ต้องการความช่วยเหลือ”**

ส่วนที่ 2 กิจกรรมธรรมทูต

1. **คำแนะนำ :** กลุ่มแบ่งปัน ชี้ให้เห็นวิถีและแนวทางในการเป็น “ธรรมทูตแห่งการภาวนา” เลือกเวลา ระหว่างวันและดูว่าใครจะภาวนาเวลาใด “ภาวนาเพื่อเด็กที่ถูกทำแท้ง หรือ ภาวนาเพื่อความเคารพต่อชีวิต”
2. **กลุ่มแบ่งปัน :** วางแผนว่าจะเป็นการภาวนาได้อย่างไร แต่ละคนเลือกบทภาวนาที่ชอบ ใช้เป็นบทสวดเพื่อการเป็นธรรมทูตแห่งการภาวนา
3. **กิจกรรม :** ทำหนังสือภาวนาเล่มเล็กหรือพิมพ์บทภาวนาแจกเด็ก ๆ ให้กำลังใจเด็กเพื่อให้พวกเขา แต่งบทภาวนาสำหรับการแพร่ธรรม หรืออาจจะใช้บทภาวนาที่ให้ไว้

บทภาวนาเพื่อการเคารพต่อชีวิต

ข้าแต่พระเยซูคริสต์เจ้า พระบุตรของพระเจ้า ในพระองค์ พวกลูกขอกราบนมัสการพระเจ้าผู้ทรงเป็นต้นกำเนิดของชีวิตทั้งปวง พระองค์ทรงบังเกิดจากพระบิดาก่อนกาลเวลา ทรงบังเกิดจากพระนางมารีย์พรหมจารีในเวลาทรงกำหนดไว้ ในความเป็นมนุษย์และพระบุคคลของพระองค์ทรงทำให้ความเป็นมารดาศักดิ์สิทธิ์ ตั้งแต่แรกเริ่มก็ทรงคิดถึงการช่วยข้าพเจ้าทั้งหลายให้ได้รับความรอดพ้น ขอพระองค์โปรดทรงระลึกถึงทารกที่ไม่มีโอกาสเกิดมาเป็นบุคคล และโปรดทรงสอนทุกคนที่เกิดมาในโลกนี้ว่าชีวิตคือพระพรของพระเจ้า ขอพระองค์ทรงมีพระเมตตาต่อทุกคนที่เป็นศัตรูของชีวิต ขอพระเยซูกุมารโปรดทรงช่วยพวกเขาให้ถวายเกียรติแด่พระบิดาผู้ทรงประทานพระพรแห่งชีวิตด้วยเถิด อาแมน

บทภาวนาเพื่อการเคารพต่อชีวิต

ข้าแต่พระเจ้าองค์แห่งความรัก ขอพระคุณที่พระองค์ทรงประทานพระพรแห่งชีวิตให้ข้าพเจ้าทั้งหลายและมนุษย์ทุกคน และยังทรงประทานเรื่อยมา ข้าแต่พระเจ้าผู้ทรงพระเมตตากรุณาพวกลูกขออภัยและขอพระองค์โปรดทรงอภัยโทษในความผิดทั้งมวลที่พวกลูกและมนุษย์ทุกคนได้กระทำการไม่เคารพต่อชีวิตและไม่ได้เอาใจใส่ต่อชีวิตในทุกรูปแบบ ข้าแต่พระเจ้าผู้ทรงพระกรุณา ข้าพเจ้าทั้งหลายวอนขอโดยอาศัยพระหรรษทานของพระองค์ มนุษย์ทุกคนจะสามารถให้ความเคารพ ปกป้อง และส่งเสริมทุกชีวิต และให้ความสำคัญกับชีวิตทารกที่ยังไม่เกิดมา ผู้ที่ถูกทารุณกรรม ถูกทอดทิ้ง คนพิการ และผู้สูงอายุ พวกลูกวอนขอเพื่อทุกคนที่เป็นผู้ตัดสินใจเกี่ยวกับชีวิตในทุกรูปแบบจะกระทำด้วยปรีชาญาณ ความรัก และความกล้าหาญ ข้าแต่พระเจ้าผู้ทรงชีวิต พวกลูกขอสรรเสริญและถวายพระเกียรติแด่พระองค์ผู้ทรงเป็นพระบิดา บ่อเกิดแห่งชีวิต ผู้ทรงประทานพระบุตรพระผู้ไถ่กู้ชีวิต และพระจิตเจ้าผู้ทรงบันดาลความศักดิ์สิทธิ์ให้กับชีวิต อาแมน

บทภาวนาเพื่อทารกที่ยังไม่เกิดมา

ข้าแต่พระบิดาเจ้าสวรรค์ ด้วยความรักที่ทรงมีต่อข้าพเจ้าทั้งหลาย โปรดทรงป้องกันความชั่วร้ายของปีศาจ ผู้ทำลายพระพรของชีวิตที่ทรงประทานให้กับทารก โปรดทรงสัมผัสหัวใจของสตรีผู้ตั้งครรรภ์ด้วยความเมตตาที่ไม่พวกเขาคิดถึงความเป็นมารดา

โปรดทรงช่วยพวกเขาให้เห็นว่าเด็กคือภาพลักษณ์ของพระเจ้าเช่นเดียวกับพวกเขา ที่ถูกสร้างขึ้นมาเพื่อชีวิตนิรันดร โปรดทรงปิดเป้าความกลัวและความเห็นแก่ตัวของพวกเขา โปรดทรงประทานหัวใจของความเป็นมารดาที่จะรักบุตรของตนและให้บุตรนั้นเกิดมา มีความเอาใจใส่ในความต้องการของบุตรที่ผู้เป็นมารดาเท่านั้นสามารถให้ได้

พวกลูกวอนขอทั้งนี้โดยอาศัยพระเยซูคริสตเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้า พระบุตรของพระองค์ ผู้ทรงดำรงชีพและเสวยราชย์พร้อมกับพระองค์ และพระจิตเจ้า พระเจ้าหนึ่งเดียวตลอดกาลนิรันดร อาแมน

บทภาวนาเพื่อสิทธิในชีวิต

ข้าแต่พระบิดาเจ้าสวรรค์ โปรดประทานความเข้มแข็งให้ข้าพเจ้าทั้งหลายสามารถต่อสู้กับการต่อต้านชีวิต โปรดประทานความสว่างให้กับผู้ที่เดินอยู่ในทางแห่งความตายนี้ เพื่อพวกเขาจะได้เห็นถึงความร้ายกาจของบาปนี้ และหันกลับมาสู่กฎแห่งความรักเมตตาของพระเจ้า พวกลูกวอนขอเพื่อผู้ที่เป็นมารดาด้วย เพื่อพวกเขาจะได้เห็นถึงคุณค่าอันยิ่งใหญ่ของความเป็นมารดา และเพื่อพวกเขาจะได้ดูแลเอาใจใส่ต่อบุตรของตน นำพวกเขาเข้ามาสู่ความรักอันศักดิ์สิทธิ์และความยำเกรงพระเจ้า เพื่อจะได้ช่วยรักษาวิญญาณของพวกเขา และยิ่งกว่านั้นเพื่อจะได้ถวายเกียรติและสิริรุ่งโรจน์แด่พระผู้สร้าง โดยอาศัยพระคริสตเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้า อาแมน

ข้าแต่นักบุญเจอร์ราร์ด องค์อุปถัมภ์ของผู้เป็นมารดาและทารกที่ยังไม่ได้เกิดมา โปรดภาวนาเพื่อข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อข้าพเจ้าทั้งหลายสมควรจะได้รับตามคำสัญญาของพระคริสตเจ้า

จากบทภาวนาเพื่อชีวิตของนักบุญสมเด็จพระสันตะปาปาโยฮัน ปอล ที่ 2

ข้าแต่พระแม่มารีย์ รุ่งอรุณที่สดใสของโลกใหม่ มารดาแห่งความรัก พวกลูกขอมอบความไว้วางใจของชีวิตเหล่านี้กับพระแม่ ข้าแต่พระมารดา โปรดทอดพระเนตรมายังทารกมากมายที่ไม่ได้เกิดมา เนื่องจากความยากจนของชีวิต หรือความลำบากของชาย-หญิงที่เป็นตกเป็นเหยื่อของความรุนแรงอันโหดร้ายของผู้ใหญ่ และความเจ็บป่วยที่มาโดยไม่แยแส หรือจากความเมตตาที่มีความเข้าใจอย่างผิด ๆ

ขอพระแม่โปรดให้ทุกคนที่มีความเชื่อในพระบุตรของพระแม่ ได้ประกาศข่าวดีแห่งชีวิตด้วยความซื่อสัตย์และความรักให้กับทุกคน โปรดประทานพระพรพรทานให้พวกเขายอมรับ ว่าข่าวดีแห่งชีวิตเป็นพระพรที่บริสุทธิ์ตลอดไป มีความชื่นชมยินดีเฉลิมฉลองด้วยด้วยความกตัญญูตลอดชีวิตของพวกเขา และมีความกล้าหาญที่จะเป็นพยานยืนยันด้วยความเสียสละ ร่วมกับมนุษยทุกคนที่มีน้ำใจดี สร้างอารยธรรมแห่งความจริงและความรัก เพื่อสรรเสริญและถวายพระสิริรุ่งโรจน์แด่พระเจ้า พระผู้สร้าง และผู้ทรงรักชีวิต

การประเมินผล (ให้แบ่งปันหรือเขียนก็ได้)

1. ไตร่ตรองโดยส่วนตัว หรือเป็นกลุ่มตามคำถามที่ให้ไว้
 - 1.1 เธอได้เรียนรู้อะไรจากบทเรียนภาคนี้
 - 1.2 ในบทเรียนภาคนี้ ความรู้สึกใดที่เธอรู้สึกว่าเป็นความรับผิดชอบในฐานะยุทธยุทธ
 - 1.3 เธอแสดงอย่างไรว่าเธอใส่ใจจริงๆกับเด็กยากจนในชุมชนของเธอ
2. ประเมินภาพรวมของการพบปะ (บรรยากาศภายใน/ภายนอก)
3. ผู้นำรวบรวมคำตอบเป็นสามแบบ
 - 3.1 การเรียนรู้ที่สำคัญ (คำสอนยุทธยุทธ)
 - 3.2 ความรู้สึกภายใน (ยุทธยุทธรับใช้)
 - 3.3 การเฉลิมฉลอง (ชีวิตจิตยุทธยุทธ)

ภาคที่ 4

พระคริสตเจ้าทรงส่งพระจิตเจ้าลงมาจากพระบิดา

เป้าหมายของภาคที่ 4

เมื่อจบภาคที่ 4 ผู้เรียนตระหนักและเห็นคุณค่าของบทบาทและกิจการของพระจิตเจ้าในชีวิตของพวกเขามากขึ้น

จุดประสงค์เฉพาะ

เมื่อจบแต่ละบทเรียนแล้วผู้เรียนสามารถ

1. อธิบายความหมายของการประทับอยู่และกิจการของพระจิตเจ้าในฐานะพระผู้ช่วยเหลือได้ (คำสอนธรรมทูต)
2. กำหนดวิธีการดำเนินชีวิตตามผลของพระจิตเจ้าและพระพรของพระจิตเจ้าในฐานะสมาชิกของพระศาสนจักรได้ (ธรรมทูตรับใช้: การปฏิบัติ)
3. เสนอผลของการรื้อฟื้นศีลกำลัง (ชีวิตจิตธรรมทูต: การภาวนา)

การพัฒนาที่คาดหวังจะเกิดขึ้น

สมาชิกมีความสนใจกิจการของพระจิตเจ้าโดยทางการรำพึง ไตร่ตรอง สวดภาวนา และรับใช้พระศาสนจักรมากขึ้น

อุปกรณ์

1. พระวรสาร ยน 14:15-21
2. เพลงพระจิตเจ้า
3. พระคัมภีร์ PowerPoint Presentation
4. บทภาวนาเปิด
5. คอมพิวเตอร์ จอLCD เพลงบรรเลง
6. ขวดน้ำมันเล็ก ๆ
7. กระจกขาว กระจก แผ่นกระจกเขียน สก๊อต กระจก กษัตริย์
8. ตัดกระจกเป็นรูปสัญลักษณ์ของพระจิตเจ้า (นกพิราบ น้ำมัน ความสว่าง ลม ไฟที่เป็นรูปคลื่น)
9. เพลง รักยิ่งใหญ่เหมือนพระเยซู
10. เพลง เป็นหนึ่งเดียวในพระองค์

บทบาทของผู้นำ

เป็นผู้อำนวยความสะดวก เลขานุการ ผู้รายงาน

เวลา

แต่ละบทใช้เวลาประมาณ 45-60 นาที

บทที่ 1
พระจิตแห่งความจริง - พระผู้ช่วยเหลือ
(คำสอนธรรมทูต)

ส่วนที่ 1 ประสพการณ์

1. ผู้นำให้การทักทายและต้อนรับสมาชิกด้วยความเป็นกันเองและอบอุ่น
 - 1.1 กิจกรรมต้อนรับ ผู้นำต้อนรับเด็กๆด้วยการวางมือไว้บนป่าของเด็กแต่ละคนและกล่าวคำว่า "จงรับพระพรของพระจิตเจ้า" เด็กๆ ตอบรับ "อาแมน"
 - 1.2 ผู้นำเชิญเลขาอ่านรายงานการพบปะครั้งที่ผ่านมา
 - 1.3 เชิญเหรียญฎีการายงานเรื่องการเงิน
 - 1.4 เชิญแต่ละคนได้แบ่งปันงานที่ได้รับมอบหมายให้กระทำ (เลขาคัดบันทึกไว้)
2. ภาวนาเปิด ร้องเพลง "เชิญพระจิต"
3. การสอนคำสอนที่เป็นสาระสำคัญ
 - 3.1 ตอนที่ 1 กล่าวถึงสถานการณ์ชีวิตมนุษย์และเชื่อมโยงกับการประกาศข่าวดี
 - 3.2 แบ่งปัน

แบ่งเด็กออกเป็น 3 กลุ่ม (แบ่งปันประสบการณ์ที่แสดงถึงการเป็นสงฆ์ ประกาศก และ กษัตริย์) ผู้นำอธิบายในทำนองนี้: คริสตชนทุกคนที่ได้รับศีลล้างบาปแล้ว ไม่ว่าจะอยู่ในสถานะใดของชีวิต เขาได้รับเรียกจากพระเจ้าในวิถีทางของเขาแต่ละคน เพื่อเป็นคนดีอย่างสมบูรณ์ ดังที่พระบิดาทรงความดีอย่างสมบูรณ์ โดยทางศีลล้างบาป คริสตชนทุกคนได้รับการเรียกให้มีพันธกิจสามประการของพระคริสตเจ้าเป็นสงฆ์ด้วยการมีชีวิตแห่งการภาวนาและด้วยศีลศักดิ์สิทธิ์ต่างๆ เป็นประกาศกด้วยการเป็นพยานยืนยันและประกาศข่าวดี เป็นกษัตริย์โดยมีชีวิตของการรับใช้ในศาสนบริการต่างๆ ให้พวกเราแต่ละกลุ่มได้แบ่งปันประสบการณ์ในหัวข้อ "ในฐานะที่เธอเป็นบุตรของพระเจ้า ให้อย่างน้อยว่าเธอได้ทำหน้าที่การเป็นบุตรของพระเจ้าอย่างไรบ้าง"
 - 3.3 แจกกระดาษและปากกาให้แต่ละกลุ่มเขียนคำตอบ
 - 3.4 รวบรวมคำตอบ หลังจากให้เวลา 20 นาทีแล้ว ให้เลขาคัดของแต่ละกลุ่มนำคำตอบไปติดที่บอร์ด
 - 3.5 วิเคราะห์คำตอบ ผู้นำวิเคราะห์คำตอบตามพันธกิจสามประการ สงฆ์ ประกาศก กษัตริย์
 - 3.6 เชื่อมโยงกับการประกาศพระวาจา : สาระสำคัญของคำสอน

แต่เพื่อกระทำสิ่งนี้ให้สำเร็จไป พระคริสตเจ้าทรงส่งพระจิตจากพระบิดาเข้ามา ดำเนินการในการทำงานเพื่อการไถ่กู้ และผลักดันให้พระศาสนจักรแพร่ขยายออกไป (AG 3)

ส่วนที่ 2 พระวาจาพระเจ้า

คำนำ เนื้อหาจากพระวรสารนักบุญยอห์นเป็นส่วนหนึ่งของปาฐกถาสุดท้ายของพระเยซูเจ้าที่ตรัสกับบรรดาอัครสาวกก่อนจะทรงสิ้นพระชนม์ พระเยซูเจ้าทรงวอนขอพระบิดาให้ทรงส่งพระจิตเจ้า พระผู้ช่วยเหลือลงมา “เราจะวอนขอพระบิดา แล้วพระองค์จะประทานผู้ช่วยเหลืออีกองค์หนึ่งให้ท่าน เพื่อจะอยู่กับท่านตลอดไป คือพระจิตแห่งความจริง”

บทอ่านจากพระวรสารนักบุญยอห์น 14:14-21

(ให้ตัวแทนอ่านพระวรสาร **ควรมีพระคัมภีร์ประจำตัวคนละเล่ม**) หลังจากอ่านพระวรสารแล้วให้ **ภาวนาเพื่อมวลชน**

ผู้อ่าน ถ้าท่านทั้งหลายขอลิ่งใดในนามของเรา เราจะทำให้ ถ้าท่านทั้งหลายรักเรา ท่านจะปฏิบัติตามบทบัญญัติของเรา และเราจะวอนขอพระบิดา แล้วพระองค์จะประทานผู้ช่วยเหลืออีกองค์หนึ่งให้ท่าน เพื่อจะอยู่กับท่านตลอดไป คือพระจิตแห่งความจริง ซึ่งโลกจับไว้ไม่ได้ เพราะมองพระองค์ไม่เห็น และไม่รู้จักพระองค์ แต่ท่านทั้งหลายรู้จักพระองค์ เพราะพระองค์ทรงดำรงอยู่กับท่าน และอยู่ในท่าน

ทุกคน ***ข้าแต่พระเยซูเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้า โปรดทรงช่วยข้าพเจ้าทั้งหลายให้รู้จักพระจิตแห่งความจริง พระผู้ช่วยเหลือ ที่ตรัสในหัวใจของข้าพเจ้าทั้งหลายด้วยความซื่อสัตย์และจริงใจ***

ผู้อ่าน เราจะไม่ทิ้งท่านทั้งหลายให้เป็นกำพว้า เราจะกลับมาหาท่าน ในไม่ช้า โลกจะไม่เห็นเรา แต่ท่านทั้งหลายรู้จักพระองค์ เพราะพระองค์ทรงดำรงอยู่กับท่าน และอยู่ในท่าน

ทุกคน ***ข้าแต่พระเยซูเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้า โปรดช่วยข้าพเจ้าทั้งหลายให้รู้จักพระจิตแห่งความมั่นคง เมื่อข้าพเจ้าทั้งหลายพบกับปัญหา การถูกทดลอง และความยากลำบากต่างๆ***

ผู้อ่าน เราจะไม่ทิ้งท่านทั้งหลายให้เป็นกำพว้า เราจะกลับมาหาท่าน ในไม่ช้า โลกจะไม่เห็นเรา แต่ท่านทั้งหลายจะเห็นเรา เพราะเรามีชีวิต และท่านก็มีชีวิตด้วย

ทุกคน ***ข้าแต่พระเยซูเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้า โปรดอย่าให้ข้าพเจ้าทั้งหลายรู้สึกโดดเดี่ยว เมื่อดูเหมือนว่าพระองค์ทรงอยู่ไกล และเมื่อข้าพเจ้าทั้งหลายรู้สึกว่าอยู่ห่างไกลจากพระองค์ โปรดช่วยให้ข้าพเจ้าทั้งหลายตระหนักว่าพระองค์ทรงประทับอยู่ในพระจิตเจ้าผู้ทรงนำทางข้าพเจ้าทั้งหลาย***

ผู้อ่าน ในวันนั้น ท่านจะรู้ว่า เราอยู่ในพระบิดาของเรา ท่านอยู่ในเรา และเราอยู่ในท่าน ผู้ที่มีบทบัญญัติของเราและปฏิบัติตาม ผู้นั้นรักเรา และผู้ที่รักเรา พระบิดาของเราก็จะทรงรักเขา และจะแสดงตนแก่เขา

ทุกคน ***ข้าแต่พระเยซูเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้า โดยทางพระจิตเจ้า โปรดให้พวกลูกปฏิบัติตามพระบัญญัติของพระองค์ เพื่อพวกลูกจะได้พบกับพระบิดาผู้ทรงสร้างความรัก และพระองค์ทรงถ่ายทอดความรักนี้โดยทางพระจิตเจ้า อาแมน***

1. ข้อคำสอนของพระศาสนจักร

บทนำ “พันธกิจของพระคริสตเจ้าและพระจิตเจ้า”

ผู้นำ: พระพันธกิจทั้งหมดของพระคริสตเจ้านั้น เป็นพันธกิจที่ร่วมกันกับพระบุตรและพระจิตเจ้า พระเยซูเจ้ามิได้ทรงเปิดเผยเรื่องพระจิตเจ้าเต็มที่ จนกระทั่งพระองค์ทรงได้รับพระสิริรุ่งโรจน์

โดยการสิ้นพระชนม์และทรงกลับคืนพระชนมชีพแล้วเท่านั้น เมื่อถึงเวลาที่พระเยซูเจ้าจะทรงรับพระสิริรุ่งโรจน์ พระองค์ทรงสัญญาว่าพระจิตเจ้าจะเสด็จมา ทั้งนี้ก็เพราะว่าการสิ้นพระชนม์และการกลับคืนพระชนมชีพจะเป็นการทำให้พระสัญญาแก่บรรดาบรรพบุรุษเป็นความจริง

มุมมองทางพระคัมภีร์ : พระจิตแห่งความจริง พระผู้ช่วยเหลือ

ณ จุดนี้ พระผู้ช่วยเหลือเป็นศูนย์กลางของการสนทนาของพระเยซูเจ้าก่อนที่พระองค์จะจากไป ไม่ใช่เรื่องสำคัญของการสนทนาในช่วงแรกของการเริ่มพันธกิจ เนื่องจากยังไม่เข้าใจเวลา ไม่น่าแปลกใจ ที่กล่าวถึงในช่วงนี้ เพื่อนำความเศร้าโศกไปจากบรรดาอัครสาวก พระเยซูเจ้าทรงยืนยันว่าความเศร้าโศกยังไม่สมควร ต่อเมื่อพระองค์ทรงจากไปแล้วเท่านั้นจึงมั่นใจในการเสด็จมาของพระผู้ช่วยเหลือ

พระผู้ช่วยเหลือทรงกระทำมากขึ้น เนื่องจากทรงเป็นพระจิตแห่งความจริง พระองค์จึงทรงนำทางบรรดาอัครสาวกอย่างต่อเนื่อง ตรัสกับพวกเขา(โดยทางการดลใจบรรดานักเทศน์และนักเขียน อย่างเช่นบรรดาผู้นิพนธ์พระวรสาร) สิ่งที่พวกเขาได้ยินจากพระเยซูเจ้า ผู้ทรงรับมาจากพระบิดา พระวาจาที่พวกเขาได้ยินมีความสำคัญอย่างมาก ซึ่งพร้อมกับพระผู้วอนขอทรงวางไว้ในพระบิดานิรันดร โดยทางพระผู้วอนขอ สิ่งที่พระเยซูเจ้าตรัสในพระนามของพระบิดาบัดนี้ได้รับการส่งต่อไปยังบรรดาอัครสาวก พระเยซูเจ้าที่ครั้งหนึ่งเคยตรัสทางเนื้อหนังแต่ปัจจุบันได้ตรัสทางพระจิตเจ้า ในปัจจุบัน พระเยซูเจ้าตรัสกับชุมชนโดยทางพระจิตเจ้า ในความหมายนี้คือ พระเยซูเจ้าที่อยู่บนโลกนี้ทรงจากไปแล้วเป็นชัยชนะ ซึ่งจะทำให้พระองค์ได้รับพระสิริรุ่งโรจน์ในปัจจุบัน บรรดาอัครสาวกจะสูญเสียรูปแบบทางโลกในระยะเวลาอันสั้นๆ แต่จะได้รับพระองค์กลับมาอีกในพระจิตเจ้า (คำอธิบายทางพระคัมภีร์ หน้า 1007)

2. คำถามเพื่อการไตร่ตรอง

- ท่านมีประสบการณ์ในชีวิตที่ยอมให้พระจิตเจ้าเป็นพระจิตแห่งความจริง และพระผู้วอนขอของท่านอย่างไร? (ให้เด็ก ๆ เขียนคำตอบของพวกเขาลงในสมุดบันทึกส่วนตัวของเขา)
3. ให้มีการถวายเงินเล็กน้อยๆ เพื่อช่วยเหลือเด็กๆ ที่มีความยากลำบากกว่า (ให้เหรียญกษาปณ์ประจำกลุ่มทำบุญซีแล้วนำเงินไปมอบให้ครูเพื่อเก็บรักษาไว้)
4. ให้ผู้นำมอบหมายงานให้เด็ก ๆ ได้กระทำเพื่อเป็นกิจกรรมตาทึงฝายกายและจิตใจ และนำมาแบ่งปันในการประชุมครั้งต่อไป
5. นัดหมายการพบปะครั้งต่อไป
6. ให้เลขาบันทึกการพบปะ เพื่อนำไปอ่านในการพบปะครั้งต่อไป
7. จบด้วยการภาวนาตามพระประสงค์ของพระสันตะปาปาเพื่องานแพร่ธรรม

บทที่ 2

เป็นพยานถึงพระจิตแห่งความจริง - พระผู้ช่วยเหลือ

(ธรรมทูตรับใช้: การปฏิบัติ)

ส่วนที่ 1 ประสบการณ์

1. ผู้นำให้การทักทายและต้อนรับสมาชิกด้วยความเป็นกันเองและอบอุ่น โดยกล่าวในทำนองนี้: ขอต้อนรับธรรมทูตน้อยๆ ของพระเยซูเจ้าทุกคน วันนี้เราจะเรียนรู้เรื่องผลของพระจิตเจ้า และจะได้นำความรู้นี้ไปปฏิบัติจริงๆ ในชีวิตของพวกเราแต่ละคน เราจะเริ่มด้วยการร้องเพลงหรือจดจำผลของพระจิตจากพระคัมภีร์ดังนี้
2. ร้องเพลงหรือให้ท่อง “ผลของพระจิตเจ้า คือ ความรัก ความชื่นชม ความสงบ ความอดทน ความเมตตา ความใจดี ความซื่อสัตย์ ความอ่อนโยน และการรู้จักควบคุมตนเอง (กท 5:22)
3. ให้เขียนผลของพระจิตลงในกระดาษ A4 แจกสมาชิก เมื่อร้องหรือท่องผลของพระจิตประการใด ให้สมาชิกที่ถือผลของพระจิตนั้นยกขึ้นให้ทุกคนเห็น

แผ่นที่ 1 ความรัก

แผ่นที่ 2 ความชื่นชม

แผ่นที่ 3 ความสงบ

แผ่นที่ 4 ความอดทน

แผ่นที่ 5 ความเมตตา

แผ่นที่ 6 ความใจดี

แผ่นที่ 7 ความซื่อสัตย์

แผ่นที่ 8 ความอ่อนโยน

แผ่นที่ 9 การรู้จักควบคุมตนเอง

4. ความหมายผลของพระจิต

หมายเหตุ เนื้อหานี้เฉพาะสำหรับผู้นำเท่านั้น เพื่อเป็นแนวทางให้เด็กๆ แบ่งปันการมีชีวิตตามผลของพระจิตเจ้าตามความเข้าใจและประสบการณ์ของพวกเขา

ก) **ความรัก** นี้เป็นเพียงคำนิยามบางประการเรื่องความรักที่มาจากพจนานุกรมพระคัมภีร์และคำอธิบาย

- ไม่เห็นแก่ตัว มีเมตตากรุณาห่วงใยผู้อื่น มีความเอื้ออาทรต่อเพื่อนพี่น้อง มีจุดประสงค์ในความเอื้ออาทรคือความรักเมตตา
- การปฏิบัติตนเอง พลิกกรรมตนเอง รักเหมือนพระคริสตเจ้าซึ่งเป็นพื้นฐานของพระพรชทานประการอื่นๆ
- ไม่เห็นแก่ตัว ซื่อสัตย์และมีเมตตากรุณาห่วงใยต่อความเป็นอยู่ที่ดีของผู้อื่น

- รู้สึกถึงความมีคุณค่าอย่างสูงซึ่งพระเจ้าทรงมีต่อบรรดาบุตรของพระองค์ เรื่องมนุษย์เป็นเรื่องสูงส่งสำหรับพระองค์ ในขณะที่เดียวกัน เราควรมีความรู้สึกเช่นนี้กับพระองค์และกับบุคคลอื่นๆด้วย
- มีความรัก มีความรักต่อใครสักคน ที่ชื่นชอบ ที่จะเป็นเพื่อน มีความรักแบบพี่น้อง ต่อกันและกัน

ข) **ความชื่นชม** นี้เป็นเพียงคำนิยามบางประการเรื่องความชื่นชมแท้จริง

- มีความยินดีเป็นอย่างยิ่ง มีใจยินดี
- มีความสุขในระดับที่เกิดมาจากการรู้จักและรับใช้พระเจ้า
- ความชื่นชมยินดีภายในที่ลึกและตลอดไปในองค์พระผู้เป็นเจ้า
- มีความชื่นชมยินดี มีความดีใจ
- มีความสุข ความรื่นเริง ความยินดี ความชื่นชมยินดี เฉลิมฉลอง

ค) **ความสงบ** นี้เป็นลักษณะความสงบบางประการที่มาจากพจนานุกรมพระคัมภีร์ และคำอธิบาย

- เป็นการมีและประสบการณ์ของมิตรภาพที่ถูกต้อง
- เป็นความเงียบสงบของวิญญาณ
- เป็นความรู้สึกของความเป็นอยู่ที่ดีและความพอใจที่มาจากพระเจ้า และขึ้นอยู่กับ การประทับอยู่ของพระองค์
- เป็นความเงียบสงบภายใน และความสุขุมของคริสตชนที่มีความไว้วางใจในพระเจ้าโดยทางพระคริสตเจ้า
- ความเงียบสงบ การพักผ่อน ความกลมกลืน ไม่มีการรบกวน หรือความบาดหมาง

ง) **ความอดทน** นี้เป็นเพียงคำนิยามบางประการของคำว่า ความอดทน

- ช่มใจ อดทน
- อดทน อดทน และมั่นคงจากการถูกขู่ขู่
- ช่มใจภายใต้ความประสงค์ร้าย ซึ่งไม่มีความคิดที่จะตอบโต้
- อดทน อดทน มั่นคง และ ช่มใจ
- ช่มใจภายใต้ความเจ็บปวด และอดทนภายใต้ความทุกข์ยาก
- สามารถอดทนต่อการถูกกดขี่ข่มเหงและการถูกรังแก

จ) **ความเมตตา** นี้เป็นเพียงคำนิยามบางประการของความเมตตาแท้จริง

- คุณภาพหรือสถานะของความเมตตา
- ความรักมั่นคงซึ่งรักษาความสัมพันธ์โดยทางความมีน้ำใจช่วยเหลือในเวลาที่ย่ำแย่

- มีความดีของหัวใจ ให้ความช่วยเหลือ ความดี มีน้ำใจ มีความรื่นรมย์
- รักมนุษยชาติ มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ทำกิจการของความเมตตา พร้อมทั้งจะช่วยเหลือ มีมิตรภาพแบบมนุษย์ มีความกรุณาปราณี คิดถึงผู้อื่น
- มีความดีในการกระทำ มีความอ่อนหวานในการติดต่อกัน มีความอ่อนโยนในการรับมือกับผู้อื่น มีความน่ารัก
- มีความสามารถในการกระทำเพื่อสวัสดิการของผู้อื่นด้วยความอดทน

ฉ) **ความใจดี** นี้เป็นคำนิยามบางประการของความใจดี

- มีความเกื้อกูล พร้อมทั้งจะกระทำดี มีความรักในการกระทำ
- มีความเมตตาที่แสดงออกตามความเป็นจริง มีคุณธรรมที่มีการกระทำ มีความซอบอย่างมากในน้ำใจดีและการกระทำที่ดี มีความดีอย่างแท้จริงที่ก่อให้เกิดความใจกว้างและแบบพระเจ้า หรือที่เป็นอยู่
- คำว่าความเกื้อกูลหมายถึงความจริงหรือคุณภาพของการเป็นคนมีเมตตา หรือกระทำดีต่อผู้อื่น เพราะท่านรู้สึกปลอดภัยเมื่ออยู่กับพวกเขา

ช) **ความซื่อสัตย์** นี้เป็นลักษณะความซื่อสัตย์บางประการที่มาจากพจนานุกรมพระคัมภีร์ และคำอธิบายที่มีกล่าวไว้

- ความซื่อสัตย์ที่ทำให้คนคนหนึ่งทำให้คำสัญญาของเขาเป็นความจริง และซื่อสัตย์ต่อหน้าที่ของเขา
- แน่วแน่ ทุ่มเท เชื่อถือได้ และคุ้มค่ากับการไว้วางใจ
- แน่วแน่ ไม่เปลี่ยนแปลง และรอบคอบในความสัมพันธ์กับผู้อื่น
- มีความน่าเชื่อถือ ความภักดี และความมั่นคง

ซ) **ความอ่อนโยน** นี้เป็นคำนิยามบางประการของความอ่อนโยน

- ความอ่อนโยนพร้อมกับความนุ่มนวล
- มีน้ำใจ ปฏิบัติด้วยความกรุณา ควบคุมความเข้มแข็ง
- ควบคุมอารมณ์ มีความเยียบสงบ มีความสมดุลในจิตใจ ไม่โอ้อวด มีความรักที่ควบคุมได้
- มีบุคลิกลักษณะที่สมดุล มีเหตุผล รู้จักหักห้าม มีความปานกลาง เป็นธรรมและมีน้ำใจ
- สามารถควบคุมกำลังและอำนาจ
- มีความปรารถนาจะให้ภัยจากความชอกช้ำ แก่ไขสิ่งผิด มีกฎระเบียบฝ่ายจิตอย่างดี

ฉ) การรู้จักควบคุมตนเอง นี่เป็นคำนิยามบางประการของการรู้จักควบคุมตนเอง

- การควบคุมอารมณ์ มีความยับยั้งชั่งใจต่อแรงกระตุ้นทางธรรมชาติ
- มีสติ ควบคุมอารมณ์ มีวิธีการที่จะมีความสงบและใจเย็นต่อการดำรงชีวิต มีความเข้าใจต่อความต้องการและความสนใจส่วนบุคคล
- เรียกร้องให้มีชีวิตที่มีวินัยในตนเองในการกระทำตามแบบอย่างของพระคริสต์เจ้าในการอยู่ในโลกแต่ไม่เป็นของโลก
- มีความยับยั้งชั่งใจและมีระเบียบวินัยเหนือพฤติกรรมของตนเอง

5. กิจกรรม แบ่งปันการมีชีวิตตามผลของพระจิตเจ้า

คำแนะนำ ให้เด็กนั่งเป็นวงกลม เมื่อเปิดเพลงให้เด็กเปลี่ยนที่นั่งไปเรื่อยๆ เมื่อเพลงหยุดให้ทุกคนหยุดเปลี่ยนที่ และแบ่งปันประสบการณ์การมีชีวิตตามผลของพระจิตเจ้ากับคนที่นั่งทางขวามือของตนโดยแบ่งปันผลของพระจิตที่ตนเองได้รับในตอนเริ่มการพบปะ

6. เรียนรู้ให้ลึกซึ้งมากขึ้นในผลจากคิลก้าง พระพรของพระจิต 7 ประการ

หมายเหตุ: ให้ผู้นำอธิบาย หรือทำเป็น Power Point เพื่อให้สมาชิกเข้าใจมากขึ้นถึงพระพรของพระจิต 7 ประการ

- เป็นที่แน่ชัดว่าผลของคิลก้างคือ "การรับพระจิตเจ้าอย่างเต็มเปี่ยม" เหมือนกับที่บรรดาอัครสาวกได้รับในวันพระจิตเจ้าเสด็จลงมา จากความจริงประการนี้ คิลก้างจึงเป็นการเพิ่มพูนพระพรของคิลก้างบาปและทำให้มีความลึกซึ้งมากขึ้น ทำให้เราหยั่งรากลึกมากขึ้นในการเป็นบุตรพระเจ้า ที่ทำให้เราสามารถกล่าวได้ว่า "อับบา พระบิดาเจ้า" ทำให้เราสัมพันธ์กับพระคริสต์เจ้าแนบแน่นยิ่งขึ้น เพิ่มพระพรของพระจิตเจ้าในเรา ทำให้ความสัมพันธ์ของเรากับพระศาสนจักรสมบูรณ์ขึ้น
- พระเจ้าประทานพลังพิเศษของพระจิตเจ้าให้เราเผยแผ่และปกป้องความเชื่อทั้งด้วยวาจาและกิจการ
- ความเชื่อที่มาจากวาจาและกิจการเป็นประจักษ์พยานที่แท้จริงของพระคริสต์เจ้า เพื่อยืนยันถึงพระนามของพระคริสต์เจ้าอย่างเข้มแข็ง และไม่อับอายเพราะไม่กางเขน เพื่อระลึกว่าท่านได้รับการเจิมฝ่ายจิต ซึ่งประกอบด้วย
- **พระดำริ สติปัญญา ความคิดอ่าน พละกำลัง ความรู้ ความศรัทธา ความยำเกรงพระเจ้า**
- **พระดำริ** ทำให้เราเห็นพระเจ้าทรงก่อผลในชีวิตของเราและในโลก สำหรับบุคคลที่ฉลาด ความมหัสศจรรย์ของธรรมชาติ เหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ การขึ้นและลงของช่วงชีวิตของเราทำให้มีความหมายมากขึ้น

- สติปัญญา *ทำให้เราเข้าใจว่าเราต้องมีชีวิตเป็นศิษย์ของพระคริสต์เจ้าอย่างไร* บุคคลที่มีสติปัญญาจะไม่สับสนกับความขัดแย้งของวัฒนธรรมในการมีชีวิตอย่างถูกต้อง แต่ก็เรียกร้องให้มี “สามัญสำนึก” พระพรด้านสติปัญญาทำให้บุคคลสมบูรณ์ในการพิจารณาด้วยเหตุผลในความเข้าใจความจริง เป็นพระพรที่ขัดในตนเองในหลักการที่เป็นที่รู้จัก
- ความคิดอ่าน *ทำให้เรารู้ถึงความแตกต่างระหว่างสิ่งถูกและสิ่งผิด และเราเลือกที่จะกระทำในสิ่งถูก* บุคคลที่มีความคิดอ่านหลักหนีบาป และมีชีวิตตามคุณค่าที่พระเยซูเจ้าทรงสอน พระพรของความจริงที่ช่วยให้บุคคลตอบรับความเชื่อในพระคริสต์เจ้าองค์พระผู้เป็นเจ้าอย่างรอบคอบและมีความสุข
- พลังกำลัง *ทำให้เราสามารถเอาชนะความกลัวและมีความยินดีในการเสี่ยงที่จะเป็นศิษย์ของพระเยซูเจ้า* ผู้มีพลังกำลังมีความยินดีที่จะตั้งมั่นในสิ่งที่ถูกต้องในสายพระเนตรพระเจ้า ถึงแม้จะหมายถึงต้องยอมรับการถูกปฏิเสธ การถูกล่วงละเมิดทางวาจา หรือแม้แต่อันตรายทางร่างกายและความตาย พระพรแห่งพลังกำลังช่วยให้คนมีความชัดเจนในจิตใจที่จำเป็นต้องมีทั้งกิจการที่ดีและอดทนต่อความชั่วร้าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อคำนึงถึงความดีและความชั่วซึ่งเป็นสิ่งที่ยาก
- ความรู้ *พระพรแห่งความรู้ ทำให้เราเข้าใจความหมายของการเผยแผ่ของพระเจ้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่แสดงในชีวิตและพระวาจาของพระเยซูคริสต์* บุคคลที่มีความรู้มักจะเรียนรู้เพิ่มเติมเรื่องพระคัมภีร์และธรรมประเพณี พระพรแห่งความรู้เป็นอะไรที่มากกว่าการสะสมรวบรวมความจริง
- ความศรัทธา *พระพรแห่งความศรัทธาทำให้เรามีความรู้ลึกลับๆถึงการเคารพต่อพระเจ้า และต่อพระศาสนจักร* บุคคลที่มีความศรัทธาตระหนักอย่างแท้จริงถึงความเชื่อมั่นในพระเจ้า และเข้ามาหาพระองค์ด้วยความถ่อมตน ความไว้วางใจ และความรัก ความศรัทธาเป็นพระพรที่ได้รับการปลูกเร้าจากพระจิตเจ้า เราถวายนามและหน้าที่การงานแต่พระเจ้า พระบิดาของเรา
- ความยำเกรงพระเจ้า *พระพรแห่งความยำเกรงพระเจ้า ทำให้เราตระหนักถึงพระสิริรุ่งโรจน์และความศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า* บุคคลที่มีความยำเกรงพระเจ้ารู้ว่าพระเจ้าทรงเป็นความครบครันทุกประการที่เราปรารถนา ทรงมีความครบครันในความรู้ ความครบครันในความดี ความครบครันในอำนาจ และความครบครันในความรัก นักบุญโทมัส อไควนัส ได้อธิบายถึงพระพรประการนี้ ว่าเป็นความกลัวที่จะแยกตนเองออกจากพระเจ้า ท่านอธิบายว่า “เป็นความกลัวฉันทนบุตร” เหมือนกับเด็กกลัวที่จะกระทำผิดต่อบิดา ไม่ใช่ “ความกลัวเยี่ยงผู้รับใช้” คือความกลัวการถูกลงโทษ เรารู้ว่าการรู้จักพระเจ้านั้นเป็นอานุภาพทุกประการ

- จงปกป้องสิ่งที่ท่านได้รับ พระเจ้าพระบิดาได้ทรงตราเครื่องหมายของพระองค์ไว้บนท่าน พระคริสต์เจ้าองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงยืนยันในตัวท่าน และพระองค์ทรงมอบเครื่องค้าประกันให้ท่าน คือพระจิตเจ้าให้ทรงสถิตในหัวใจของท่าน (CCC 1302-1303)

7. กิจกรรม : ฉายภาพยนตร์ประวัตินักบุญฝรั่งเศส เซเวียร์

8. เพื่อการไตร่ตรอง

จากการเรียนรู้เรื่องพระพร 7 ประการของพระจิตเจ้า และประวัติของนักบุญฝรั่งเศส เซเวียร์

9. กิจกรรม : ทำภาพตัดแปะหรือโปสเตอร์ “เราสามารถแสดงได้อย่างไรว่า “เราเป็นผู้ปกป้องความเชื่อทั้งด้วยวาจาและกิจการ ในฐานะพยานยืนยันที่จริงใจของพระคริสต์เจ้า” (รม 8:16)
10. ให้มีการถวายเป็นเงินเล็ก ๆ น้อย ๆ เพื่อช่วยเหลือเด็กๆ ที่มีความยากลำบากกว่า (ให้เหรียญกษาปณ์กลุ่มทำบุญซีแล้วนำเงินไปมอบให้ครูเพื่อเก็บรักษาไว้)
11. ให้ผู้นำมอบหมายงานให้เด็ก ๆ ได้กระทำเพื่อเป็นกิจเมตตาทั้งฝ่ายกายและจิตใจ และนำมาแบ่งปันในการประชุมครั้งต่อไป
12. นัดหมายการพบปะครั้งต่อไป
13. ให้เลขานุการที่ทำการพบปะ เพื่อนำไปอ่านในการพบปะครั้งต่อไป
14. จบด้วยการภาวนาตามพระประสงค์ของพระสันตะปาปาเพื่องานแพร่ธรรม

บทที่ 3
ได้รับการเจิมโดยพระจิตเจ้า
(ชีวิตจิตธรรมทูต: การภาวนา)

ส่วนที่ 1 การเฉลิมฉลอง

1. ร้องเพลง : เราเป็นหนึ่งในพระจิตเจ้า
2. พระวาจาพระเจ้า : ข้อความจากพระคัมภีร์ เรื่องสัญลักษณ์ของพระจิตเจ้า
 (ผู้นำตรูปลัญลักษณ์ของพระจิตเจ้า และเลือกข้อความจากพระคัมภีร์เพียง 1 ข้อ ประกอบ)

2.1 นกพิราบ

“แต่พระผู้ช่วยเหลือคือพระจิตเจ้า ที่พระบิดาจะทรงส่งมาในนามของเรานั้น จะทรงสอนท่านทุกสิ่ง และจะทรงให้ท่านระลึกถึงทุกสิ่งที่เราเคยบอกท่าน” (ยอห์น 14:26)

“ทันทีที่พระองค์เสด็จขึ้นจากน้ำ ก็ทรงเห็นท้องฟ้าถูกแหวกออก พระจิตเจ้าเสด็จลงมาเหนือพระองค์ดูจนกพิราบ” (มก 1:10)

2.2 น้ำมัน

“แล้วโมเสสนำน้ำมันเจิม เจิมกระโจมที่ประทับและทุกสิ่งที่อยู่ภายใน เพื่อมอบถวายแด่พระยาห์เวห์... แล้วเทน้ำมันเจิมลงบนศีรษะของอาโรน เจิมอาโรนเพื่อมอบถวายแด่พระยาห์เวห์” (ลนต 8:10,12)

“พระจิตของพระยาห์เวห์ องค์พระผู้เป็นเจ้าของทรงอยู่เหนือข้าพเจ้า เพราะพระยาห์เวห์ทรงเจิมข้าพเจ้าไว้ให้ประกาศข่าวดีแก่คนยากจน” (อิสยาห์ 61:1)

2.3 ตะเกียง

ความคิดเรื่องน้ำมันที่ใช้เป็นสัญลักษณ์ของพระจิตเจ้านั้น ยังใช้ตะเกียงเป็นสัญลักษณ์อีกด้วย ดังอุปมาเรื่องหญิงโง่และหญิงฉลาด (มธ 25:1-13)

2.3 ลม

“เมื่อวันเพนเตกอสเตมาถึง บรรดาศิษย์ทุกคนมาชุมนุมในสถานที่เดียวกัน ทันใดนั้นมีเสียงจากฟ้าเหมือนเสียงลมพัดแรงกล้า ทุกคนที่อยู่ในบ้านได้ยิน... ทุกคนได้รับพระจิตเจ้าเต็มเปี่ยม” (กจ 2:1,2,4)

“ตรัสดังนี้แล้ว พระองค์ทรงเป่าลมเหนือเขาทั้งหลาย ตรัสว่า “จงรับพระจิตเจ้าเถิด” (ยอห์น 20:22)

“เมื่อแรกเริ่มนั้น พระเจ้าทรงเนรมิตสร้างฟ้าและแผ่นดิน แผ่นดินยังเป็นที่ร้างไร้รูปร่าง ความมืดมืดปกคลุมอยู่เหนือทะเลลึก และลมพายุแรงกล้าพัดอยู่เหนือน้ำ” (ปฐมก 1:1,2)

“พระยาห์เวห์พระเจ้าทรงเอาฝุ่นจากพื้นดินมาปั้นมนุษย์และทรงเป่าลมแห่งชีวิตเข้าไปในจมูกของเขา มนุษย์จึงเป็นผู้มีชีวิต” (ปฐมก 2:7) ในทำนองเดียวกัน พระจิตเจ้าทรงประทานชีวิตให้กับคริสตชน เป็นพระจิตเจ้าองค์เดียวกันที่จะทรงยกมนุษย์ชาติขึ้นมาจากหลุมศพ และมอบชีวิตใหม่ให้กับพวกเขา

2.4 ลิ่นรูปไฟ

ในวันพระจิตเจ้าเสด็จลงมาเรายังพบสัญลักษณ์ของพระจิตเจ้าอย่างอื่นอีก พร้อมกับเสียงลมพัดแรงกล้า “เขาเห็นเปลวไฟลักษณะเหมือนลิ่นแยกไปอยู่เหนือศีรษะของเขาแต่ละคน” (กจ 2:3)

3. เรียนรู้ให้ลึกซึ้งขึ้น : สัญลักษณ์ที่แตกต่างเพื่อแง่มุมที่แตกต่าง

แยกมุมมองเรื่องพระจิตเจ้าที่แสดงเป็นสัญลักษณ์ต่างๆ ที่แสดงให้เห็นบทบาทของพระจิตเจ้าที่ทรงมีในชีวิตของเราแต่ละคน

สัญลักษณ์	แง่มุมต่างๆที่แสดงถึงพระจิตเจ้า
นกพิราบ	ความสงสาร ความเห็นอกเห็นใจ
น้ำมัน	การให้อำนาจ อำนาจในการรักษา การชำระล้าง การทำให้สดชื่น
ตะเกียง	การให้ความสว่าง
ลม	การให้ชีวิต การทำงานของความคิดสร้างสรรค์
ไฟลักษณะเหมือนลิ่น	เพิ่มพลังในการเป็นพยานยืนยัน รู้แจ้งถึงความจริง

4. ความเจียม : เปิดदनตรีเบาๆ

5. กิจกรรม : ให้สมาชิกได้รำพึงถึงสัญลักษณ์ของพระจิตเจ้า และเขียนข้อตั้งใจที่มาจากสัญลักษณ์ของของพระจิต (จากตารางข้างบน)

6. กิจกรรม : การอวยพรและการเสริมพลัง

(ให้เด็กหันหน้าเข้าหากัน และทำท่าทางตามที่อธิบายไว้ในคำภาวนา)

ในฐานะผู้ได้รับการเจิมจากพระคริสตเจ้า เราส่งท้ายบทเรียนของเราด้วยพิธีการอวยพรและการเสริมสร้างพลัง เพื่อเป็นการอวยพรและการเสริมสร้างพลังให้แก่กันและกัน ให้แต่ละคนอยู่ในความรักมั่นคงของพระคริสตเจ้า โดยทางศีลกำลัง คริสตชนได้รับการเจิมทำให้เขามีส่วนในพันธกิจของพระเยซูคริสตเจ้า และเปี่ยมด้วยพระจิตเจ้า เพื่อให้ชีวิตของเขาเป็น “กลิ่นหอมของพระคริสตเจ้า” (2คร 2:15) ให้เด็กๆ สัมผัสส่วนของร่างกายตามคำภาวนา

- **อวยพรหน้าผาก** พวกเราขอพลังในการใช้เหตุผล เพื่อจะได้รู้จักหนทางที่จะนำไปสู่เป้าหมายแห่งความหวังของเรา เพื่อมนุษยชาติจะได้เป็นอิสระ
- **อวยพรตา** พวกเราขอพลังแห่งวิสัยทัศน์ เพื่อจะได้มองเห็นอย่างชัดเจนถึงอำนาจของชีวิตและความตายที่อยู่ท่ามกลางเรา
- **อวยพรหู** พวกเราขอพลังในการรับฟังความจริง วอนขออำนาจเพื่อที่จะรับฟังพระจิตเจ้าในขณะที่พระองค์ตรัสภายในพวกเราก
- **อวยพรปาก** พวกเราขอพลังในการพูดความจริงในประสบการณ์ของตนเอง และพูดเพื่อสร้างพระอาณาจักรของพระองค์ คือ อาณาจักรแห่งความรัก

- **อวยพรมือ** พวกเราขอพลังในการสร้างสิ่งใหม่ๆเพื่อมนุษยชาติจะได้เป็นอิสระจากความกลัว ความไม่รู้ และการถูกกดขี่
- **อวยพรเท้า** พวกเราขอพลังในการเดินด้วยความกล้าหาญในการทำหน้าที่ และเพื่อก้าวไปข้างหน้าในเส้นทางใหม่ที่ต้องเผชิญ
- **อวยพรซึ่งกันและกัน** พวกเราขอพลังในการสร้างสรรค์เพื่อรวมพลังกันในการฟันฝ่าอุปสรรคต่างๆในหนทางที่พวกเรากลือกเลือกเดิน เพื่อขยายพระอาณาจักรแห่งความรัก และเพื่อความต้องการของโลก

พร้อมกัน : ขอให้ความสว่างจากพระจิตเจ้าอยู่เหนือท่าน

ส่วนที่ 2 กิจกรรมธรรมทูต

- 1. กิจกรรมธรรมทูต** ให้สมาชิกทำกำไลมือด้วยกระดาษแข็ง (หรือเตรียมไว้ก่อนมอบกำไลข้อมือธรรมทูตให้เด็กแต่ละคน) เพื่อเป็นเครื่องหมายยืนยันถึงการเป็นคริสตชน เขียนที่กำไลข้อมือว่า “ฉันเป็นธรรมทูตของพระคริสตเจ้า” และให้กำลังใจเด็กๆช่วยกันขายกำไลข้อมือนี้ อันเป็นวิธีการหนึ่งในการรณรงค์เพื่อองค์กรสนับสนุนงานแพร่ธรรม
- 2. กิจกรรมสุดท้าย** ให้เด็กๆนั่งลงบนพื้น หันหน้าเข้าหากัน ตะโกนกำไลข้อมือธรรมทูต และกล่าวว่า **“ในพระนามของพระจิตเจ้า เราเป็นธรรมทูตด้วยหัวใจและการกระทำ”** หลังจากนั้นมอบเทียนที่จุดแล้วให้ทุกคน เดินวนไปรอบห้องและวางเทียนไว้ในที่ที่เตรียมไว้ โดยวางเทียนให้เป็นรูปหัวใจ
- 3. เพลง รักยิ่งใหญ่เหมือนพระเยซู**
 พวกเราเยาวชนทั้งหลาย เด็กเล็กหญิงชายพร้อมกันทั่วหน้า
 นามยิวธรรมทูตอันงามสง่า นำพาวิญญูณ์ไปสู่ความดี
 ท่ามกลางสังคมอันวุ่นวาย และความชั่วร้ายนานาสารพัน
 จงให้ชีวิตเป็นพยานยึดมั่น ถึงคำสอนสั่งของพระเยซู
 *. *จงออกไป(เราจะ)เป็นดังแสงสว่าง ส่องท่ามกลางโลกอันกว้างใหญ่
 ตลอดทางที่ก้าวเดินไป มีพระทรงชัยอยู่เคียงข้างเรา
 เพื่อนช่วยเพื่อน คำนี้มีความหมายและตัวเราจะต้องเป็นผู้จุดประกาย
 แบ่งปันและมีน้ำใจด้วยรักยิ่งใหญ่..อย่างพระเยซู (ซ้ำ **, ***)
 ***ยิวธรรมทูตต้องก้าวไกล เพื่อนช่วยเพื่อนคำนี้จำใส่ใจ
 ด้วยรักยิ่งใหญ่....เหมือนพระเยซู
- 4. พุดส่งท้าย**
 พระเยซูเจ้าทรงประกาศและทรงสัญญาเรื่องพระจิตเจ้า ทรงเรียกพระจิตเจ้าว่า “พระเจ้าผู้ช่วยเหลือ” ยังทรงเรียกอีกอย่างว่า “พระเจ้าบรรเทา” พระเยซูเจ้าทรงเป็นผู้บรรเทาแรกของเรา พระองค์ยังทรงเรียกพระจิตของพระเจ้าว่า “พระจิตแห่งความจริง” (ยอห์น 16:13)

5. เพลง : เป็นหนึ่งเดียวในพระองค์

**เป็นหนึ่งเดียวในพระองค์ ก้าวเดินไปพร้อมกับพระองค์

ด้วยรักรับใช้พระองค์ และประกาศพระนามพระองค์

เป็นพยานยืนยัน ถึงความรักมั่นคงขององค์

เป็นศิษย์ติดตามพระองค์ และสร้างศิษย์เพื่อพระองค์(**)

มาร่วมภาวนา และรับใช้ซึ่งกันและกัน

เราช่วยกันสร้างสวรรค์ เพื่อโลกอันสวยงาม(**)

6. ให้มีการถวายเงินเล็ก ๆ น้อย ๆ เพื่อช่วยเหลือเด็ก ๆ ที่มีความยากลำบากกว่า (ให้เหรียญกษาปณ์ประจำกลุ่มทำบัญชีแล้วนำเงินไปมอบให้ครูเพื่อเก็บรักษาไว้)
7. ให้ผู้นำมอบหมายงานให้เด็ก ๆ ได้กระทำเพื่อเป็นกิจเมตตาทั้งฝ่ายกายและจิตใจ และนำมาแบ่งปันในการประชุมครั้งต่อไป
8. นัดหมายการพบปะครั้งต่อไป
9. ให้เลขาบันทึกการพบปะ เพื่อนำไปอ่านในการพบปะครั้งต่อไป
10. จบด้วยการภาวนาตามพระประสงค์ของพระสันตะปาปาเพื่องานแพร่ธรรม

การประเมินผล (ให้แบ่งปันหรือเขียนก็ได้สุดแต่แต่เวลา)

1. ไตร่ตองโดยส่วนตัว หรือเป็นกลุ่มตามคำถามที่ให้ไว้
 - 1.1 เธอได้เรียนรู้อะไรจากบทเรียนภาคนี้?
 - 1.2 ในบทเรียนนี้ ความรู้สึกใดที่เธอรู้สึกว่าเป็นความรับผิดชอบในฐานะยุวธรรมทูต?
 - 1.3 เธอแสดงอย่างไรว่าเธอใส่ใจจริงๆ กับเด็กยากจนในชุมชนของเธอ?
2. ประเมินมองภาพรวมจากการพบปะ
3. ผู้นำรวบรวมคำตอบเป็นสามแบบ
 - 3.1 การเรียนรู้ที่สำคัญ (คำสอนธรรมทูต)
 - 3.2 ความรู้สึกภายใน (ธรรมทูตรับใช้: การปฏิบัติ)
 - 3.3 การเฉลิมฉลอง (ชีวิตจิตธรรมทูต)

ภาคที่ 5
การตั้งพระศาสนจักร และการมอบหมายพันธกิจการเผยแผ่ความเชื่อ
และงานช่วยให้รอดพ้นของพระคริสตเจ้า

วัตถุประสงค์ของภาคที่ 5

เมื่อจบบทเรียนภาคที่ 5 แล้ว สมาชิกมีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งและตระหนักว่าพระศาสนจักรมีเอกภาพ เป็นหนึ่งเดียวและเป็นธรรมทูตมากขึ้น

จุดประสงค์เฉพาะ

เมื่อจบแต่ละบทเรียนแล้วสมาชิกสามารถ

1. อธิบายได้ว่าพระศาสนจักรเป็นศีลศักดิ์สิทธิ์ของพระคริสตเจ้าได้อย่างไร (คำสอนธรรมทูต)
2. บอกวิธีการในการแสดงออกอย่างกระตือรือร้นในฐานะสมาชิกของพระศาสนจักร (ธรรมทูตรับใช้: การปฏิบัติ)
3. แบ่งปันบทภาวนาที่แต่งขึ้นเพื่อแสดงออกถึงความปรารถนาที่จะเป็นศีลศักดิ์สิทธิ์แห่งความรักอย่างแท้จริงของพระคริสตเจ้าที่ทรงประทับอยู่ในพระศาสนจักร (ชีวิตจิตธรรมทูต: การภาวนา)

การพัฒนาที่คาดหวังจะเกิดขึ้น

สมาชิกมีการอุทิศตนเพื่อพระศาสนจักร รักพระศาสนจักร มีความใจกว้าง และอุทิศตนรับใช้งานธรรมทูตมากขึ้น

อุปกรณ์

1. พระคัมภีร์
2. บทภาวนาเพื่อการแพร่ธรรม
3. อุปกรณ์ทำโปสเตอร์
4. กระดาษ ดินสอ สีเทียน
5. เพลง อัลเลลูยา
6. เพลง BIBLIODRAMA DANCE : Dance of the Way

บทบาทของผู้นำ

เป็นผู้อำนวยความสะดวก เลขานุการ ผู้รายงาน

เวลา

แต่ละบทใช้เวลาประมาณ 45 - 60 นาที

บทที่ 1

พระศาสนจักรเป็นเครื่องหมายและศีลศักดิ์สิทธิ์แห่งอำนาจของการช่วยให้รอดพ้นของพระคริสตเจ้า (คำสอนธรรมทูต)

ส่วนที่ 1 ประสพการณ์

1. ผู้นำให้การทักทายและต้อนรับสมาชิกด้วยความเป็นกันเองและอบอุ่น
2. ภาวนาเปิด บทภาวนาเพื่อการแพร่ธรรม (ให้เด็กภาวนาโดยใช้นิ้วมือ เพื่อเป็นเครื่องช่วยในการภาวนาสำหรับบรรพชา โดยผู้นำแสดงให้เด็กดูว่าทำอย่างไรนิ้วมือจึงเป็นเครื่องช่วยในการภาวนา โดยให้เด็กยกและกางนิ้วมือซ้ายเพื่อภาวนา แต่ละนิ้วภาวนาเพื่อแต่ละจุดประสงค์)
 - 2.1 **นิ้วหัวแม่มือ** ภาวนาเพื่อบรรดาธรรมทูตที่อยู่ใกล้ตัวเรา
 - 2.2 **นิ้วชี้** ภาวนาเพื่อบรรดาธรรมทูตที่สอน แนะนำ และรักษา รวมทั้ง บรรดาครู แพทย์ และผู้ประกาศข่าวดี พวกเขาต้องให้การสนับสนุนและปรึกษาญาณเพื่อนำผู้อื่นด้วยการชี้หน้าที่ถูกต้อง
 - 2.3 **นิ้วกลาง** เป็นนิ้วที่ยาวที่สุดเตือนเราให้ระลึกถึงผู้นำพระศาสนจักร ภาวนาให้กับบรรดาผู้มีหน้าที่โดยตรงในการควบคุมดูแลและเผยแผ่ประชาสัมพันธ์งานธรรมทูต
 - 2.4 **นิ้วนาง** เป็นนิ้วที่อ่อนแอเตือนเราให้ภาวนาเพื่อบรรดาธรรมทูตที่หมดกำลังใจ ประสพกับปัญหา และอยู่ในความเจ็บปวด
 - 2.5 **นิ้วก้อย** นิ้วก้อยเตือนเราให้สวดภาวนาเพื่อทุกคนในโลกที่มีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะพบกับพระเยซูเจ้า ภาวนาเพื่อให้พวกเขาเปิดตาและมองเห็นพระองค์
3. ผู้นำเชิญเลขาอ่านรายงานการพบปะครั้งที่ผ่านมา
4. เชิญเหรียญกรายงานเรื่องการเงิน
5. เชิญแต่ละคนได้แบ่งปันงานที่ได้รับมอบหมายให้กระทำ (เลขาจดบันทึกไว้)
6. **เชื่อมโยงประสพการณ์มนุษย์กับการประกาศข่าวดี**
 - 6.1 **ประสพการณ์ชีวิต** : ให้สมาชิกทบทวน-จับคู่-แบ่งปัน (ผู้นำติดคำถามไว้บนกระดาน และให้เวลาเด็กทบทวนตนเอง 2 นาที แล้วให้จับคู่แบ่งปัน 3 นาที)
 - 1) เธอมีความรับผิดชอบหรือมีหน้าที่ทำอะไรที่บ้านบ้างหรือไม่
 - 2) เธอรับผิดชอบหรือมีหน้าที่อะไรอีกบ้าง
 - 3) เธอรู้สึกอย่างไรเมื่อได้รับหน้าที่ให้รับผิดชอบงานนั้น
 - 4) เธอทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างไร
 - 5) ทำไมเธอจึงกระทำเช่นนั้น
 - 6.2 **การเชื่อมโยง** คำว่า ความรับผิดชอบ มาจากคำว่า การตอบรับ และความสามารถ การที่จะบรรลุเป้าหมายในความรับผิดชอบนั้น คือการตอบรับในการทำให้ความสามารถของท่านเป็นความจริง พระเจ้าทรงประทานพระพรให้เรา เพื่อให้เราสามารถกระทำตามพระประสงค์ของพระองค์ที่ทรงมีต่อเราได้สำเร็จ เมื่อเธอทำงานที่บ้าน เธอมีใช่แต่เพียงเชื่อฟังพ่อแม่เท่านั้น แต่เธอยังกระทำตามพระประสงค์ที่พระเจ้าทรงปรารถนาให้เธอกระทำในฐานะบุตรของพระองค์ ยังมีอะไรที่พระเจ้าทรงขอให้เรากระทำอีก?

7. กิจกรรม : เรื่องประทับใจ

ผู้นำเขียนคำต่อไปนี่ให้เด็กๆ ดูก่อนอ่านพระวาจา

มนุษย์ทั้งปวง การประกาศ จงไป โลก ชาวดี

ให้เด็กๆ ช่วยกันเดาว่าจากคำเหล่านี้จะรวมกันเป็นเรื่องอะไร ให้เด็กๆ ช่วยกันเดาแล้วจึงอ่านพระวาจา

ส่วนที่ 2 พระวาจาพระเจ้า

1. อ่าน มาระโก 16:14-18

“ท่านทั้งหลายจงออกไปทั่วโลก ประกาศข่าวดีให้มนุษย์ทั้งปวง”

1.1 ทางเลือก 1 แห่งพระคัมภีร์ไปวางไว้บนบรรณฐาน (โดยใช้การเด่นของ Biblio-drama เพลง “The river is flowing”)

1.2 ทางเลือก 2 แห่งพระคัมภีร์ไปไว้บนบรรณฐาน โดยร้องเพลง อัลเลลูยา

2. ความรู้สึกที่เกิดขึ้นจากพระคัมภีร์ - ความรู้สึกฝ่ายจิตใจ

2.1 ข้อ 14 ในที่สุด พระองค์ทรงแสดงพระองค์แก่อัครสาวกสิบเอ็ดคนขณะที่เขากำลังร่วมโต๊ะกินอาหารอยู่ ทรงตำหนิพวกเขาที่ไม่ยอมเชื่อและมีใจแข็งกระด้าง เพราะไม่ยอมเชื่อผู้ที่เห็นพระองค์เมื่อทรงกลับคืนพระชนมชีพแล้ว

(ผู้นำถามคำถามให้เด็กๆ ตอบตามที่ให้ไว้)

ถาม พระเยซูเจ้าทรงแสดงพระองค์กับใคร

ตอบ พระเยซูเจ้าทรงแสดงพระองค์แก่อัครสาวกสิบเอ็ดคน

ถาม บรรดาอัครสาวกกำลังทำอะไรเมื่อพระเยซูเจ้าทรงแสดงพระองค์กับพวกเขา

ตอบ พวกเขา กำลังร่วมโต๊ะกินอาหารอยู่

ถาม ทำไมพระเยซูเจ้าจึงทรงตำหนิพวกเขาที่ไม่ยอมเชื่อและมีใจแข็งกระด้าง

ตอบ พระเยซูเจ้าทรงตำหนิพวกเขาเพราะไม่ยอมเชื่อผู้ที่เห็นพระองค์เมื่อทรงกลับคืนพระชนมชีพ

ผู้นำ ข้อความตอนนี้เน้นการไม่ยอมเชื่อของบรรดาอัครสาวก พวกเขาเสียใจและผิดหวังที่พระอาจารย์ของเขาสิ้นพระชนม์ พวกเขายังคงไม่เชื่อต่อไปจนกระทั่งองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงแสดงพระองค์แก่พวกเขา “ที่โต๊ะ” พระเยซูเจ้าทรงตำหนิในความดีร้ายของพวกเขา

2.2 ข้อ 15 พระองค์ตรัสกับเขาว่า “ท่านทั้งหลายจงออกไปทั่วโลก ประกาศข่าวดีให้มนุษย์ทั้งปวง”

(ผู้นำถามคำถามให้เด็กๆ ตอบตามที่ให้ไว้)

ถาม พระเยซูเจ้าทรงขอให้บรรดาอัครสาวกทำอะไร

ตอบ พระเยซูเจ้าทรงขอให้พวกเขา ประกาศข่าวดีให้มนุษย์ทั้งปวง

ผู้นำ ข้อความตอนนี้สรุปโดยเน้นที่ความเป็นสากล จงออกไปทั่วโลก ประกาศข่าวดีให้มนุษย์ทั้งปวง

2.3 ข้อ 16 ผู้ที่เชื่อและรับศีลล้างบาปก็จะรอดพ้น ผู้ที่ไม่เชื่อจะถูกตัดสินลงโทษ

(ผู้นำถามคำถามให้เด็กๆตอบตามที่ให้ไว้)

ถาม จะเกิดอะไรกับผู้เชื่อ

ตอบ พวกเขาจะรับศีลล้างบาปและจะรอดพ้น

ถาม จะเกิดอะไรกับผู้ที่ไม่เชื่อ

ตอบ พวกเขาจะถูกตัดสินลงโทษ

ผู้นำ ตามที่พระเจ้าทรงจัดการกับมนุษย์ ความเชื่อจะช่วยให้ออกพ้น และผู้ที่ไม่เชื่อจะถูกตัดสินลงโทษ “ความเชื่อและศีลล้างบาปเป็นเงื่อนไขของความรอดพ้น การประกาศข่าวดีจะนำชีวิตหรือความตายมาสู่มนุษย์ ตามการตอบรับความเชื่อหรือไม่ยอมรับความเชื่อของพวกเขา มนุษย์ทุกสมัย จะต้องรับสถานะตามที่ตนเองตอบรับ ข้อความที่ว่า “ผู้ที่เชื่อหมายถึงผู้ยืนยันในการรับศีลล้างบาป” (คำอธิบายพระคัมภีร์ ของ นักบุญ เยโรม)

2.4 ข้อ 17 ผู้ที่เชื่อจะทำอัศจรรย์เหล่านี้ได้ คือจะขับไล่ปีศาจในนามของเรา จะพูดภาษาใหม่ๆได้

2.5 ข้อ 18 จะจับงูได้ และถ้าตีหมาพิชก็จะไม่ได้รับอันตราย เขาจะปกมือเหนือคนเจ็บ คนเจ็บเหล่านั้นก็จะหายจากโรคภัย

(ผู้นำถามคำถามให้เด็กๆตอบตามที่ให้ไว้)

ถาม เครื่องหมายอะไรที่มากับผู้ที่เชื่อ?

ตอบ พวกเขาจะขับไล่ปีศาจ จะพูดภาษาใหม่ๆ รักษาคนเจ็บ และถ้าตีหมาพิชก็จะไม่ได้รับอันตราย

ผู้นำ เครื่องหมายต่างๆที่อธิบายไว้เป็นเครื่องหมายแสดงว่าพระอาณาจักรของพระเจ้าอยู่ใกล้แล้ว เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าที่ทรงทำงานในบรรดาอัครสาวกในการประกาศข่าวดีของพวกเขา และทรงเป็นผู้ที่อยู่ในสารที่พวกเขาเทศน์สอนโดยทางเครื่องหมายต่างๆที่ควบคู่ไปกับการประกาศ

3. เพื่อไตร่ตรอง : ไตร่ตรองตามคำถามที่ให้ไว้ในความเงียบ

- 3.1 บรรดาอัครสาวกทำงานที่พวกเขาได้รับมอบหมายอย่างไร
- 3.2 ทำไมพระเยซูเจ้าจึงทรงส่งบรรดาศิษย์ของพระองค์ออกไปทั่วโลก
- 3.3 ในปัจจุบัน งานในการประกาศข่าวดีนี้พระเยซูเจ้าทรงมอบให้ใคร
- 3.4 ทำไมพระองค์จึงทรงมอบงานการประกาศข่าวดีให้เรา

4. จุดประสงค์ด้านคำสอน : ก่อนพระเยซูเจ้าจะเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ พระองค์ทรงตั้งพระศาสนจักรเพื่อเป็นศิลาที่มั่นคงแห่งการช่วยให้ออกพ้น และทรงส่งบรรดาศิษย์ของพระองค์ไปในโลก ดังที่พระบิดาทรงส่งพระองค์มา (AG 5) พระศาสนจักรได้รับพระพรของผู้ตั้งพระศาสนจักรเองได้รับพันธกิจในการประกาศ และสร้างพระอาณาจักรของพระเจ้าในท่ามกลางมนุษย์ (LG 5)

5. เนื้อหา : เพื่อการไตร่ตรอง

5.1 ข้อคำถาม พระศาสนจักรหมายความว่าอะไร?

พระศาสนจักรเป็นดั่งศีลศักดิ์สิทธิ์หมายความว่าอะไร?

คำว่า “พระศาสนจักร” มาจากภาษาลาติน ซึ่งมีความหมายว่า การชุมนุม หรือ การรวมตัวกันของผู้คน พระศาสนจักรเป็นอะไรที่มากกว่าสิ่งก่อสร้าง หรือการรวมตัวกันทางสังคม พระศาสนจักรเป็นมากกว่า “ประชากรพระเจ้าได้รับเรียกให้มารวมกัน” เป็นการที่บุคคลหนึ่งได้รับเชิญให้มาเป็นหนึ่งเดียวกับพระคริสตเจ้าและเป็นหนึ่งเดียวกับผู้อื่น

ในกิจการนี้และการประทับอยู่ของพระคริสตเจ้าในชุมชนนั้น ทำให้พระศาสนจักรเป็นธรรมล้ำลึก พระศาสนจักรเป็นธรรมล้ำลึกสามารถชี้แจงและพัฒนาได้จากความคิดเรื่องศีลศักดิ์สิทธิ์ การประทับอยู่ของพระคริสตเจ้าในพระศาสนจักรทำให้สมาชิกแต่ละคนเป็นศีลศักดิ์สิทธิ์ของพระคริสตเจ้า ความจริงประการนี้บอกเราว่าพระศาสนจักรเป็นศีลศักดิ์สิทธิ์

6. ให้มีการถวายเงินเล็ก ๆ น้อย ๆ เพื่อช่วยเหลือเด็กๆ ที่มีความยากลำบากกว่า (ให้เหรียญกษาปณ์กลุ่มทำบุญซีแล้วนำเงินไปมอบให้ครูเพื่อเก็บรักษาไว้)
7. ให้ผู้นำมอบหมายงานให้เด็ก ๆ ได้กระทำเพื่อเป็นกิจเมตตาทั้งฝ่ายกายและจิตใจ และนำมาแบ่งปันในการประชุมครั้งต่อไป
8. นัดหมายการพบปะครั้งต่อไป
9. ให้เลขานุการทำการพบปะ เพื่อนำไปอ่านในการพบปะครั้งต่อไป
10. จบด้วยการภาวนาตามพระประสงค์ของพระสันตะปาปาเพื่องานแพร่ธรรม

บทที่ 2

ความรับผิดชอบของฉันในพระศาสนจักร บ้านหลังที่สองของฉันแห่งอำนาจการช่วยให้รอดพ้นของพระคริสตเจ้า (ธรรมทูตรับใช้: การปฏิบัติ)

ส่วนที่ 1 ประสพการณ์

1. ผู้นำให้การทักทายและต้อนรับสมาชิกด้วยความเป็นกันเองและอบอุ่น
2. ภาวนาเปิด
ผู้นำ: ขอต้อนรับธรรมทูตน้อยๆ ของพระเยซูเจ้าด้วยความยินดี วันนี้เราจะได้ตรวจสอบตนเองว่าเรา
ได้ให้การรับใช้พระศาสนจักรในเรื่องอะไรบ้าง ให้เราได้วอนขอพระพรจากพระเจ้า เพื่อให้เราได้ มี
ความรัก ความเป็นหนึ่งเดียวกัน ความเสียสละเพื่อช่วยเหลือพระศาสนจักร สังฆมณฑลและวัดของ
เรา ให้เราภาวนาร่วมกัน ข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย.....
3. ทบทวนประสพการณ์: ให้สมาชิกได้ตอบคำถามในลักษณะของการพูดคุยกัน ในประเด็นต่างๆ
เหล่านี้
 - 3.1 เธออยากให้พระศาสนจักร (หรือวัด) เป็นเหมือนบ้านของเธอหรือไม่? เพราะเหตุใด
 - 3.2 เธอมีความรับผิดชอบพระศาสนจักร (หรือวัด) ในฐานะที่เป็นบ้านที่หลังที่สองของเธออย่างไร
บ้าง
 - 3.3 เธอทำหน้าที่หรืองานนั้นอย่างไร
 - 3.4 เธอแสดงออกถึงความรักของพระคริสตเจ้าอย่างไร
 - 3.5 เธอทำอย่างไรเพื่อแสดงว่าพระศาสนจักรเป็นศิลาดีลึทึ่
4. ทำให้ลึกซึ้งมากขึ้น : พระศาสนจักรเป็นดังศิลาดีลึทึ่ หนึ่งเดียว และเป็นธรรมทูต
พระศาสนจักรเป็นเครื่องหมายที่มองเห็นได้ของการประทับอยู่ในโลกของพระคริสตเจ้า พระศาสน
จักรเป็นเครื่องมือของความเป็นหนึ่งเดียวกัน และเครื่องหมายแห่งเอกภาพระหว่างมนุษย์
ในฐานะที่เป็นศิลาดีลึทึ่ พระศาสนจักรเป็นหนทางหนึ่งของความเป็นเอกภาพของมนุษย์พร้อม
กับกิจการการช่วยให้รอดพ้นของพระเจ้า และเป็นวิธีการหนึ่งของพระเจ้าที่จะเป็นหนึ่งเดียวกับ
ชีวิตมนุษย์ ในฐานะสมาชิกของพระศาสนจักร เราเป็นผู้แทนแห่งการช่วยให้รอดพ้นด้วยความรัก
ของพระคริสตเจ้าที่ทรงมีต่อมนุษยชาติ เพื่อที่จะกลายเป็นประจักษ์พยานของการประทับอยู่ของ
พระคริสตเจ้า และความรักที่ทรงมีต่อโลก เราจึงเป็นผู้แพร่ธรรม
5. คำถามเพื่อการไตร่ตรอง
 - 5.1 พันธกิจของพระศาสนจักรคืออะไร
 - 5.2 เธอกระทำตามที่พระเยซูเจ้าทรงสั่งให้นำข่าวดีไปให้ผู้อื่นอย่างไร
 - 5.3 เธอเป็นธรรมทูตของพระเยซูเจ้าที่บ้าน ที่โรงเรียน และในชุมชนอย่างไร

6. กิจกรรม : แสดงงานศิลปะ

6.1 อธิบายกิจกรรมและบทบาทของผู้ทำหน้าที่ต่างๆ

เรียนรู้ความร่วมมือในการทำงาน

“การเรียนรู้ความร่วมมือในการทำงานเป็นการการใช้การเรียนรู้ในรูปแบบของกลุ่มเล็กๆ โดยให้เด็กๆทำงานร่วมกันเพื่อเพิ่มเติมเติมการเรียนรู้ของตนเองและของกันและกัน

บทบาทของครู

ครูต้องออกแบบงานที่มีความหมาย ที่เด็กแต่ละคนต้องมีส่วนร่วมในกลุ่มเมื่อเสร็จงานบ่อยครั้งที่ความร่วมมือของชั้นเรียนครูต้องจัดงานความรับผิดชอบว่างานด้านใดรับผิดชอบเรื่องใดบ้าง ครูทำหน้าที่เป็นเพียงผู้แนะนำเพื่อให้กลุ่มดำเนินงานต่อไปได้ จัดให้มีการเสนอแนะและประเมินผลถึงความก้าวหน้าของกลุ่ม

บทบาทของผู้เรียน

ขณะทำงานกลุ่ม จำเป็นที่สมาชิกแต่ละคนในกลุ่มจะต้องได้รับมอบหมายงาน และได้รับบทบาทอย่างใดอย่างหนึ่งในกลุ่ม ก่อนจะมอบหมายงาน ครูควรอธิบายขอบข่ายงานแต่ละอย่างให้เด็กทราบ เพราะเมื่อเขารู้และเข้าใจแล้วก็จะสามารถทำงานตามบทบาทที่ได้รับเพื่อทำให้งานกลุ่มสำเร็จลงด้วยดีจากความร่วมมือกันในการทำงาน

ผู้อำนวยความสะดวก (Facilitator)

ต้องแน่ใจว่าทุกคนมีส่วนร่วมและช่วยงานกลุ่ม

ผู้บันทึก

จดบันทึกสิ่งสำคัญๆของกลุ่ม และเขียนสรุปความคิดเห็น

ผู้รายงาน

พูดแทนสมาชิกทุกคนในกลุ่ม ไม่ใช่พูดความคิดเห็นส่วนตัว

ผู้จัดการอุปกรณ์

รับ แจกจ่าย รวบรวม นำอุปกรณ์เข้ามาและเก็บออกไป จัดการเกี่ยวกับอุปกรณ์ในขณะทำงานกลุ่ม

ผู้รักษาเวลา

คอยติดตามเวลาและเตือนกลุ่มเรื่องเวลา

ผู้ตรวจสอบ

ตรวจสอบความถูกต้องและความชัดเจนของความคิดในขณะที่มีการออกความคิดเห็น และอาจจะช่วยตรวจสอบสิ่งที่ผู้บันทึกเขียน

6.2 งานศิลปะ แบ่งเด็กออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 6 คน ให้แต่ละกลุ่มทำโปสเตอร์เรื่อง “การเป็นธรรมทูตน้อยของพระเยซูเจ้า”

6.3 นำเสนอภาพโปสเตอร์ที่วาด บอกความหมายการเป็นธรรมทูตน้อยของพระเยซูเจ้าตามความเห็นของกลุ่ม

7. กิจกรรม อ่านพระวรสารนักบุญมาระโก 16:14

“ในที่สุด พระองค์ทรงแสดงพระองค์แก่อัครสาวกสิบเอ็ดคนขณะที่เขากำลังร่วมโต๊ะกินอาหาร อยู่ ทรงตำหนิพวกเขาที่ไม่ยอมเชื่อและมีใจแข็งกระด้าง เพราะไม่ยอมเชื่อผู้ที่เห็นพระองค์เมื่อ ทรงกลับคืนพระชนมชีพแล้ว”

ให้เด็กๆอ่านพระวรสารตอนนี้พร้อมๆกัน

8. ไตร่ตรอง-แบ่งปัน : ไตร่ตรองและแบ่งปันตามคำถามที่ให้ไว้

8.1 เมื่อฟังคำว่า “ที่โต๊ะ” ท่านคิดถึงเหตุการณ์ใด

8.2 ข้อความ “ขณะที่พวกเขาพร้อมโต๊ะกินอาหาร” กับพันธกิจของเราในพระศาสนจักรมี ความสัมพันธ์กันอย่างไร

8.3 ผู้ใดในพระศาสนจักรที่ช่วยเสริมสร้างเราในการกระทำตามพันธกิจของเรา

8.4 สิ่งใดทำให้เรามีความเชื่อสัตย์ต่อการเป็นผู้แทนความรักของพระคริสตเจ้า

9. ดอกย้าให้ลึกซึ่งมากขึ้น

เพื่อที่จะกลายเป็นประจักษ์พยานความรักของพระคริสตเจ้า เราได้รับเรียกให้มีหัวใจ “ผูกติดกับ พระคริสตเจ้า” โดยทางพระจิตเจ้า ได้รับการหล่อเลี้ยงด้วยศีลมหาสนิท มีชีวิตแห่งการภาวนาและ ศักดิ์สิทธิ์อย่างแท้จริง

“ขณะที่พวกเขาพร้อมโต๊ะกินอาหาร” เป็นการอ้างอิงอย่างแข็งขันถึงศีลมหาสนิท ซึ่งเป็นแหล่งที่มา และสุดยอดของพันธกิจของพระศาสนจักร ขณะที่ศีลมหาสนิทสร้างพระศาสนจักร ในขณะเดียวกัน ศีลมหาสนิททำให้เราได้รับการเป็นพระศาสนจักรอย่างเต็มที่ พระศาสนจักรธรรมทูต ศีลมหาสนิท ทำให้เราได้รับการส่งออกไป “เพื่อรักและรับใช้องค์พระผู้เป็นเจ้า” สิ่งนี้ให้ความหมายกับคำกล่าว ของพระสงฆ์เมื่อเปิดพิธีบูชาขอบพระคุณที่ว่า “พิธีบูชาขอบพระคุณจบแล้ว จงไปปฏิบัติตามพระ วาจาของพระเจ้าเถิด”

10. ภาวนา : ภาวนาร่วมกัน

ข้าแต่พระเจ้า พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย ในความคุ้มครองและพระปรีชาของพระองค์นั้น พระองค์ได้ทรงขยายพระอาณาจักรของพระคริสตเจ้า เพื่อโอบกอดโลกที่พระองค์ทรงประทาน การไถ่กู้ให้กับมนุษย์ทุกคน ขอให้พระศาสนจักรคาทอลิกเป็นเครื่องหมายของการช่วยให้รอดพ้น ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อเปิดเผยธรรมล้ำลึกแห่งความรักของพระองค์ และขอให้ความรักนี้ เกิดผลในชีวิตของข้าพเจ้าทั้งหลาย พวกเราขอนอบน้อมขอทั้งนี้ โดยอาศัยพระเยซูคริสตเจ้า พระบุตรของ พระองค์ ผู้ทรงดำรงชีพ และเสวยราชพร้อมกันกับพระองค์ และพระจิต พระเจ้าหนึ่งเดียว ตลอดกาล นิรันดร

11. การตอบรับความเชื่อ

11.1 กิจกรรม : “บทภาวนาของฉัน”

คำแนะนำ

ให้เด็กใช้มือตนเองทาปลงบนกระดาษสีและวาดรูปมือของตน ตัดกระดาษเป็นรูปมือและแต่งบทภาวนาของตนเอง แสดงออกถึงความปรารถนาที่จะเป็นศิษย์ที่ดีที่แท้จริงแห่งการประทับอยู่ในความรักของพระคริสต์เจ้า เขียนบทภาวนาที่แต่งขึ้นนี้ไว้ในมือที่วาด และจะแบ่งปันบทภาวนานี้ในส่วนของการเล่นฉลอง

11.2 ภาวนาเพื่อบรรดาธรรมทูต

ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า พระองค์ทรงเรียกข้าพเจ้าทั้งหลายให้ประกาศข่าวดีของพระองค์ ให้แก่มนุษยย์ทุกคน ขอพระองค์โปรดทรงช่วยข้าพเจ้าทั้งหลายด้วยพระวาจาของพระองค์ เพื่อข้าพเจ้าทั้งหลายจะได้เป็นผู้ประกาศความรักของพระองค์ พระองค์ทรงทราบถึงความอ่อนแอและขีดจำกัดของข้าพเจ้าทั้งหลาย แต่พระองค์ก็ยังทรงไว้วางใจมอบพันธกิจอันยิ่งใหญ่นี้ให้ข้าพเจ้าทั้งหลาย ข้าพเจ้าทั้งหลายไม่สามารถกระทำการกล้าหาญ ทำได้เพียงรับภาระในสิ่งของและมอบให้กับบรรดาธรรมทูตที่เหน็ดเหนื่อยจากการทำงาน ท้อแท้ และอยากจะเลิก ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า เพื่อประโยชน์ของบรรดาธรรมทูต โปรดทรงช่วยข้าพเจ้าทั้งหลายให้มีความอดทนต่อชีวิตประจำวัน โดยไม่คร่ำครวญ ไม่บ่น ไม่สงสารตนเอง เพื่อให้ข่าวดีสามารถไปถึงมนุษยย์ทุกคนทั่วโลก อาแมน

11.3 กิจกรรม : “วาดภาพให้ฉัน”

คำแนะนำ

การเรียนแบบร่วมมือกันทำงาน “วาดภาพให้ฉัน” แบ่งเด็กออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 6 คน ให้แต่ละกลุ่มวาดภาพวิธีการเฉพาะของตนในการตอบสนองต่อพันธกิจในพระศาสนจักร

ครูให้ความเห็นกว้างๆหลังจากการนำเสนอ

เรากระทำตามพันธกิจของเราในฐานะสมาชิกของพระศาสนจักรด้วยความรัก ให้ความช่วยเหลืองานธรรมทูต เข้าร่วมในองค์กรและมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆของพระศาสนจักร

- รับผิดชอบงานของตนที่บ้าน
- เป็นนักเรียนที่มีความรับผิดชอบและขยันเรียน
- เข้าร่วมในกลุ่มงานต่างๆของวัด(นักขับร้อง อ่านบทอ่าน ช่วยมิสซา เก็บถุงทาน)
- ไปวัดทุกวันอาทิตย์
- ใส่ถุงทานด้วยความใจกว้าง
- สวดภาวนาเพื่อคุณพ่อเจ้าอาวาสและครูค้ำสอน
- เป็นแบบอย่างที่ดีให้กับเด็กคนอื่นๆ
- เป็นมิตรกับผู้อื่นและให้ความช่วยเหลือ

- เข้าเรียนคำสอนอย่างสม่ำเสมอ
 - ให้การสนับสนุนงานแพร่ธรรม
 - เรียนรู้จักชีวิตของบรรดาธรรมทูตและทำพิธีกรรมเพื่อพวกเขา
 - เข้าเป็นสมาชิกยุวธรรมทูต
 - เป็นสมาชิกยุวธรรมทูตที่กระตือรือร้น
 - เข้าร่วมในกิจกรรมและโครงการต่างๆของยุวธรรมทูต
 - ชวนเพื่อนๆให้มาเป็นยุวธรรมทูต
12. ให้มีการถวายเงินเล็ก ๆ น้อย ๆ เพื่อช่วยเหลือเด็กๆ ที่มีความยากลำบากกว่า (ให้เหรียญกษาปณ์ประจำกลุ่มทำบุญซีแล้วนำเงินไปมอบให้ครูเพื่อเก็บรักษาไว้)
 13. ให้ผู้นำมอบหมายงานให้เด็ก ๆ ได้กระทำเพื่อเป็นกิจเมตตาทั้งฝ่ายกายและจิตใจ และนำมาแบ่งปันในการประชุมครั้งต่อไป
 14. นัดหมายการพบปะครั้งต่อไป
 15. ให้เลขานุการที่ทำการพบปะ เพื่อนำไปอ่านในการพบปะครั้งต่อไป
 16. จบด้วยการภาวนาตามพระประสงค์ของพระสันตะปาปาเพื่องานแพร่ธรรม

บทที่ 3

ความรับผิดชอบของฉันในพระศาสนาจักร
 บ้านที่สองของฉันแห่งอำนาจของการช่วยให้รอดพ้นของพระคริสตเจ้า
 (ชีวิตจิตธรรมทูต: ภาวนา)

ส่วนที่ 1 การเฉลิมฉลอง

1. เพลงเปิด อัลเลลูยา
2. อ่านพระวรสาร : พระวรสารนักบุญมาระโก 16:14-18
 “ท่านทั้งหลายจงออกไปทั่วโลก ประกาศข่าวดีให้มนุษย์ทั้งปวง”
3. ไตร่ตรองพระวาจา (เลือกผู้แทนจากเด็กให้อ่านข้อความ)

ส่วนสุดท้ายของบรรดาอัศวิน “ตราบจนลินพิภพ”

ผู้บรรยาย เรื่องการเสด็จกลับขึ้นสู่สวรรค์ของพระเยซูเจ้าหลังจากชีวิตบนโลกนี้ พระองค์ทรงเสด็จกลับมาเพื่อแบกรับเครื่องหมายของการจาริกในโลกนี้ด้วยกางเขนอันโหดร้าย และการสิ้นพระชนม์ที่น่าอัปอาย

ผู้บรรยาย ทูตสวรรค์กาเบรียลเข้ามาใกล้พระองค์และพูดว่า

ทูตสวรรค์ “พระอาจารย์ พระองค์ต้องทรงรับทรมานอย่างแสนสาหัสเพื่อมนุษย์ที่อยู่ข้างล่างนั้น”

พระเยซูเจ้า “เราทำ”

ทูตสวรรค์ “พวกเขาทราบหรือไม่ว่า พระองค์ทรงรักพวกเขาามากเพียงใด และพวกเขาู้หรือไม่ว่าพระองค์ทรงทำอะไรเพื่อพวกเขา?”

พระเยซูเจ้า “ไม่ ไม่หรอก ตอนนี้ยังไม่รู้ มีไม่กี่คนในปาเลสไตน์ที่รู้”

ผู้บรรยาย ทูตสวรรค์กาเบรียลลงงวย

ทูตสวรรค์ “แล้วสิ่งที่พระองค์ทรงกระทำเพื่อให้มนุษย์ทุกคนรู้ว่าพระองค์ทรงรักพวกเขาเพียงใดจะเป็นอย่างไร?”

พระเยซูเจ้า “เราได้ขอให้เปโตร ยากอบ ยอห์น และคนอื่นๆ อีกนิดหน่อยให้บอกกับประชาชน เรื่องที่เกี่ยวกับเรา บรรดาผู้ที่ได้รับฟังก็จะบอกกับผู้อื่นต่อไป และข่าวดีก็จะแพร่กระจายไปทั่วโลกอย่างรวดเร็ว ในที่สุด มนุษยชาติทุกคนจะได้รับฟังเรื่องเกี่ยวกับเรา และสิ่งที่เราได้กระทำเพื่อประโยชน์ของพวกเขา

ผู้บรรยาย ทูตสวรรค์กาเบรียลทำหน้าบึ้ง และมองอย่างไม่เชื่อ ท่านทราบว่ามนุษย์เชื่อถือไม่ได้

ทูตสวรรค์ กล่าวว่า “ใช่ แล้วจะเป็นอย่างไรถ้าเปโตร ยากอบ และยอห์นเกิดเหน็ดเหนื่อย? แล้วถ้าประชาชนรุ่นต่อจากพวกเขาลืมสิ่งที่พระองค์ทรงสั่งละ? และถ้าต่อมาในศตวรรษที่ยี่สิบและยี่สิบเอ็ด ผู้คนยุ่งมากมายเพื่อหน้าที่ที่จะบอกคนอื่นๆ เรื่องพระองค์เล่า? พระองค์ทรงมีแผนอย่างอื่นสำรองไว้หรือเปล่า?”

พระเยซูเจ้า “ไม่มี เราไม่ได้มีแผนอื่นใดอีก กาเบรียล เราเชื่อมั่นในพวกเขา”

ผู้นำ พระเยซูเจ้าทรงมีความเชื่อมั่นในพวกเรา บัดนี้เป็นเวลาที่เราจะต้องไปกระทำพันธกิจของเรา ให้เราแสดงความปรารถนาของเราในการเป็นธรรมทูตในวิถีทางแบบเด็กๆของเรา เพื่อนำความรักของพระคริสตเจ้า และการช่วยให้รอดพ้นของพระองค์ ไปให้กับมนุษยชาติ

4. BIBLIODRAMA DANCE : Dance of the Way

ให้เราใช้การเต้นนี้ เพื่อค้นพบทางของเรา เพื่อเริ่มต้นในสิ่งใหม่ และละทิ้งสิ่งเก่าๆไว้ข้างหลัง เพื่อพบพลังกำลังในหนทางใหม่

5. ภาวนาปิด เลือเด็กบางคนให้ภาวนาจากคำภาวนาที่พวกเขาได้แต่งขึ้น

6. พุดส่งท้าย

ผู้นำ: เราจะเฉลิมฉลองเอกลักษณ์ของเราในฐานะพระศาสนจักรเป็นธรรมล้ำลึก และเป็นศีลศักดิ์สิทธิ์ของพระคริสตเจ้า นำความรักของพระเจ้าไปให้กับทุกคน เพลงที่เราจะร้องนี้ เตือนเราให้ออกไป และเป็นเครื่องมือของพระคริสตเจ้าให้กับโลก

7. เพลงปิด :

ส่วนที่ 2 กิจกรรมธรรมทูต

1. ไตร่ตรองอย่างย่อๆถึงชีวิตของนักบุญเทเรซา แห่ง กัลกัตตา ในฐานะที่ท่านเป็นธรรมทูต

ธรรมชาติของพระศาสนจักรคือเป็นธรรมทูต เป็นธรรมล้ำลึก และเป็นศีลศักดิ์สิทธิ์ นักบุญเทเรซา แห่ง กัลกัตตาเป็นแบบอย่างที่ดีอธิบายถึงเรื่องนี้ ท่านเป็นชาวอัลบานเนีย เกิดเมื่อ 26 สิงหาคม 1910 ท่านเป็นบุตรคนสุดท้องในจำนวนพี่น้องสามคน เมื่ออายุ 17 ปี ท่านตอบรับการเรียกให้เป็นธรรมทูตคาทอลิก โดยเข้าเป็นนักบวชในคณะนักบวชชาวไอริช คณะซิสเตอร์แห่งโลเรโต หลังจากนั้นท่านไปเป็นธรรมทูตที่ประเทศอินเดีย ความกระตือรือร้นและงานด้านเมตตาจิตของท่านเป็นที่รู้จักกันว่าไม่มีขอบเขต ท่านได้รับการแต่งตั้งเป็นบุญราศีเมื่อวันที่ 19 ตุลาคม 2003

คุณแม่เทเรซา แห่ง กัลกัตตา เป็นตำนานของนักบุญที่มีชีวิตอยู่ ท่านเป็นที่รู้จักกันดีถึงความพยายามที่จะให้ศักดิ์ศรีให้กับทุกคน โดยเฉพาะกับเด็กกำพร้า ผู้สูงอายุ และผู้ใกล้จะสิ้นใจ สำหรับคุณแม่เทเรซาทุกคนเป็นบุคคลสำคัญเฉพาะตัว เพราะทุกคนเป็นภาพลักษณ์ของพระเจ้า ท่านเห็นพระเยซูเจ้าในทุกบุคคลที่มีความทุกข์ทรมาน ท่านมีความห่วงใยต่อผู้ต่ำต้อย ด้อยโอกาสอันเป็นที่รู้จักกันทั่วโลก ด้วยเหตุนี้ท่านจึงตั้งคณะเมตตาจิตขึ้นชื่อว่า “คณะธรรมทูตแห่งเมตตาธรรม” ซึ่งเป็นที่รู้จักทั่วโลก

คุณแม่เทเรซาแห่งกัลกัตตาทำให้ความรักของพระคริสตเจ้าต่อมนุษยชาติให้เห็นเป็นรูปธรรมในชีวิตของท่าน เนื่องจากความรักที่ท่านมีต่อผู้ยากจนและผู้ขัดสน เราเช่นกัน ที่ได้รับเรียกให้ดูแลเอาใจใส่ต่อพระศาสนจักรด้วยการเป็นสมาชิกที่กระตือรือร้นในองค์กรต่าง ๆ ของวัด สวดภาวนา และช่วยเหลืองานธรรมทูต

2. งานกลุ่ม : เพื่อไตร่ตรองและแบ่งปัน

- 2.1 ท่านเรียนรู้อะไรบ้างในเรื่องงานธรรมชาติจากชีวิตของคุณแม่เทเรซาแห่งกัลกัตตา
- 2.2 ท่านรู้สึกอย่างไรในขณะที่ไตร่ตรองถึงชีวิตของคุณแม่เทเรซาแห่งกัลกัตตา
- 2.3 ท่านสามารถทำกิจการใดบ้างเพื่อเลียนแบบอย่างชีวิตของคุณแม่เทเรซาแห่งกัลกัตตาที่ท่านได้อุทิศชีวิตเพื่อเป็นธรรมชาติของผู้ยากจน

3. งานธรรมชาติที่ท้าทาย

ท้าทายผู้เรียน หากเป็นไปได้ให้พวกเขากระทำการเมตตาจิตเพื่อเด็กยากจนในละแวกใกล้เคียง สัปดาห์ละครั้ง

ส่วนที่ 3 การประเมินผล (ให้แบ่งปันหรือเขียนก็ได้สุดแต่แต่เวลา)

1. ไตร่ตรองโดยส่วนตัว หรือเป็นกลุ่มตามคำถามที่ให้ไว้
 - 1.1 เธอได้เรียนรู้อะไรจากบทเรียนภาคนี้
 - 1.2 ในบทเรียนนี้ ทำให้เธอรู้สึกว่าตนเองรับผิดชอบงานแพร่ธรรมในฐานะยุวธรรมทูตอย่างไร
 - 1.3 เธอแสดงอย่างไรว่าเธอใส่ใจจริงๆกับเด็กยากจนในชุมชนของเธอ
2. ประเมินภาพรวมของการพบปะในกิจกรรมต่างๆ
3. ผู้นำรวบรวมคำตอบเป็นสามแบบ
 - 3.1 การเรียนรู้ที่สำคัญ (คำสอนธรรมชาติ)
 - 3.2 ความรู้สึกภายในที่เกิดขึ้นและการปฏิบัติ (ธรรมทูตรับใช้: การปฏิบัติ)
 - 3.3 การเฉลิมฉลอง (ชีวิตจิตธรรมชาติ)

ภาคที่ 6 การภาวนา ส่วนที่สำคัญที่สุดฝ่ายจิตของธรรมทูตแท้

เป้าหมายของภาคที่ 6

เมื่อจบบทเรียนภาคที่ 6 แล้วสมาชิกเข้าใจความหมายและความสำคัญของการเป็นบุตรของพระบิดาเดียวกัน จากการสวดภาวนาและรำพึงถึงบท “ข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย”

จุดประสงค์เฉพาะ

เมื่อจบบทเรียนแล้ว ผู้รับการอบรมสามารถ

1. ซึมซับถึงความหมายและความสำคัญของคำวอนขอ 7 ประการของบท “ข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย” (คำสอนธรรมทูต)
2. มีความปรารถนาที่จะมีชีวิตตามความหมายและความสำคัญของบท “ข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย” ในชีวิตประจำวัน (ธรรมทูตรับใช้)
3. แสดงออกด้วยท่าทางที่เป็นการแปลความหมายของบท “ข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย” และแสดงความหมายถึงการเป็นบุคคลแห่งการภาวนา (ชีวิตจิตธรรมทูต)

การพัฒนาที่คาดหวังจะเกิดขึ้น

มีความลึกซึ้งและเห็นคุณค่าของการสวดภาวนา และการภาวนาขั้นพื้นฐานแบบต่างๆ (การนมัสการ ความสำนึกผิด โมทนาพระคุณ ภาวนาอ่อนน้อม การวอนขอ และการมอบถวาย) และการภาวนาบท “ข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย”

อุปกรณ์

1. พระคัมภีร์
2. กระดาษ
3. เพลง สอนด้วยชีวิต
4. เพลง เชิญพระจิต
5. เพลง บอกความรักให้โลกรู้

ทางเลือก ก

ดูภาพยนตร์ : เรื่องพระนางมารีย์ ตอน “เสด็จเยี่ยม”

บทบาทผู้นำ ผู้อำนวยการความสะอาด ผู้ดำเนินรายการ เลขานุการ ผู้รายงาน

ระยะเวลา

ทางเลือก 1 พบปะกันสองครั้ง ครั้งละครึ่งวัน

ทางเลือก 2 หนึ่งวันเต็ม

ตารางเวลา

08.00-08.15	ภาวนาเปิด
08.15-08.45	บทเรียนที่ 1 “เราภาวนา”
08.45-09.15	บทเรียนที่ 2 “ข้าแต่พระอาจารย์ โปรดสอนเราอิษฐานภาวนา” (พูดถึงบท “ข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย”)
09.15-09.45	อาหารว่าง
09.45-10.15	บทเรียนที่ 3 “คำวอนขอของท่าน”
10.15-10.45	บทเรียนที่ 4 “คำวอนขอของเรา”
10.45-11.15	ภาวนาต่อหน้าศีลมหาสนิท
11.15-11.30	แบ่งปันประสบการณ์การภาวนา
11.30-12.00	การตอบรับความเชื่อ/เฉลิมฉลอง

บทเรียนที่ 1
ประสบการณ์ชีวิต “เราภาวนา”

1. กิจกรรมกลุ่ม

แบ่งเด็กออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน

โดยให้แต่ละกลุ่มตอบคำถามที่ให้ไว้ลงในกระดาษที่เตรียมไว้ให้

คำถาม	บางคำตอบที่เป็นไปได้
1. เราภาวนาเมื่อใด?	<ul style="list-style-type: none"> ● เวลาที่มีความยินดี ● ก่อน-หลังอาหาร ● ในงานวันเกิด และโอกาสพิเศษอื่นๆ ● เมื่อรู้สึกโดดเดี่ยว ● เมื่อมีคนขอให้ภาวนาให้ ● เมื่อเราต้องการบางอย่าง
2. ทำไมเราจึงภาวนา?	<ul style="list-style-type: none"> ● เพื่อวอนขอ ● เพื่อขอโทษ ● เพื่อขอบคุณ ● เพื่อสรรเสริญพระเจ้า/เพื่อความเข้มแข็ง
3. เราภาวนาอย่างไร?	<ul style="list-style-type: none"> ● โดยการภาวนาตามสูตร ● โดยการร่วมในพิธีบูชาขอบพระคุณ ● โดยการภาวนาส่วนตัว หรือภาวนาร่วมกัน ● โดยการอ่านพระคัมภีร์
4. เราภาวนาที่ไหน?	<ul style="list-style-type: none"> ● ที่วัด ● ในห้องเรียน ● ที่บ้าน
5. เราภาวนาต่อผู้ใด?	<ul style="list-style-type: none"> ● เราภาวนาต่อพระเจ้าที่เราเชื่อ ● เราภาวนาต่อพระเจ้าโดยผ่านทางนักบุญต่างๆ

2. วิเคราะห์

นำคำตอบของแต่ละกลุ่มไปติดไว้บนกระดาน (ครูช่วยเด็กวิเคราะห์/จำแนกประเภทคำตอบ โดยเฉพาะคำตอบข้อที่ 2)

3. การประมวลผล

ตรวจสอบคำตอบ และทำความเข้าใจของเด็กให้ลึกซึ้งมากขึ้นในเรื่องความหมายของการภาวนา (ความรัก รู้ตัว มีความสัมพันธ์ส่วนตัวกับพระเจ้า) และการภาวนาขึ้นพื้นฐานแบบต่างๆ (การนมัสการ ความสำนึกผิด โมทนาพระคุณ ภาวนาอ่อนน้อม การวอนขอ และการมอบถวาย)

เชื่อมโยง : พระเยซูเจ้าเองทรงภาวนา และทรงสอนให้ศิษย์ของพระองค์ภาวนา

บทเรียนที่ 2
“ข้าแต่พระอาจารย์ โปรดสอนเราอธิษฐานภาวนา”
(พระคัมภีร์)

1. นำเสนอพระวาจาพระเจ้า : พระวรสารนักบุญมัทธิว 6:7-15

พระวาจาพระเจ้าเป็นความสว่างและเป็นความจริงสำหรับเรา ให้เราฟังพระวรสาร

“เมื่อท่านอธิษฐานภาวนา จงอย่าพูดเหมือนคนต่างศาสนา เขาคิดว่าถ้าเขาพูดมากพระเจ้าจะทรงสดับฟัง อย่าทำเหมือนเขาเลย เพราะพระบิดาของท่านทรงทราบแล้วว่าท่านต้องการอะไร ก่อนที่ท่านจะขอเสียอีก” เพราะฉะนั้น ท่านทั้งหลายจงอธิษฐานภาวนาดังนี้

“ข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย พระองค์สถิตในสวรรค์

พระนามพระองค์จงเป็นที่สักการะ

พระอาณาจักรจงมาถึง

พระประสงค์จงสำเร็จในแผ่นดินเหมือนในสวรรค์

โปรดประทานอาหารประจำวันแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายในวันนี้

โปรดประทานอภัยแก่ข้าพเจ้า

เหมือนข้าพเจ้าให้อภัยแก่ผู้อื่น

โปรดช่วยข้าพเจ้าไม่ให้แพ้การประจญ

แต่โปรดช่วยให้พ้นจากความชั่วร้ายเทอญ

เพราะถ้าท่านให้อภัยผู้ทำความผิด พระบิดาของท่านผู้สถิตในสวรรค์ ก็จะประทานอภัยแก่ท่านด้วย แต่ถ้าท่านไม่ให้อภัยผู้ทำความผิด พระบิดาของท่าน ก็จะไม่ประทานอภัยแก่ท่านเช่นเดียวกัน”

2. แนวทางการไตร่ตรอง : บทภาวนาขององค์พระผู้เป็นเจ้า

เชิญให้ทุกคนนั่งลง และไตร่ตรองถึงบทภาวนาขององค์พระผู้เป็นเจ้า (ให้ผู้นำอ่านทีละข้ออย่างช้าๆ พร้อมเปิดเพลงบรรเลงเบาๆ หรือพิมพ์แจกเด็กๆ)

ข้อที่ 1 ข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย

- เมื่อเราภาวนาบท “ข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย” เรากล่าวถึงพระบิดาของพระเยซูคริสต์เจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้า
- ในคิลล้างบาป เรากลับกลายเป็นบุตรของพระเจ้าพระบิดา ด้วยการเกิดใหม่ในพระเจ้า โดยทางพระจิตเจ้า
- เรากลายเป็นสมาชิกของพระกายพระคริสต์เจ้า ซึ่งมีพระคริสต์เจ้าเป็นศีรษะ
- ในฐานะบุตรของพระบิดา เราได้รับเรียกให้ออกไปหาผู้อื่นที่ยังไม่รู้จักพระเยซูคริสต์เจ้า

- พระเยซูเจ้าทรงอธิษฐานภาวนาต่อผู้ใด? พระองค์ทรงอธิษฐานภาวนาต่อพระบิดาที่พระองค์ทรงรักอย่างมาก
- พระเยซูเจ้าทรงสอนเราว่าควรอธิษฐานภาวนาอย่างไร พระองค์ทรงสอนให้เราเรียกพระเจ้าว่า “พระบิดาของเรา” ทรงสอนเราให้ภาวนาอย่างไม่หยุดหย่อน และอย่างสิ้นสุดดวงใจของเรา เราได้กระทำตามที่พระองค์ทรงสอนหรือไม่?

ข้อที่ 2 ทุกคนภาวนาพร้อมกัน (หรือกล่าวตามผู้นำที่ลเววรรค) “ข้าแต่พระบิดาเจ้า โปรดประทานให้ข้าพเจ้าทั้งหลายยืนยันความเชื่อในพระองค์อย่างแท้จริง โปรดทรงช่วยและทรง دلใจข้าพเจ้าทั้งหลายให้มีชีวิตเป็นบุตรที่รักของพระองค์ ตามแบบอย่างของพระเยซูคริสต์เจ้าพระบุตรของพระองค์ ทั้งด้วยการกระทำและคำพูด

ทุกคน: ทำท่าทาง - ให้ทุกคนยกมือทั้งสองขึ้นและกล่าว “*ข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย*

ข้าพเจ้าทั้งหลายขอกราบนมัสการพระองค์”

ข้อที่ 3 พระองค์สถิตในสวรรค์

- สวรรค์ไม่ใช่สถานที่ พระบิดาของเรามิได้ทรงอยู่ไกลจากเรา แต่สวรรค์แสดงถึงความศักดิ์สิทธิ์และการอยู่เหนือความเข้าใจ
- สิ่งนี้ควรเข้าใจว่าเป็นการประยุกต์ใช้กับหัวใจ ซึ่งเป็นเหมือนเพียงที่ประทับตั้งพระวิหารของพระองค์

ข้อที่ 4 ทุกคนภาวนาพร้อมกัน ข้าแต่พระบิดาเจ้า ข้าพเจ้าทั้งหลายวอนขอพระองค์ทรงประทับอยู่ในข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อข้าพเจ้าทั้งหลายจะได้ปฏิบัติสิ่งที่ถูกต้องในการดำเนินชีวิต เพื่อสมจะเป็นที่ประทับของพระองค์

ทุกคน : ทำท่าทาง ให้เด็กทุกคนปรบมือ ยืนขึ้น และคุกเข่า “*ข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย พระองค์สถิตในสวรรค์ โปรดทรงประทานความเข้มแข็งให้ข้าพเจ้าทั้งหลายด้วยความรักของพระองค์”*

หยุดพัก

บทเรียนที่ 3 “คำวอนขอของท่าน”

ข้อที่ 5 พระนามพระองค์จึงเป็นที่สักการะ

- ขอให้พระนามของพระองค์เป็นที่รู้จัก และได้รับการประกาศว่าเป็นพระนามศักดิ์สิทธิ์
- พระบิดาทรงปรารภนาเพียงให้ความศักดิ์สิทธิ์และความสุขของพระองค์หลังไหลมาสู่บรรดาบุตรที่พระองค์ทรงรักและเลือกสรร ทรงปรารภนาที่จะเจิมพวกเขาด้วยพระนามของพระองค์ทั้งกลางวันและกลางคืน เพื่อเราจะได้เป็นหนึ่งในเดียวกับพระองค์ เช่นเดียวกับพระบิดา และพระบุตร เป็นหนึ่งในเดียวกับพระจิต

ข้อที่ 6 พระนามศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าได้รับการสักการะเฉพาะเมื่อเรากระทำด้วยหัวใจที่บริสุทธิ์ มีความกระหายความยุติธรรม มีความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกับผู้อื่น ทำงานเพื่อสันติภาพต่อสู้กับความรุนแรงและการเห็นแก่ได้ พระเจ้าทรงเรียกเราให้มีส่วนร่วมในความศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ด้วยชีวิตแห่งพระพรชาน ด้วยการเจริญชีวิตอย่างดีด้วยอำนาจของพระจิตเจ้า

ข้อที่ 7 ทุกคนภาวนาร่วมกัน ข้าพเจ้าทั้งหลายได้รับการทำให้ศักดิ์สิทธิ์ในศีลล้างบาป โปรดช่วยข้าพเจ้าทั้งหลายให้มุ่งมั่นพากเพียรสานต่อในสิ่งที่ได้เริ่มต้นไว้แล้ว และขอให้ความศักดิ์สิทธิ์นี้คงอยู่ในข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

ทุกคน : ภาวนาท่าทาง “พระนามพระองค์จึงเป็นที่สักการะ” ให้เด็กทุกคนยกมือทั้งสองขึ้นและหมุนไปรอบตัว

ข้อที่ 8 ร้องเพลง “ข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย”

ข้อที่ 9 พระอาณาจักรจงมาถึง

- การเสด็จมาของพระเยซูเจ้า ทำให้พระอาณาจักรของพระเจ้าอยู่ใกล้เรา ไม่ใช่เพราะพระองค์เสด็จมาเพื่อทำให้กฎต่างๆ ยากขึ้น แต่เพราะเป็นที่รู้จักกันว่าพระองค์ทรงเป็นความจริง
- พระอาณาจักรพระเจ้าเป็นสาระสำคัญที่เป็นศูนย์กลางการเทศน์สอนของพระเยซูเจ้า “จงกลับใจ และเชื่อข่าวดีเถิด” (มก 1:15)
- การคืนดีของบรรดาบุตรของพระเจ้าเป็นเชื้อแบ่งในสังคม เพื่อทุกคนและทุกสิ่งจะต้องกลับไปหาพระบิดา

ข้อที่ 10 ทุกคนภาวนาร่วมกัน

ข้าพเจ้าทั้งหลายภาวนาร่วมกับพระคริสตเจ้าผู้ทรง กลับคืนพระชนม์ชีพ เพื่อว่าพระอาณาจักรของพระบิดาจะเข้ามาโดยทางพระอานุภาพของพระจิตเจ้า

ทุกคน : ภาวนาท่าทาง “ขอให้พระอาณาจักรจงมาถึง” ให้เด็กๆ จับมือกัน และยกมือที่จับกันขึ้นพร้อมกับกล่าวว่า “โดยทางพระอานุภาพของพระจิตเจ้า”

ข้อที่ 11 ร้องเพลง “สอนด้วยชีวิต”

* มีสิ่งหนึ่งที่ฉันอยากบอกเธอ มันล้นเอ่ออยู่ในใจดวงนี้
 มีผู้หนึ่งรักฉันจนพร้อมยอมพลี สูญสิ้นชีวีเพื่อฉันและเธอเช่นกัน
 คือพระเยซูผู้ทรงรักฉันมากมายและทรงรักเธอด้วยใจไม่เด็ดฉันหา
 ชีวิตพระองค์สอนให้เรารู้ว่า พุดด้วยวาจาไม่ล้ำค่าเท่าการกระทำ
 ***จงรัก รับใช้และให้อภัย แบ่งปันน้ำใจให้แก่ทุกคน
 ยามใครเดือดร้อนปลอบประโลมให้คลายกังวล โดยมีพระองค์เป็นแบบอย่าง (***)

ข้อที่ 12 พระประสงค์จึงสำเร็จในแผ่นดินเหมือนในสวรรค์

- นี่เป็นพระวาจาที่พระเยซูเจ้าตรัสในสวนเกทเสมนี (มธ 26:39)
- บรรดาบุตรของพระเจ้ายกจิตใจของเขาขึ้นหาพระองค์ เพื่อให้หน้าพระทัยของพระเจ้าเป็นน้ำใจของพวกเขา
- สิ่งนี้เตือนเราว่า สิ่งสร้างทุกสิ่งในโลกนี้ขึ้นอยู่กับพระเจ้า
- ทำไมพระเยซูเจ้าจึงภาวนาต่อพระบิดา? ก็เพื่อทราบน้ำพระทัยของพระองค์

ข้อที่ 13 ก่อนจะทรงเรียกบรรดาศิษย์ พระเยซูเจ้าทรงสวดภาวนาเพื่อมั่นใจว่าพระองค์

ทรงกระทำตามพระประสงค์ของพระบิดา พระเยซูคริสต์เจ้าทรงเลือกพวกเขา

และมอบพระศาสนจักรของ พระองค์ให้อยู่ในความรับผิดชอบของพวกเขา

ทรงประทานพันธกิจให้พวกเขา ซึ่งเป็นพันธกิจของพวกเขาทุกคนด้วยในฐานะที่เราเป็นสมาชิกของพระศาสนจักร

- พระประสงค์ของพระเจ้าคือสิ่งที่พระเยซูเจ้าทรงกระทำและทรงเทศน์สอน ความอ่อนน้อมในชีวิตประจำวัน ความเชื่อที่ไม่เปลี่ยนแปลง ความพอประมาณในการพูด มีความยุติธรรมในกิจการ มีความเมตตาในการกระทำ มีระเบียบวินัยที่ไม่ทำร้ายผู้อื่น พร้อมทั้งจะรับความทุกข์ มีชีวิตอย่างสงบสุขกับผู้อื่น รักองค์พระผู้เป็นเจ้าสุดจิตใจ รักพระองค์เพราะพระองค์ทรงเป็นพระบิดาของเรา ยำเกรงพระองค์เพราะพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของเรา พอใจพระองค์เหนือสิ่งใดทั้งปวง ยืนอยู่ที่กางเขนของพระองค์ด้วยความจงรักภักดีและความกล้าหาญ สิ่งเหล่านี้คือความหมายของการทำตามพระประสงค์ของพระเจ้า (นักบุญซีเปเรียน)

ข้อที่ 14 ทุกคนภาวนาพร้อมกัน

ข้าพเจ้าทั้งหลายวอนขอให้ทุกสิ่งในชีวิตประจำวันเป็นไปตามพระประสงค์ของพระเจ้า

อาแมน

ทุกคน : ภาวนาทำทาง “ขอให้พระประสงค์จึงสำเร็จ” ให้เด็กค่อยๆยกมือทั้งสองขึ้น

ทางเลือก ก ให้ดูภาพยนตร์เรื่อง “พระนางมารีย์พรหมจารีย์เสด็จเยี่ยม”

ทางเลือก ข เล่าเรื่อง

พระนางมารีย์เป็นเด็กแต่ผู้เดียวที่เติบโตขึ้นในความรักต่อพระเจ้ามากกว่าสตรีใด ๆ ในประวัติศาสตร์ พระเจ้าทรงเลือกพระนางมารีย์ให้เป็นมารดาของพระเยซูเจ้าพระบุตรของพระองค์ เมื่อ

ทูตสวรรค์กาเบรียลบอกว่าพระนางจะเป็นมารดาของพระเยซูเจ้า พระนางตอบรับด้วยความถ่อมตน พระนางทรงอยู่เคียงข้างพระเยซูเจ้าเมื่อพระองค์ทรงประสูติ ทรงตามหาและพบเมื่อพระเยซูเจ้าทรงหายไปนพระวิหารที่กรุงเยรูซาเล็ม พระนางทรงอยู่กับพระองค์เมื่อทรงสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน พระนางทรงอยู่ในห้องชั้นบนเพื่อรอรับเมื่อพระองค์ทรงกลับคืนพระชนม์ชีพในวันปัสกา ให้เราเลียนแบบอย่างความเชื่อของพระมารดามารีย์ ให้เราคิด พุด และกระทำตามพระประสงค์ของพระเจ้า

บทเรียนที่ 4 “คำวอนขอของเรา”

ข้อที่ 15 โปรตประทานอาหารประจำวันแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายในวันนี้

- อาหารเป็นสิ่งจำเป็นในการดำรงชีวิตของมนุษย์ “เราเป็นบึงแห่งชีวิต” (ยอห์น 6:35)
- แม้เราแต่ละคนต้องการอาหาร แต่ต้องไม่ลืมสนองต่อความต้องการของชุมชน เพราะเราเป็นพี่น้องกันในองค์พระคริสตเจ้า
- เราขอพระบิดาให้ทรงประทานอาหารที่ทรงสัญญาจะประทานให้กับผู้ที่ฟังพระวาจาของพระองค์ เฉพาะผู้ที่ฟังพระวาจาของพระเจ้า (ฉะบับ 8:3) ประชาชนจะได้รับอาหาร และสามารถแจกจ่ายได้
- สำหรับคริสตชนความหมายของการร้องขออาหารคือ “บึงแห่งชีวิต” ซึ่งเป็นที่เข้าใจว่าหมายถึงพระวาจาของพระเจ้าที่เราพึ่งพิงด้วยความเชื่อ และพระกายขององค์พระผู้เป็นเจ้าที่เราพึ่งพิงในศีลมหาสนิท

ข้อที่ 16 ทุกคนภาวนาร่วมกัน

ข้าแต่พระบิดาเจ้า พระองค์ทรงเป็นที่มาของชีวิต ข้าพเจ้าทั้งหลาย วอนขอพระองค์โปรดทรงสถับฟังเสียงร้องของผู้ยากจนที่ไม่มีอาหารรับประทาน ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอมอบเด็ก ๆ ที่กำลังจะอดตายไว้ในพระเมตตาของพระองค์ อาแมน

ทุกคน : ภาวนาทำทาง “ข้าแต่พระบิดาเจ้า พระองค์ทรงเป็นที่มาของชีวิต” ให้เด็กพนมมือ คำว่า “ข้าแต่พระบิดาเจ้า” และยกมือขึ้น “พระองค์ทรงเป็นที่มาของชีวิต”

ข้อที่ 17 โปรตประทานอภัยแก่ข้าพเจ้า เหมือนข้าพเจ้าให้อภัยแก่ผู้อื่น

- การอ้อนวอนขอของเราเป็นการยอมรับถึงความเป็นคนบาปของเรา สิ่งนี้เป็นการยอมรับว่าเรามีความไว้วางใจในพระเมตตาของพระเจ้า
- การให้อภัยหมายถึงการทำให้ผู้กระทำผิดเป็นอิสระ ปลอ่ยพวกเขาออกจากภาระผูกพัน นำความสัมพันธ์ที่แตกร้างไปแล้วให้กลับคืน
- การให้อภัยด้วยพระเมตตาของพระเจ้าจะไม่เข้าไปในหัวใจของเราจนกว่าเราจะตระหนักว่าเราเองก็เป็นคนบาป และมีความยินดีที่จะยอมรับการให้อภัยของพระเจ้า

ข้อที่ 18 ทุกคนภาวนาร่วมกัน ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า โปรดทรงสอนข้าพเจ้าทั้งหลายให้มีความถ่อมตน และระลึกเสมอว่าตนเองมีความผิดพลาด เพื่อจะให้อภัยในความผิดของผู้อื่นได้ง่ายขึ้น อาแมน

ทุกคน : ภาวนาทำทาง “โปรดประทานอภัยแก่ข้าพเจ้า” (เอามือทั้งสองไว้ที่หัวใจ) “เหมือนข้าพเจ้าให้อภัยแก่ผู้อื่น” (เอามือขวาจับมือคนข้างๆ)

ข้อที่ 19 ร้องเพลง “จงรักซึ่งกันและกัน”

เราจงรักซึ่งกันและกัน เราจงรักซึ่งกันและกัน
เราจงรักซึ่งกันและกัน เราจงรักซึ่งกันและกัน

ข้อที่ 20 โปรดช่วยข้าพเจ้าไม่ให้แพ้การประจัญ

ถ้าเป็นพระประสงค์ของพระเจ้า เราไม่กลัวการต่อสู้ในสงครามที่ยากลำบาก เพราะพระองค์จะทรงประทานความเข้มแข็งที่จำเป็นให้กับเรา และเราทราบว่าตัวเราเองนั้นไม่มีอะไรเลย นักบุญเปาโลให้เรามั่นใจว่า “ท่านทั้งหลายไม่เคยเผชิญกับการทดลองใดๆ ที่เกินกำลังมนุษย์ พระเจ้าทรงซื่อสัตย์ พระองค์จะไม่ทรงอนุญาตให้ท่านถูกทดลองเกินกำลังของท่าน แต่เมื่อถูกทดลอง พระองค์จะประทานความสามารถให้ท่านยืนหยัดมั่นคงและหาทางออกได้” (1 คร 10:13)

เราสามารถเอาชนะการผจญได้หากเราสวดภาวนา ดังที่เราเห็นได้จากแบบอย่างของพระองค์ เราต้องมีความพากเพียรในการภาวนา “จงอธิษฐานภาวนาอย่างสม่ำเสมอ อย่าละเลยที่จะขอบพระคุณ” (คส 4:2)

ข้อที่ 21 แต่โปรดช่วยให้พ้นจากความชั่วร้ายเทอญ

- ในการวอนขอสุดท้ายนี้ เราคริสตชนภาวนาวอนขอต่อพระเจ้าพร้อมกับพระศาสนจักรเพื่อแสดงให้เห็นถึงชัยชนะ ที่พระคริสตเจ้าเองทรงมีชัยชนะต่อซาตาน ทูตสวรรค์ที่ขัดแย้งกับพระเจ้าเป็นการส่วนตัวและต่อแผนการแห่งการช่วยให้รอดพ้นของพระองค์ (CCC2864)

ข้อที่ 22 ทุกคนภาวนาร่วมกัน

ข้าแต่พระเจ้า โปรดทรงช่วยข้าพเจ้าให้พ้นจากความชั่วร้ายทุกประการ
และโปรดประทานความสงบในชีวิต ในพระเมตตาของพระองค์
โปรดทรงช่วยข้าพเจ้าให้เป็นอิสระจากบาป
โปรดทรงปกป้องข้าพเจ้าจากความทุกข์ร้อน
ในขณะที่รอคอยการเสด็จมาของพระผู้ไถ่กู้
พระเยซูคริสตเจ้า พระเจ้าของข้าพเจ้าทั้งหลาย

ทุกคน : ภาวนาทำทาง “โปรดช่วยให้พ้นจากความชั่วร้ายเทอญ อาแมน”

โปรดช่วยให้พ้น (ปรบมือ) จากความชั่วร้ายเทอญ (หมุนรอบตัวและโค้งคำนับ) อาแมน
(คุกเข่าพร้อมกับชูมือทั้งสองขึ้น)

ภาวนาก่อนอวยพรศีลมหาสนิท

ร้องเพลง “ถวายพรพระผู้เจริญ”

ผู้นำ ข้าแต่พระเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าทั้งหลาย ข้าพเจ้าขอบถวายทุกสิ่งแด่พระองค์ โปรดทรงชำระล้างความคิด วาจา และการกระทำทุกอย่างในชีวิตประจำวันของข้าพเจ้าทั้งหลาย

(หมายเหตุ ให้เด็กภาวนาส่วส่วนตัวเงียบๆต่อหน้าศีลมหาสนิท)

สวดบท "ข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย" พร้อมทำท่าทาง
 ข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย
 พระองค์สถิตในสวรรค์
 พระนามพระองค์จึงเป็นที่สักการะ
 พระอาณาจักรจงมาถึง
 พระประสงค์จงสำเร็จในแผ่นดินเหมือนในสวรรค์
 โปรดประทานอาหารประจำวันแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายในวันนี้
 โปรดประทานอภัยแก่ข้าพเจ้า เหมือนข้าพเจ้าให้อภัยแก่ผู้อื่น
 โปรดช่วยข้าพเจ้าไม่ให้แพ้การประจญ
 แต่โปรดช่วยให้พ้นจากความชั่วร้ายเทอญ

แบ่งปันกลุ่มย่อย : แบ่งปันประสบการณ์ความเชื่อ โดยไตร่ตรองและตอบคำถามต่อไปนี้

1. เธอรู้สึกอย่างไรในขณะที่สวดภาวนาและหลังจากการสวดภาวนา?
2. เธอติดต่อกับพระเจ้าอย่างไร
3. พระเจ้าบอกอะไรในใจของเธอบ้าง

การเชื่อมโยงระหว่างพระคัมภีร์ ประสบการณ์มนุษย์ และคำสอนของพระศาสนจักร (สรุป)

- ในศีลล้างบาป เราได้รับพระพรแห่งความเชื่อ และพระพรหรรษาความซื่อสัตย์ในการกระทำพันธกิจที่พระเจ้าทรงมอบให้เรา เราซึ่งได้รับพระพรแห่งความเชื่อสวดภาวนาต่อพระบิดาเจ้า โดยทางพระเยซูคริสตเจ้า พระบุตรของพระองค์ พระผู้ไถ่กู้ ในความรักของพระจิตเจ้า
- โดยทางการสวดภาวนา เราได้รับความสว่างและแรงบันดาลใจในการทำงานธรรมทูตในฐานะสมาชิกยูวธรรมทูต
- พระเยซูเจ้าผู้ทรงเลือกและเรียกเราให้เป็นศิษย์ของพระองค์ ทรงกระทำให้เราเข้มแข็งในการปฏิบัติหน้าที่ประจำวัน และความรับผิดชอบต่างๆ ทั้งที่บ้าน ที่โรงเรียน และในชุมชนที่เราอยู่
- เรามีชีวิตเป็นธรรมทูตของพระคริสตเจ้าอย่างแท้จริงเมื่อเราสวดภาวนาอยู่เสมอ และมอบถวายการทำพลีกรรมเพื่อผู้อื่น(การภาวนา) และมีชีวิตในการบริการรับใช้ด้วยการทำงานแห่งความรักและเมตตา(การกระทำ) เมื่อเราปฏิบัติตามพระคริสตเจ้าทั้งด้วยความคิด วาจา และกิจการ เรากลายเป็นประจักษ์พยานที่มีชีวิตแห่งความรักของพระองค์ และนำให้ผู้อื่นมาประสบกับพระเจ้าในชีวิตของพวกเขา
- ชีวิตฝ่ายจิตคริสตชนเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันทั้งหมดของเรา ที่เจริญชีวิตภายใต้พระจิตของพระคริสตเจ้าและพระวรสาร

ตอบรับความเชื่อ	แนะนำในสิ่งที่เด็กๆ ได้เรียนรู้จากพระวาจาพระเจ้า และจากการแบ่งปันของพวกเขา ให้พวกเขาได้เขียนข้อตั้งใจและคำมั่นสัญญาเรื่องภavana ในฐานะยุวธรรมทูต
พิธีกรรมส่งออก	
ร้องเพลงพระจิตเจ้า :	“เชิญพระจิต”
ภavana ถวาย	แต่ละกลุ่มถวายข้อตั้งใจและคำมั่นสัญญาของตนในฐานะยุวธรรมทูต
ผู้นำ/พระสงฆ์	กล่าว “จงไปยุวธรรมทูต และบอกให้โลกรู้ถึงความรักอันไม่มีเงื่อนไขของพระเจ้า”
เพลงจบพิธี	ร้องเพลง “บอกให้โลกรู้ถึงความรักของพระเจ้า”

ภาคที่ 7

ทวีปเอเชีย พันธกิจที่ได้รับของพระศาสนจักร

จุดประสงค์ของผู้สอน

เมื่อจบบทเรียนแล้ว สมาชิก ตระหนัก เข้าใจ และอุทิศตนในกระแสเรียกการเป็นธรรมทูตได้ลึกซึ้งมากขึ้น ในฐานะธรรมทูตของพระศาสนจักรในเอเชีย

จุดประสงค์เฉพาะ

เมื่อจบบทเรียนแล้วสมาชิกจะสามารถ

1. สามารถได้ว่าทำไมพระเจ้าจึงทรงเรียกประเทศไทยให้เป็นธรรมทูตในเอเชีย (**คำสอนธรรมทูต**)
2. แสดงออกอย่างสร้างสรรค์ด้วยคุณภาพและศักยภาพของผู้เข้ารับการอบรมในการมีส่วนร่วมในงานของพระศาสนจักรในประเทศไทย (**ธรรมทูตรับใช้**)
3. ร่วมสวดภาวนาแบบเรียบง่าย เพื่อเฉลิมฉลองเอกลักษณ์ของคริสตชนไทย ในฐานะบุตรพระเจ้าที่ได้รับเรียกมาให้เป็นพี่น้องที่ดีของชาวสะมาเรียในเอเชีย (**ชีวิตจิตธรรมทูต**)
4. พัฒนาการสวดภาวนาอย่างสม่ำเสมอสำหรับเด็กๆ ในเอเชีย

การพัฒนาที่คาดหวังจะเกิดขึ้น

ตระหนักถึงความสำคัญและความหมายของบทบาทของตนในงานธรรมทูตในพระศาสนจักรในเอเชีย

อุปกรณ์

1. คอมพิวเตอร์
2. จอ LCD
3. พระคัมภีร์
4. แผนที่ประเทศไทย

บทบาทผู้นำ ผู้อำนวยการความสะอาด ผู้ดำเนินรายการ เลขานุการ ผู้รายงาน

เวลา 40-60 นาที/บทเรียน

บทที่ 1
พระเยซูเจ้าธรรมทูตผู้ยิ่งใหญ่
(คำสอนธรรมทูต)

ส่วนที่ 1 ประสพการณ์

กิจกรรมต้อนรับ : ยิ้มต้อนรับทุกคนพร้อมกับโค้งศีรษะ ซึ่งมีความหมายว่า “ความศักดิ์สิทธิ์ในฉันทขอเคารพความศักดิ์สิทธิ์ที่อยู่ในเธอ”

1. ภาวนาเปิด

ผู้นำ ให้เราสำนึกว่าพระเจ้าทรงประทับอยู่ท่ามกลางเราเสมอ เราสัมผัสถึงความรักและความเป็นหนึ่งเดียวของพวกเรากับพระเจ้าการพบปะกันในครั้งนี้ พวกเราทูลขอในพระนามของพระบิดา พระบุตร และพระจิต อาแมน

ผู้อ่าน : บทเพลงสดุดีที่ 100

ท่านทั้งหลายจากทั่วแผ่นดิน จงโห่ร้องสรรเสริญพระยาห์เวห์เถิด
จงรับใช้พระยาห์เวห์ด้วยความยินดี
จงเข้ามาเฝ้าเฉพาะพระพักตร์พระองค์
จงโห่ร้องด้วยความปรีดา
จงรู้ว่าพระยาห์เวห์ทรงเป็นพระเจ้า
พระองค์ทรงสร้างเรา เราเป็นของพระองค์
เป็นประชากรของพระองค์
เป็นฝูงแกะที่ทรงเลี้ยงดู
จงเข้าประตูของพระองค์ พลาจขบร้องขอบพระคุณ
จงขอบพระคุณของพระองค์ และถวายพระพรแต่พระนามพระองค์
เพราะพระยาห์เวห์ทรงพระทัยดี
ความรักมั่นคงของพระองค์ดำรงอยู่เป็นนิตย์
ความซื่อสัตย์ของพระองค์คงอยู่ทุกยุคทุกสมัย

ทุกคน องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราทรงพระทัยดี และสมควรที่จะได้รับการสรรเสริญ อาแมน

2. ผู้นำเชิญเลขาอ่านรายงานการพบปะครั้งที่ผ่านมา
3. เชิญเหรัญญิกรายงานเรื่องการเงิน
4. เชิญแต่ละคนได้แบ่งปันงานที่ได้รับมอบหมายให้กระทำ (เลขาจดบันทึกไว้)
5. **ทำแผนผังความคิด**

5.1 แบ่งเด็กออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 3-5 คน มอบแผนที่ประเทศไทยให้กับทุกกลุ่ม ให้สมาชิกในกลุ่มช่วยกันคิดว่า เพราะเหตุใดประเทศไทยจึงมั่งคั่ง/ได้รับพระพร (ประเทศไทยร่ำรวย/ได้รับพระพร เพราะชนบประเพณี ผู้คน ผู้ศักดิ์สิทธิ์ วัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ ทรัพยากรธรรมชาติ ฯลฯ) ให้

กลุ่มช่วยกันเขียนเหตุผลไว้รอบๆแผนที่ประเทศไทย เด็กๆอาจจะบอกเป็นสถานที่ ผู้คน เหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม หรือขนบธรรมเนียมประเพณี ฯลฯ ที่แสดงถึงความมั่งคั่งและเอกลักษณ์ที่ไม่เหมือนใครของชาวไทย

- 5.2 ให้แต่ละกลุ่มช่วยกันคิดว่ามีอะไรที่เป็นภัยคุกคามเอกลักษณ์ ความมั่งคั่ง หรือพระพรของประเทศให้เขียนสิ่งที่เป็นภัยคุกคามนี้ในก้อนเมฆที่มีฟ้าผ่าที่อยู่รอบๆแผนที่ สิ่งเหล่านี้เป็นปัญหาที่ทำลายเอกลักษณ์ ความมั่งคั่ง หรือพระพรของประเทศ แต่ละกลุ่มอาจเขียน ว่าเป็น มลภาวะเป็นพิษ การฉ้อโกง ครอบครัแตกแยก ฯลฯ และนำเสนอสิ่งเหล่านี้ในกลุ่มใหญ่

การวิเคราะห์: ประเทศไทยยังคงอยู่อย่างสงบสุขได้ แม้จะมีภัยคุกคามที่เป็นเมฆหมอกบดบังความงดงาม และความมั่งคั่งได้เพราะอะไร? เพราะพระเจ้าทรงอวยพระพรเรา เราได้รับพระพรอันมั่งคั่งด้วยผู้เสียสละ มีผู้ศักดิ์สิทธิ์เป็นแบบอย่าง มั่งคั่งด้วยประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี มีทรัพยากรธรรมชาติ ผู้คนมีอัธยาศัยไมตรี และเด็กๆ ยุวธรรมทูตที่ด้อย่างพวกเธอ สิ่งต่างเหล่านี้ เป็นพระพรจากพระเจ้าที่ทรงประทานให้เรา เราจึงต้องรักษาไว้และแบ่งปันให้กับผู้อื่นด้วย

ร้องเพลง : “แผ่นดินของเรา”

หมายเหตุ : เก็บรวบรวมแผนที่ของแต่ละกลุ่มไว้เพื่อใช้ในตอนสุดท้ายของแบบเรียนนี้

ส่วนที่ 2 พระวาจาพระเจ้า

ก. ความรู้สึกที่แท้จริง

1. พันธกิจของพระเยซูเจ้าชาวนาซาเร็ธ/เอเชีย

พระเยซูเจ้าเป็นชาวเอเชียเหมือนกับเรา พระองค์ทรงเกิดและเติบโตมาในสถานการณ์ทางการเมือง เศรษฐกิจ วัฒนธรรม และศาสนาในสมัยของพระองค์ การอยู่อย่างสงบเงียบที่เมืองนาซาเร็ธเป็นเวลาหลายปี การถูกผจญของพระเยซูเจ้า และวิกฤติต่างๆในกาลิลี แสดงให้เห็นว่าพระเยซูเจ้าทรงกระทำตามพันธกิจของพระองค์อย่างมั่นคงและต่อเนื่องในเวลาของพระองค์

พระเยซูเจ้าทรงแสดงให้เราเห็นถึงวิธีการตอบสนองต่อสถานการณ์ของประเทศ เรื่องชาวสะมาเรียใจดีบอกเราได้เป็นอย่างดี ว่าพระเยซูเจ้าทรงกล่าวถึงความจำเป็นในการช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์

(ขณะอ่านพระวรสาร ขอให้เด็กๆกล่าวข้อความสำคัญที่พระเยซูเจ้าตรัสซ้ำอีกครั้ง (คำที่ขีดเส้นใต้ไว้) ผู้อ่านให้สัญญาโดยยกมือขึ้น ควรให้เด็กทุกคนมีบทอ่านที่ขีดเส้นใต้ไว้)

อ่าน : อุปมาเรื่องชาวสะมาเรียใจดี (ลก 10:25-37)

ขณะนั้นนักกฎหมายคนหนึ่งยืนขึ้น ทูลถามเพื่อจะจับผิดพระองค์ว่า “พระอาจารย์ ข้าพเจ้าจะต้องทำอะไรเพื่อจะได้ชีวิตนิรันดร” พระองค์ตรัสถามเขาว่า **“ในธรรมบัญญัติมีเขียนไว้อย่างไร ท่านอ่านว่าอย่างไร”** เขาทูลตอบว่า “ท่านจะต้องรักองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าของท่านสุดจิตใจ สุดวิญญาณ สุดกำลัง และสุดสติปัญญาของท่าน ท่านจะต้องรักเพื่อนมนุษย์เหมือนรักตนเอง” พระองค์ตรัสกับเขาว่า **“ท่านตอบถูกแล้ว จงทำเช่นนี้แล้วจะได้ชีวิต”**

ชายคนนั้นต้องการแสดงว่าตนถูกต้อง จึงทูลถามพระเยซูเจ้าว่า “แล้วใครเล่าเป็นเพื่อนมนุษย์ของข้าพเจ้า” พระเยซูเจ้าจึงตรัสต่อไปว่า “ชายคนหนึ่งกำลังเดินทางจากกรุงเยรูซาเล็มไปยังเมืองเยรีโค เขาถูกโจรปล้น พวกโจรปล้นทุกลึง ทุบตีเขา แล้วก็จากไป ทิ้งเขาไว้อาการสาหัสเกือบสิ้นชีวิต สมณะผู้หนึ่งเดินผ่านมาทางนั้นโดยบังเอิญ เห็นเขาและเดินผ่านเลยไปอีกฟากหนึ่ง ชาวเลวีคนหนึ่งผ่านมาทางนั้น เห็นเขาและเดินผ่านเลยไปอีกฟากหนึ่งเช่นเดียวกัน แต่ชาวสะมาเรียผู้หนึ่งเดินทางผ่านมาใกล้ๆ เห็นเขาก็นึกสงสาร จึงเดินเข้าไปหา เทนน้ำมันและเหล้าองุ่นลงบนบาดแผลแล้วพันผ้าให้ นำเขาขึ้นหลังสัตว์ของตนพาไปถึงโรงแรมแห่งหนึ่งและช่วยดูแลเขา วันรุ่งขึ้นชาวสะมาเรียผู้นั้นนำเงินสองเหรียญออกมามอบให้เจ้าของโรงแรมไว้กล่าวว่า “ช่วยดูแลเขาด้วย เงินที่ท่านจะจ่ายเกินไปนั้น ฉันจะคืนให้เมื่อกลับมา” **ท่านคิดว่าในสามคนนี้ใครเป็นเพื่อนมนุษย์ของคนที่ถูกโจรปล้น** เขาทูลตอบว่า “คนที่แสดงความเมตตาต่อเขา” พระเยซูเจ้าจึงตรัสกับเขาว่า **“ท่านจงไปและทำเช่นเดียวกันเถิด”**

คำถามเพื่อไตร่ตรอง

- 1) นักกฎหมายถามพระเยซูเจ้าเรื่องอะไร?
- 2) พระเยซูเจ้าทรงตอบคำถามของเขาอย่างไร?
- 3) เมื่อนักกฎหมายตอบคำถามที่เขาเป็นคนถาม พระเยซูเจ้าทรงบอกให้เขาทำอะไร?
- 4) พระเยซูเจ้าทรงอธิบายถึงการเป็นเพื่อนมนุษย์ไว้อย่างไร?
- 5) ใครคือเพื่อนมนุษย์ของท่าน? ท่านได้ช่วยเหลือเขาอย่างไร?

พระเยซูเจ้าทรงตอบรับการเป็นธรรมทูตด้วยการ

- สถานการณ์ทางเศรษฐกิจ การช่วยเหลือคนยากจน การกีดกันทางการเมือง และการเก็บภาษีอย่างหนักของชาวโรมัน
- สถานการณ์การแบ่งแยกทางศาสนา ซึ่งประชาชนธรรมดาถูกถือว่าเป็นคนโง่เขลาและไม่บริสุทธิ์
- ความขัดแย้งทางศาสนาเรื่อง เป็นมลทินหรือไม่เป็นมลทิน อำนาจทางศาสนา และธุรกิจ
ในพระวิหาร

(จับคู่แบ่งปัน : ท่านคิดอย่างไรถึงเรื่องสถานการณ์ในสมัยของพระเยซูเจ้า และสถานการณ์ของเราในปัจจุบัน? มีอะไรที่คล้ายคลึงกัน?)

- ในฐานะสมาชิกยูวธรรมทูต ใครคือเพื่อนมนุษย์ของท่านที่ต้องการความช่วยเหลือ?

2. ความรัก : หัวใจแห่งพันธกิจของพระเยซูเจ้า

พระเยซูเจ้าตรัสว่า “นี่คือบัพติศมาของเรา ให้ท่านทั้งหลายรักกัน เหมือนดังที่เรารักท่าน ไม่มีใครมีความรักยิ่งใหญ่กว่าการสละชีวิตของตนเพื่อมิตรสหาย ...เราสั่งท่านทั้งหลายดังนี้ว่า ท่านทั้งหลายจงรักกัน” (ยอห์น 15:12-13,17)

“จงรักใช้ซึ่งกันและกันด้วยความรัก เพราะธรรมบัญญัติทั้งหมดสรุปได้เป็นข้อเดียวว่า จงรักเพื่อนมนุษย์เหมือนรักตนเอง” (กท 5:13-14)

“ท่านที่รักทั้งหลายจงรักกันและกัน เพราะความรักมาจากพระเจ้า และทุกคนที่มีความรัก ย่อมบังเกิดจากพระเจ้า และรู้จักพระองค์ ผู้ไม่มีความรัก ย่อมไม่รู้จักพระเจ้า เพราะพระเจ้าทรงเป็นความรัก ... ท่านที่รักทั้งหลาย ถ้าพระเจ้าทรงรักเราเช่นนี้ เราก็ควรจะรักกันด้วย ไม่มีผู้ใดเคยเห็นพระเจ้า แต่ถ้าเรารักกัน พระเจ้าย่อมทรงดำรงอยู่ในเรา และความรักของพระองค์ในเราก็จะสมบูรณ์” (1 ยอห์น 4:7-8,11)

ตอบคำถาม ด้วยคำพูดของเธอเอง “ความรักอยู่ที่ไหน?” โดยเขียนลงในกระดาษ

3. ให้มีการถวายเงินเล็กน้อยๆ เพื่อช่วยเหลือเด็กๆ ที่มีความยากลำบากกว่า (ให้เหรียญกษาปณ์ประจำกลุ่มทำบัญชีแล้วนำเงินไปมอบให้ครูเพื่อเก็บรักษาไว้)
4. ให้ผู้นำมอบหมายงานให้เด็ก ๆ ได้กระทำเพื่อเป็นกิจกรรมตาทั้งฝ่ายกายและจิตใจและนำมาแบ่งปันในการประชุมครั้งต่อไป
5. นัดหมายการพบปะครั้งต่อไป
6. ให้เลขาบันทึกการพบปะ เพื่อนำไปอ่านในการพบปะครั้งต่อไป
7. จบด้วยการภาวนาตามพระประสงค์ของพระสันตะปาปาเพื่องานแพร่ธรรม

บทที่ 2
ตอบรับการเรียกให้เป็นธรรมทูตในความเชื่อและความหวัง
(ธรรมทูตรับใช้)

ส่วนที่ 1 ประสบการณ์ที่ความท้าทาย

1. ผู้นำให้การท้าทายและต้อนรับสมาชิกด้วยความเป็นกันเองและอบอุ่น
 - 1.1 ภาวนาเปิด: วันนี้ขอให้เรา ธรรมทูตน้อยๆ ของพระเจ้า ร่วมใจเป็นหนึ่งเดียวกันภาวนาเพื่อตัวของเราแต่ละคนจะได้ทำหน้าที่เป็นธรรมทูตที่ดี ช่วยทำให้ประเทศไทยที่รักของเรามีความรักและความสามัคคีกัน เพื่อให้ประเทศไทยของเรามีความสงบสุข บทแสดงความรัก.....อาแมน
 - 1.2 ผู้นำเชิญเลขาอ่านรายงานการพบปะครั้งที่ผ่านมา
 - 1.3 เชิญเหรัญญิกรายงานเรื่องการเงิน
 - 1.4 เชิญแต่ละคนได้แบ่งปันงานที่ได้รับมอบหมายให้กระทำ (เลขาจดบันทึกไว้)
2. **ประสบการณ์:** ให้ผู้นำเตรียมหนังสือพิมพ์เลือกเฉพาะหน้าหนึ่งให้เพียงพอกับจำนวนสมาชิก เพื่อให้พวกเขาได้อ่านและเลือกข่าวที่พวกเขาอ่านหรือเห็นแล้วไม่สบายใจหรือไม่มีความสุข ให้ตัดข่าวนั้นออกมาแล้ว พูดคุยกับเพื่อนข้างๆ จากนั้นให้ผู้นำเชิญอาสาสมัครออกมาอ่านให้เพื่อนกลุ่มใหญ่ฟัง
3. **ผู้นำวิเคราะห์ข่าวที่เด็กๆ นำเสนอโดยให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงในโลกปัจจุบันและสังคมไทย (จากกฤษฎีกาการสมัชชาใหญ่ 2015 ข้อ 2)**

“การขยายตัวของลัทธิวัตถุนิยม และพัฒนาการทางด้านเทคโนโลยีส่งผลต่อสภาพการใช้ชีวิตของทุกคนในสังคม ผู้คนต้องดิ้นรนทำงานหนักมากขึ้นเพื่อหารายได้มาจุนเจือครอบครัว...การดิ้นรนเช่นนี้กระทบต่อสำนึกด้านจริยธรรมถึงขั้นที่การแสวงหาอำนาจและความร่ำรวยกลายเป็นปัจจัยในการกำหนดการตัดสินใจ แทนที่จะเป็นความรู้สึกผิดชอบชั่วดี การทุจริตหรือการคดโกงกลายเป็นพฤติกรรมที่ได้รับการยอมรับจากสังคมในวงกว้าง โลกีย์นิยม วัตถุนิยมและแนวคิดแบบลัทธิพหุนิยมเชิงจริยธรรม...”

การวิเคราะห์

ข่าว	ผลกระทบ

ส่วนที่ 2 คำสอน

พระศาสนจักรมีพันธกิจสำหรับประเทศของเรา พระศาสนจักรเรียกให้เรามีส่วนร่วมเพื่อให้ความฝันเป็นความจริงด้วยการเป็นผู้แบ่งปันความรักและชีวิตเพื่อผู้อื่น

พระเยซูเจ้าทรงเป็นชาวเอเชียเหมือนกับเรา ทรงบังเกิดมา และเติบโตขึ้นมาในสถานการณ์ทางการเมือง เศรษฐกิจ วัฒนธรรม และศาสนาในสมัยของพระองค์ การอยู่อย่างเรียบง่าย ที่นาซาเร็ธ และการถูกผจญ และวิกฤติของชาวกาลิลี แสดงให้เห็นว่า พระเยซูเจ้าตอบรับพันธกิจของพระองค์อย่างมั่นคง ให้เราได้เรียนรู้พันธกิจที่พระศาสนจักรได้กำหนดไว้ในกฎกติกาสัญชาตนาญ 2015 ดังนี้

1. วิสัยทัศน์-พันธกิจของพระศาสนจักรคาทอลิกในประเทศไทย คริสตศักราช 2017

วิสัยทัศน์

ชุมชนศิษย์พระคริสต์เจริญชีวิตประกาศข่าวดีใหม่

พันธกิจ

คริสตชนคาทอลิกไทยมุ่งอุทิศตนเป็นศิษย์และเป็นศิษย์ธรรมทูตเพื่อประกาศข่าวดีใหม่ โดย

- 1) รู้จัก รัก และเจริญชีวิตศักดิ์สิทธิ์สนิทสัมพันธ์กับพระคริสตเจ้า อาศัยพระวาจา การภาวนา ศีลศักดิ์สิทธิ์ รวมทั้งบรรดาเพื่อนพี่น้องและธรรมชาติ พร้อมเป็นประจักษ์พยานถึงพระคริสตเจ้าด้วยชีวิต ประกาศข่าวดีใหม่แห่งความรัก
 - 2) เป็นชุมชนที่เคารพคุณค่า ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ รัก รับผิดชอบต่อทุกคนโดยเน้นผู้ยากไร้
 - 3) รักสิ่งสร้าง มีความพอเพียง ลด ละ เลิกความโลภ เปิดขอบฟ้าแห่งคุณค่าของพระวรสาร
 - 4) ร่วมสืบสานวิถีชีวิตและวัฒนธรรมที่ดีงาม เสวนากับพี่น้องต่างความเชื่อเพื่อร่วมเสริมสร้างพระอาณาจักรของพระเจ้า อาณาจักรแห่งความยุติธรรม สันติและความชื่นชมยินดี
2. ไตร่ตรอง (ด้วยการตั้งคำถามในทำนองนี้ โดยอาจจะให้ตอบส่วนตัวหรือเป็นกลุ่ม แล้วแต่อายุของสมาชิก)
- 2.1 วิสัยทัศน์ของพระศาสนจักรคาทอลิกในประเทศไทยมีว่าอย่างไร (ความจำ)
 - 2.2 พันธกิจข้อใดที่จำได้บ้าง (ให้เลือกตอบข้อที่จำได้ ที่เหลือให้ผู้นำเสนอสรุปย่อให้สมาชิกฟัง หรือเขียน/พิมพ์แจก)
 - 2.3 พันธกิจมีประโยชน์ต่อชีวิตคริสตชนอย่างไร ข้อใดที่เราได้ปฏิบัติแล้ว ข้อใดที่ปฏิบัติยาก
 - 2.4 ถ้าทำงานโดยไม่มีวิสัยทัศน์และพันธกิจ ชีวิตคริสตชนจะเป็นอย่างไร
3. เมื่อตอบเสร็จแล้ว ผู้นำถามรวมๆ แล้วให้สมาชิกอาสาตอบ โดยไม่บังคับ)

ส่วนที่ 3 ข้อปฏิบัติ (สิ่งที่ท้าทายให้ฉันกระทำคืออะไร)

1. ผู้นำยกแนวปฏิบัติจากพันธกิจที่สมาชิกสามารถปฏิบัติได้เพื่อให้พวกเขาได้เขียนข้อตั้งใจนำไปปฏิบัติ เช่น
 - 1.1 ข้อตั้งใจเพื่อการมีชีวิตที่สนิทสัมพันธ์กับพระคริสต์ โดย
 - ข้อตั้งใจเพื่อการอ่านพระคัมภีร์ประจำวันของฉันคือ.....
 - ข้อตั้งใจเพื่อการสวดภาวนาของฉันคือ.....
 - ข้อตั้งใจเพื่อการแก้บาป รับศีลของฉันคือ.....

1.2 รัก รับใช้ทุกคนโดยเน้นผู้ยากไร้

ข้อตั้งใจเพื่อช่วยเหลือยากจนของฉัน คือ.....

1.3 รักสิ่งแวดล้อม

ข้อตั้งใจเพื่อรักษาสิ่งแวดล้อมของฉันคือ.....

1.4 การเสวนากับเพื่อนพี่น้องต่างๆความเชื่อ

เรื่องการพูดคุยกับเพื่อนต่างความเชื่อของฉันคือ.....

2. ให้แต่ละคนเขียนข้อตั้งใจ และประกาศเจตจำนงในการนำไปปฏิบัติ โดยให้เลขาจดบันทึกไว้ เพื่อนำมาพูดคุยถึงผลงานที่ได้กระทำในการพบปะครั้งต่อไป
3. ให้มีการถวายเงินเล็กน้อยๆ เพื่อช่วยเหลือเด็กๆ ที่มีความยากลำบากกว่า (ให้เหรียญกษาปณ์ประจำกลุ่มทำบุญซีแล้วนำเงินไปมอบให้ครูเพื่อเก็บรักษาไว้)
4. นัดหมายการพบปะครั้งต่อไป
5. ให้เลขาบันทึกการพบปะ เพื่อนำไปอ่านในการพบปะครั้งต่อไป
6. จบด้วยการภาวนาตามพระประสงค์ของพระสันตะปาปาเพื่องานแพร่ธรรม

บทที่ 3
การเฉลิมฉลองด้วยความกตัญญูผู้คุณ
ที่พระเจ้าทรงมอบหมายงานแพรวพรรณเราได้กระทำ
(ชีวิตจิตธรรมทูต)

1. การภาวนา

1.1 .ให้ผู้นำจัดเตรียมโต๊ะ เทียบ ดอกไม้และแผนที่ที่ใช้ในบทเรียนที่ผ่านมา(ประเทศไทย) โดยจัดวางให้เหมาะสม

1.2 ผู้นำ: พระเจ้าทรงเผยแสดงความรักยิ่งใหญ่ของพระองค์โดยผ่านความอุดมสมบูรณ์ของประเทศไทยของเรา และพระองค์ทรงทำทนายเราให้เป็นศิษย์ที่ดีของพระคริสต์ ดำเนินชีวิตที่เป็นประจักษ์พยาน และร่วมใจเป็นหนึ่งเดียวกันในการประกาศข่าวดีของพระเจ้าทั้งด้วยคำพูดและการกระทำ ให้เราแสดงความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันด้วยการจับมือกันร้องเพลง “หนึ่งเดียวใจเดียว”

2. พระวาจาของพระเจ้า

2.1 มอบหมายให้สมาชิกได้เตรียมการแสดงบทบาทสมมุติ อุปมาเรื่องชาวสะมาเรียใจดี ในลูกา 10:20โดยให้เป็นการแสดงสั้นๆที่ประยุกต์ให้เข้ากับสถานการณ์ปัจจุบัน

2.2 เมื่อแสดงเสร็จแล้วให้มีการภาวนาเพื่อมวลชน

ภาวนาเพื่อมวลชน

ผู้นำ: ข้าแต่พระเจ้า พระองค์ทรงรักพวกลูกตั้งแต่สร้างโลก พระเยซูเจ้าเสด็จมาเพื่อบอกเราให้รู้ว่าพระเจ้าทรงรักเรา ขอให้เราได้เปิดจิตใจของต้อนรับพระจิตเจ้าโดยการภาวนาร่วมกันดังนี้

ผู้นำ 1: ข้าแต่พระเจ้า ประเทศไทยของเรายังมีคนเป็นจำนวนมากที่ไม่มีอาหารกินและต้องอาศัยอยู่ตามท้องถนน

ทุกคน: โปรดเปิดจิตใจของลูกให้มองเห็นและช่วยเหลือคนที่ยากไร้และต้องการความช่วยเหลือ

ผู้นำ 2: ข้าแต่พระเจ้า ยังมีอาหารมากมายที่ถูกทิ้งขว้าง หรือนำไปโยนทิ้งในทะเลเพื่อรักษาราคา

และผลประโยชน์ทางธุรกิจ

ทุกคน: โปรดเปิดจิตใจของลูกให้สำนึกถึงความยุติธรรม

ผู้นำ 3: ข้าแต่พระเจ้า ยังมีคนจำนวนมากที่ต้องอาศัยอยู่ในพื้นที่ที่มีอันตราย ขาดน้ำ ขาดไฟฟ้า ขาดยารักษาโรค มีคนต้องตามเพราะขาดอาหาร

ทุกคน: โปรดเปิดจิตใจของลูกให้มีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น

ผู้นำ 4: ข้าแต่พระเจ้า ชาวนาต้องทำงานด้วยความยากลำบาก คนงานในโรงงานที่ไม่ยุติธรรม

ทุกคน: โปรดเปิดจิตใจของลูก ให้รู้จักทำงานเพื่อช่วยสร้างโลกให้ดีขึ้น อาแมน

3. ปฏิบัติ

3.1 ให้สมาชิกตัดกระดาษเป็นรูปหัวใจ โดยเขียนข้อตั้งใจที่จะกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ช่วยทำให้ประเทศดีขึ้น มีความสุขมากสองนาที่ จากนั้นให้นำไปติดที่แผนที่

3.2 ผู้นำ: ขณะนี้ให้เรามองดูรูปหัวใจที่เราแต่ละคนได้นำไปติดไว้ที่แผนที่ เราได้แสดงความตั้งใจที่จะช่วยเหลือประเทศของเราให้เป็นประเทศที่น่าอยู่และมีความสุข พวกคุณขอขอบคุณพระเจ้าที่ได้มอบหมายให้พวกคุณได้มีโอกาสช่วยพระองค์ ขอโปรดประทานกำลังใจพวกคุณในการทำหน้าที่นี้ด้วย ให้เราภาวนาร่วมกัน “ข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย.....)

3.3 จากนั้นกลุ่มอาจจะภาวนาสายประจำธรรมทูต เพื่อทุกๆทวีปในโลก

4. การวางแผนเพื่อการประกาศข่าวดี

เราได้รับเรียกให้ทำหน้าที่สืบสานงานธรรมทูตของพระเยซูเจ้า เราได้รับพระพรมากมายจากพระเจ้าที่เราสามารถนำมาใช้เพื่องานประกาศข่าวดีของเราในประเทศไทย ในฐานะที่เป็นยุวธรรมทูต เราสามารถทำได้หลายอย่าง ให้เราช่วยกันระดมความคิดเห็นวางแผนงานเพื่อพันธกิจนี้

- 1) การจัดทำตารางแผนงาน: ให้แต่ละกลุ่มจัดทำแผนงานประจำเดือน ประจำปี หรือประจำเทอม เช่น การไปเยี่ยมวัดศาสนาพุทธ มัสยิด และศาสนาอื่นๆ)
- 2) การไปทำงานจิตอาสา: นัดแนะกันออกไปทำกิจกรรมนอกโรงเรียน การช่วยเหลือชุมชน ช่วยเด็กยากจน ฯลฯ
 ข้อเสนอแนะในการทำกิจกรรมจิตอาสา
 - ก. เริ่มต้นด้วยการสวดภาวนาหรือขับร้องเพลง
 - ข. แบ่งหน้าที่กัน
 - ค. หาเกมที่ยุวธรรมทูตและเด็กๆที่จะไปเยี่ยมสามารถร่วมเล่นกันได้
 - ง. เตรียมอาหารหรือขนมที่จะนำไปเลี้ยงเด็กๆกลุ่มเป้าหมาย
 - จ. เตรียมสิ่งของที่จำเป็นสำหรับเด็กๆที่ยากไร้

5. การสวดสายประจำธรรมทูต: ยุวธรรมทูตอาจสวดภาวนาร่วมกับเด็กๆกลุ่มเป้าหมาย หรืออาจจะทำสายประจำธรรมทูต (5 สี) แจกเด็กๆ และสอนให้พวกเขาสวดด้วย
6. ประเมินผล; ให้ยุวธรรมทูตได้เขียนประเมิน 3 เรื่องที่สำคัญที่พวกเขาได้มีประสบการณ์ ได้แก่ ความรู้เรื่องธรรมทูต ชีวิตจิตธรรมทูต และการออกไปทำงานจิตอาสา โดยอาจจะแสดงออกด้วยกิจกรรมสร้างสรรค์ เช่น เขียนเป็นจดหมาย ไปสเก็ตบอร์ด คำภาวนา บทประพันธ์ บทเพลง แล้วให้นำผลงานไปติดบอร์ดเพื่อเผยแพร่ หรือพิมพ์ในนิตยสารยุวธรรมทูต หรือลงในเว็บไซต์ยุวธรรมทูตต่อไป